

SANATHANA SARATHI - STUDENI 2015. GODINE

Posebno izdanje

Božanska slava i uspomene na Bhagavāna Sri Sathya Sai Babu

NESEBIČNO SLUŽENJE - *SEVĀ* KAO DUHOVNA PRAKSA – *SĀDHANĀ*

Uvodnik

Nesebično služenje – *sevā* jedno je od najsnažnijih sredstava za ostvarenje Božje milosti. To je razlog zbog čega je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba prenio Svoju temeljnu poruku čovječanstvu sažetu u samo četiri riječi: Voli sve, služi svima. Nesebično služenje – *sevā* je, u stvari, ljubav na djelu. Kao što Bhagavān kaže, najbolji način kako voljeti Boga je voljeti sve i služiti svima dok Njega vidimo u svima. Zbog toga bi čovjek trebao pretočiti ljubav u služenje, a služenje u štovanje. To je, objavljuje Bhagavān, najviša duhovna praksa – *sāadhanā*. Nesebično služenje je iskra koja otklanja tamu neznanja iz srca čovjeka i pokazuje mu svjetlo duhovnosti i božanskosti. Bhagavān kaže: „Život bez nesebičnog služenja je hram ispunjen tamom. Samo svjetlost nesebičnog služenja može prosvijetliti tražitelja na duhovnom putu.”

Objašnjavajući svrhu nesebičnog služenja, Bhagavān kaže: „Nesebično služenje velika je prilika vidjeti Boga koji boravi u svima.” Zato bi nesebično služenje – *sevā* trebalo provoditi s potpunim uvjerenjem kako je božanskost prisutna u svima. Tada nesebično služenje postaje duhovna praksa, duhovna disciplina koja će promijeniti i uzdići čovjeka. Zato bi se tražitelj na duhovnom putu trebao uključiti u nesebično služenje svim svojim srcem, umom i dušom. To je vrsta služenja koju je Svami propisao za članove svih Sathya Sai organizacija, zato što ono mijenja i preoblikuje čovjeka te pomaže njegovoj urođenoj božanskosti da se rascvjeta. Bhagavān, međutim, upozorava sve one koji se uključuju u aktivnosti služenja da ne likuju zbog svojih djela nesebičnog služenja.

On kaže: „Nemojte vjerovati kako možete samo putem nesebičnog služenja promijeniti ili preoblikovati svijet. Možda možete, a možda i ne možete. To nije važno. Istinska vrijednost nesebičnog služenja, njegovi najvidljiviji ishodi su u tome da ono mijenja vas, preoblikuje vas. Provodite nesebično služenje kao duhovnu praksu i tada ćete biti ponizni i sretni.”

Temeljni zahtjev za nesebično služenje u Sai organizacijama je, dakle, transformacija i razvoj pojedinca. Čak i veliki pokreti društvenih promjena mogu poći po krivu bez ovog temeljnog načela nesebičnog služenja. Kao što Bhagavān kaže: „Ni jedno društvo ne može pronaći ispunjenje, niti jedan društveni ideal ne može donijeti ploda bez rascvjetavanja duha čovjeka.” Kao što je svijet imao prilike vidjeti, mnogi pokreti društvenih promjena u svijetu koji su bili dobronamjerni, nisu uspjeli jer nisu uzeli u obzir transformaciju pojedinca i rascvjetavanje ljudskog duha kao temeljnog zahtjeva. Posljedica toga bila je da su se, na mjestu kraljeva i feudalnih vladara, u svijetu našli diktatori i tirani.

Božanska misija nesebičnog služenja – *sevā* kao duhovne prakse – *sādhanā* koju je Svojim primjerom Bhagavān provodio u Svome životu i nadalje provode milijuni ljudi koji pripadaju svim vjerama, rasama i narodima, a koji provode nesebično služenje kao duhovnu praksu u svim dijelovima svijeta bez bilo kakve reklame ili razmetanja. To je ono što Sathya Sai organizaciju čini jedinstvenim pokretom nesebičnog služenja u svijetu.

Ponizno predajući ovo posebno izdanje časopisa „Sanathana Sarathi“ pred Bhagavānova Lotosna stopala povodom Njegova 90. rođendana, upućujem Mu molitve da nam svima podari snagu kako bismo ponovno posvetili naše živote nesebičnom služenju čovječanstvu smatrajući nesebično služenje duhovnom praksom.

-Urednik

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - AVATĀRA VANI

RAZVIJTE LJUBAV PREMA BOGU I DOŽIVITE JEDINSTVO

Čovjek stječe bogatstvo putem govora. Putem govora on stvara odnose i vezanosti. On isto tako postaje vezan putem govora. Govor isto tako može biti i uzrok njegove smrti.

(sanskrtski stihovi)

LJUBAV JE ČOVJEKOVA ISTINSKA SNAGA

Utjelovljenja ljubavi!

Govor je izuzetno dragocjen, a ne košta ništa. Govor bi trebao biti čist, uljudan i oslobođen osjećaja. Bhagavadgīta objavljuje: Pojedinaac bi trebalo izgovarati samo istinite, ugodne i dobronamjerne riječi koje su za dobrobit svih.

Transcendirajte um i doživite istinsko Sebstvo – ātman

Čovjek provodi sve aktivnosti zahvaljujući sunčevoj svjetlosti. No, ne postoji povezanost između aktivnosti i sunčeve svjetlosti. Slično tomu, um i intelekt djeluju zahvaljujući svjetlosti istinskog Sebstva – ātman. Bez svjetlosti istinskog Sebstva um i intelekt ne mogu djelovati. Isto kao ni sunce, ni istinsko Sebstvo – ātman nema nikakve vezanosti uz dužnosti i aktivnosti. Isto kao što čovjek prima sunčevu svjetlost od sunca, on dobiva snagu od istinskog Sebstva. Istinsko Sebstvo – ātman je svjedok. Posljedice dobrih i loših djela ne utječu na istinsko Sebstvo. Kada voda teče, odraz mjeseca u toj vodi izgleda kao da se kreće. No, mjesec se ne kreće.

Koji je uzrok čovjekovih nevolja, patnji i briga? Uzrok njima su ego i vezanost. Vezanost, sreća, tuga, sve to izvire iz uma. Um i intelekt su instrumenti. Uz pomoć tih instrumenata mi ostvarujemo doživljaj svega. Instrumenti su uzrok naših problema. Ako otklonimo te instrumente, možemo doživjeti blaženstvo istinskog Sebstva – ātman.

Gradite kuću. Iako je prostor unutar kuće jedan, dijelite ga na dnevnu sobu, spavaonicu, kuhinju, kupaonicu i tome slično. Koji je razlog da se te prostorije nazivaju različitim imenima? Razlog je taj što su između njih podignuti zidovi. Ako bismo uklonili zidove, sve bi postalo jedna velika dvorana. Postajemo vezani uslijed odnosa koje stvaramo. Razmišljamo o nekome kao o ocu, o nekome drugome kao o majci i tako dalje. To je sve naše zamišljanje. Istina je istinsko Sebstvo – *ātman*, to je stvarno. Mi smo zaboravili našu pravu prirodu. Uslijed zablude – *bhrama* zaboravili smo najviše Sebstvo – *brāhman*.

Tijelo je sačinjeno od pet elemenata. Iako je tijelo tromo, možemo ga osjetiti zahvaljujući vibracijama uma. Um stječe mudrost zahvaljujući zračenju istinskog Sebstva – *ātman*. Zračene istinskog Sebstva izvor je svih snaga u čovjeku. Kako je moguće da smo zaboravili na moć istinskog Sebstva? U Kaivalya upanišadi spominje se kako vatra nastaje kada se jedan komad drveta trlja o drugi. Kada um i intelekt bućkamo istraživanjem, u nama se javlja svjetlost mudrosti. Ta mudrost sjaji u svakome. No, vrijeme koje je potrebno da bi se ona ostvarila i kako bismo je postali svjesni, razlikuje se od jedne osobe do druge. Svjesnost sjaji u svakome. Isto kao što je svjetlost priroda sunca, a svježina je priroda mjeseca, za čovjeka je bitak-svijest-blaženstvo – *sat-cit-ānanda* njegova priroda. Da bi se postiglo ostvarenje samoga sebe – *ātman sākṣātkāra*, za spoznaju našega Sebstva nije potrebno uložiti nikakav napor. Oni koji ne znaju tu tajnu ulažu veliki napor i zamaraju svoj um. Oni ne razumiju postojanje znanja o njima samima unutar njih samih. To najviše božansko znanje prožima cijelo tijelo. Trebali bismo razviti to najviše božansko znanje – *prajñāna*. Nama je to teško zato što ne obavljamo svoje dužnosti na ispravan način.

Svjesnost sjaji u svima

Pepeo koji nastaje iz vatre pokriva vatru. Nakon što otpuhnete pepeo, možete vidjeti vatru. Svjesnost o tome stječete bez bilo kakvog duhovnog napora zato što božanska svjesnost postoji prisutna u vama. Zbog pepela neznanja imate ego i vezanosti. Otklonite ih i vidjet ćete istinsko Sebstvo – *ātman* u svakome. Svatko je oblik istinskog Sebstva i svjesnost sjaji u svima. Ta svjesnost je istinsko Sebstvo – *ātman*. Ako razvijete to najviše božansko znanje, nije vam potrebna ni jedna druga duhovna vježba. Vi niste u stanju prepoznati što je sveto zbog vela

neznanja koji je nastao zbog vaših svjetovnih osjećaja. Vaša upletenost u svjetovne stvari i stavljanje naglaska na njih predstavlja temeljni uzrok toga neznanja.

Tijelo je samo instrument koji se kreće i izvodi sve aktivnosti. Čovjek ne ostvaruje željene plodove svojih aktivnosti zbog toga što ne koristi tijelo na ispravan način. Svoje biste dužnosti trebali obavljati predano. Svatko bi trebao obavljati svoje dužnosti, neovisno o tome je li dijete, mlada ili stara osoba.

U djetinjstvu se razvija povećano zanimanje za igru i uživa se u društvu prijatelja u igri. U mladosti i srednjoj dobi čovjek je zaokupljen njegovanjem svjetovnih odnosa i stjecanjem novca. U starost, i čovjek žali zbog toga što nije ostvario ovo ili ono i još uvijek teži za novcem, bez promišljanja o Bogu, čak i u toj zreloj dobi. Nesposoban odreći se svojih poroka i slijediti put ispravnosti, čovjek biva zarobljen posljedicama svojih djelovanja i na taj način trati svoje dragocjeno rođenja u ljudskom liku.

(teluška pjesma)

Kada vlak kasni , upućujemo kriklike upravi željeznice, krivimo vladu i društvo zato što neki ljudi svoje dužnosti ne izvršavaju pravovremeno. No, iz tih lekcija ne izvlačimo pouku koju bismo trebali naučiti.

Tijelo je samo skrovište prljavštine, sklono bolestima i podložno promjenama s vremena na vrijeme. Ono ne može prijeći ocean svjetovnosti – samsāra. Ono nije ništa drugo već struktura složena od kostiju. O, ume! Nemoj biti pod utjecajem privida da je tijelo trajno. Umjesto toga, potraži utočište pred božanskim Lotosnim stopalima.

(teluška pjesma)

No, zašto nam je ovo tijelo bilo dano? Tijelo je namijenjeno da bi provodilo ispravna djelovanja. Tijelo nam je bilo dano da bismo provodili ispravna djelovanja i djelovali na temelju razlučivanja. Čovjek bi trebao obavljati dužnosti koje su mu povjerene. Tijelo nema moć razlučivanja ili znanja, jedino su um i intelekt ti koji imaju sposobnost razlučivanja – *viveka*, znanje i moć. Danas čovjek ne primjenjuje čak ni temeljno razlučivanje. On poznaje samo sebičnost, sebičnost, sebičnost. Svoju inteligenciju koristi da bi ostario ono što je dobro samo za njega

ne obraćajući pažnju na dobrobit društva. Na taj način, on svoje tijelo koristi na neispravan način. Ne koristi ga da bi slijedio put koji ga vodi do prosvjetljenja.

Ljubav vas čini božanskima

Ako nasipate pšenicu u mlin za mljevenje žita, dobit ćete pšenično brašno. Ako nasipate rižu, dobit ćete rižino brašno. No, ako u tijelo unesete hranu, ono što ćete dobiti jest samo izmet. Ako ukiseljeni krastavac čuvate u staklenci, on će ostati jestiv godinu dana. Ako unesete kiseli krastavac u tijelo, on će istrunuti za kratko vrijeme. Takva je priroda tijela. No, tijelo je čovjeku potrebno da bi ostvario visoke ideale. Zato, da bismo ostvarili cilj života, svoje bismo tijelo trebali posvetiti Bogu. Čovjek bi trebao svoje tijelo uputiti na pravi put i blistati poput uzornog ljudskog bića. No, čovjek izvodi duhovne vježbe koje su prolazne. On bi trebao spoznati kako je trajno blaženstvo - *ānanda* samo u njemu, a ne vani. Svaki bi čovjek s ljudskim obilježjima trebao provoditi ispravna djela. Oštrina intelekta i visoko obrazovanje važni su. No, dobro je ponašanje od najveće važnosti. Samo onaj tko se ophodi na dobar način može se nazvati ljudskim bićem. Ali, čovjek se danas ponaša djetinjasto. Disciplina je od izuzetne važnosti da bi čovjek dosegao Boga. No, disciplinu ne bi smjela nametnuti neka vanjska sila; ona bi se trebala razviti sama od sebe potaknuta ljubavlju koja je u čovjeku. Ljubav je čovjekova istinska snaga. *Ljubav je Bog, Bog je ljubav*. Sve aktivnosti provodite s ljubavlju. Razvijajte ljubav svakim danom sve više i više. Uz pomoć ljubavi vi postajete Bog. Ako razvijete savršenu ljubav, Bog postaje vaš. Razvijte tu mudrost.

Ljudi koji pripadaju raznim narodnostima, došli su ovamo potrošivši pri tome puno novca. Zašto? Razlog je njihova ljubav prema Bogu. Kada ne bi imali tu vrstu ljubavi, oni ne bi došli čak ovamo i prešli dug put, podvrgavajući se brojnim poteškoćama. Ljubav postoji u svakome. Smatrajte svakoga hramom u kojem se nalazi Bog. Imajte istinsku ljubav prema društvu, a ne prividnu ljubav. Imajte ljubavi za cijeli svijet. Volite svakoga u svijetu. Prvo razvijte ljubav u vama samima. Nakon toga, proširite vašu ljubav na vašu obitelj, društvo i na narod. Kada pojedinac obavlja svoje dužnosti bez pogreške, njegova će obitelj napredovati. U riječi „*samaja* – društvo“, „*sam*“ znači ono što ste postigli, dok „*aja*“ znači čisto. *Samaja* – društvo znači „stjecanje čistoće“. Kada društvo napreduje i mi isto tako napredujemo. Provodite sva svoja djelovanja i duhovnu vježbu imajući na umu dobrobit društva. Vi ste zrcalo društva. Trebali biste uvijek misliti na dobrobit

društva. Kada su drugi sretni i vi biste se trebali osjećati sretnima. Kada su drugi nesretni, pomognite im da bi postali sretni. Nije važna cirkulacija krvi ili kretanje tijela, ono što je važno jest vaše djelovanje. Duhovnost ne znači živjeti sâm, na osami. Duhovnost podrazumijeva na isti način gledati na sve, živjeti među svima i služiti svima s osjećajem jednosti – *ekātmabhāva*.

Razvijte osjećaj jednosti

U društvu se krećite smireno, usredotočivši svoj um i srce na Boga. Živite sa sviješću i uvidom kako su svi samo jedno. Nemojte misliti kako ste vi odvojeni od drugih. Samo tada možete doživjeti božanskost. Razvijte ljubav prema Bogu i postignite jednost. Primjenjujte velika učenja i velike vedske izreke – *mahāvākya*: To si ti – *tat tvam asi*, Brahman je vrhovna svjesnost, najuzvišenija mudrost je Bog – *prajñānam brahmā*. U božanskosti postoji blaženstvo i snaga. Prakticiranje je vaš životni dah. U božanskosti postoji snaga i božanskost. Svaka nît sama za sebe nema nikakve snage. One stječu snagu kada su utkane u tkaninu. Jedinstvo je jako potrebno. Ostvarite jednost provođenjem služenja u društvu. U jednosti ćete pronaći božansko blaženstvo. Kada putujete sami, možete osjećati strah i možda ćete se moći suočiti s nekoliko poteškoća. No, kada putujete u društvu deset drugih osoba, snaga svih njih bit će vaša. Iskusiti snagu jedinstva je blaženstvo – *ānanda*.

Shvatite načelo jedinstva čovječanstva

Svijet je dvorac u kojem je svaka zemlja poput jedne sobe s različitim imenom kao što su Indija, Japan, Amerika. Iako zemlje imaju različita imena, ljudi koji žive u njima su isti. Shvatite to načelo jedinstva čovječanstva. Uz pomoć jedinstva čovjek može postići bilo što, samo je u tu svrhu potrebno učiniti napor.

Potrošivši veliku količinu novca, znanstvenici su se uputili u svemir, s velikim iskustvom i naporom. Ali oni ne poznaju svoje vlastito srce. Čovjek bi trebao svrnuti pogled u svoju nutrinu, umjesto da se upušta u pustolovinu odlaska u vanjski svijet. Sve ono što vidimo vani nije ništa drugo već odraz unutarnjeg bića. Ono čega nema u nutrini, isto tako ne postoji vani.

Naprimjer, kada sklopite oči, ne možete ništa vidjeti. Kada otvorite oči, tada možete vidjeti sve ono što je vidljivo. Ono što vi vidite, vaša je vlastita kreacija. Vaše su oči tē koje kreiraju sve. Sve se nalazi u vama. Cijeli je svijet u vama. To je

sveto učenje starih spisa. Pāndave su deset godina živjeli u šumi. Tijekom jedne godine oni su promijenili ime i živjeli inkognito. Koje je značenje življenja inkognito? To znači živjeti, a da vas nitko ne vidi. To je poput vaše vlastite unutarnje snage. Mi za nju ne znamo. Ali ona postoji u nama. Samo zahvaljujući toj snazi, mi smo u stanju hodati, govoriti, pjevati i djelovati. Svi osjećaji su isto tako u nama. Mržnja i ljutnja izviru iz nutrine. One ne mogu doći izvana. No, mi vidimo samo materijalne predmete. Naše vanjsko viđenje je materijalističko. To je neznanje! Ono što vidimo vani, samo je djelomično istina. Naprimjer, vidimo debelu plavokosu osobu koja je visoka 185 centimetara. To je samo djelomično istina. Možemo saznati cijelu istinu kada upoznamo kvalitete te osobe i način njezina ophođenja. Kada nemate ljudske odlike i ako kažete: „Ja sam čovjek”, ono što ste kazali je samo napola ispravno. Stalno biste trebali ponavljati: „Ja sam čovjek, ja nisam životinja”. (Svami je to ponovio tri puta). Ako sam ja ljudsko biće, trebao bih imati ljudska obilježja, a ne životinjska obilježja. U protivnom, ja nisam ljudsko biće.

Tko je čovjek – *mānava*? „*Ma*“ znači neznanje, „*na*“ znači bez, „*va*“ znači ponašati se. Onaj tko se ponaša bez neznanja, ljudsko je biće. Postoji još jedno značenje riječi *mānava*. „*Nava*“ znači nov, „*ma*“ znači bez. Tako da „*mānava*“ isto tako znači „ja nisam nov“. Rodili ste se puno puta. Svami to zna, ali vi niste upoznati s tim rođenjima.

Živite božanskim životom

To je ono čemu je Gospod Kršna poučavao Arjunu na bojnom polju. On je kazao: „Zbog neznanja, ti drhtiš od straha misleći kako ćeš ti ubiti druge. U stvari, nisi ti onaj koji će se boriti. Ja se borim, ja oduzimam život i podarujem život. Ja činim sve to. Ti si postao neotporan zbog slabosti svoga uma. Ti patiš zbog svoje vezanosti za rođake koji su privremeni, poput oblaka koji plove. Prije vjenčanja ne postoji odnos između muža i žene, prije rođenja djeteta ne postoji povezanost s djetetom. To ne možeš razumjeti sve dok ne spoznaš da si se već puno puta rodio. Kada bi promislio o tomu, tada bi znao da si se već prije puno puta rodio.” „Ja to ne mogu vjerovati”, kazao je Arjuna. Tada mu je Kršna odvratio: „Uzmi mali primjer. Ti si se određenog datuma oženio mojom sestrom Subhadrom i toga se sjećaš. No, ako te netko upita gdje si bio 26. travnja, ti se ne sjećaš. Koji je razlog tomu? To je zbog toga što ti ne pridaješ važnost i značenje tom datumu kao što ga

pridaješ svojem danu vjenčanja. Razlog zbog kojeg se ne sjećaš svojih prethodnih rođenja sličan je tomu.”

Optimist i pesimist promatraju vodu u čaši. Optimist je kazao kako je čaša napola puna. Pesimist je kazao kako je čaša napola prazna. Optimist je ispunjen srećom. Pesimist vidi trn ispod ruže dok, s druge strane, optimist vidi cvijet ruže. Pesimizam i optimizam ovise o pogledu, pristupu i načinu mišljenja – *dršti*. To je dvoje usko povezano. Beznadnost i očaj izvire iz pogrešnog načina mišljenja. Optimist i pesimist kreću se istim putem. Optimist pogleda gore i zamjećuje nebo i zvijezde dok pesimist gleda dolje i vidi jamu. Oboje se kreću istim putem. No, postoji razlika u njihovom načinu mišljenja i gledištu. Promijenite svoj pristup i vidite sve kao Boga. Shvatite razliku između pogleda i naočala. Boje vidimo zahvaljujući našem prirodnom vidu. Uz naočale čija su stakla plave boje, sve nam se čini plavo. No, za to ne možemo kriviti naočale.

Kada promatrate svijet kroz naočale ljubavi, cijeli će vam svijet izgledati kao da je ispunjen ljubavlju. Sve se pretvara u ljubav. Naočale prekrivaju oči, ali ne ometaju pogled. Bog je ispunjen ljubavlju. Kada nosite naočale ljubavi, vidite pravu boju i dobivate potpuni uvid. Kada su um i intelekt ispravni, viđenje će biti dobro. Bez ljubavi, neovisno o tome koju duhovnu vježbu provodite, to neće imati nikakve svrhe. Nemojte govoriti loše ni o jednom pojedincu, narodu ili vjeri. Sve je to stvorio Bog. Obavljajte svoje dužnosti, oslobodite se mržnje, razvijte ljubav i živite božanskim životom. Ispunite svoj život blaženstvom – *ānanda*.

(Bhagavān je Svoj božanski govor završio bhajanom „*Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram*“.)

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 26. travnja 1997. godine

PROSLAVA DASARE 2015. GODINE

Izvješće

Četiri važna obilježja proslave Dasare* u Prasanthi Nilayamu, koja je uveo Bhagavān Sri Sathya Sai Baba, su: devetodnevno štovanje Božanske Majke i Sri

Sathya Sai grama seva te sedmodnevna Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna i održavanje Prasanthi Vidwan Mahasabhe.

Štovanje Božanske Majke

Štovanje Božanske Majke u njezina tri lika: Durga, Lakšmi i Sarasvati, tijekom devet dana, obilježava proslavu svečanosti Navarātri, blagdana pobjede dobra nad zlim. To je štovanje započelo u mandiru u dvorani za pjevanje bhajana, ujutro, 13. listopada 2015. godine, predvođeno svećenicima iz mandira koji su ponudili prinose od svijetlocrvene boje i cvijeća u vrč za vodu – *kalaśa* u kojem se nalazila voda iz svetih rijeka, usporedno s time bilo je pjevanje vedskih mantri. Štovanje se nastavilo u tom svetom ozračju tijekom sljedeća dva dana u dvorani za pjevanje bhajana. Dana 16. listopada 2015. godine *kalaśa* je prenesen u dvoranu Poornachandra u povorci koju su činili *rtvij* - svećenici koji sudjeluju u žrtvenom obredu i studenti, a predvodili su ih glazbenici koji su svirali na južnoindijskom duhačkom instrumentu - *nādasvara* na kojem se svira u posebnim prigodama. *Kalaśa* je postavljen na lijevu stranu dvorane, a njegovo štovanje, koje simbolizira štovanje Božanske Majke, izvodilo se od 16. do 22. listopada 2015. godine tijekom izvođenja Veda Purusha Saptaha Jnana Yajne. Iskazivanje štovanja završilo je potpunim predavanjem – *puṇahuti* i izvođenjem aratija prilikom završetka izvođenja vedskog žrtvenog obreda – *yajña*, 22. listopada 2015. godine, na sveti dan Vijaya Dasami (*vijayādaśāmī* – deseti dan sjećanja na pobjedu nad zlom i porocima). Vodom iz *kalaśa*, koja je bila posvećena obredom štovanja, svećenici i studenti su nakon toga poprskali poklonike uzduž i poprijeko cijele dvorane Poornachandra.

***Dasara** (teluški), *daśaharā* – desetodnevna svečanost pobjede dobra nad zlim. Slave se tri božice: Durga, Lakšmi i Sarasvati, svakoj se posvećuju tri dana, a deseti dan je blagdan koji se tradicionalno u Indiji slavi kao dan kada je nakon devetodnevnih borbi Rāma pobijedio demona Rāvanu

Sri Sathya Sai Grama Seva

Sri Sathya Sai Grama Seva isto je započela na prvi dan svečanosti Navaratri, 13. listopada 2015. godine. U 8 sati ujutro su studenti i fakultetsko osoblje iz kampusa u Brindavanu, Muddenahaliju i Prasanthi Nilayamu, koji djeluju u okviru Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, zajedno sa starijim studentima koji

polaze Sri Sathya Sai višu srednju školu, u krugu obišli oko mandira u kojem se nalazi dvorana za pjevanje bhajana, iskazali svoje poštovanje pred posljednjim počivalištem Bhagavāna i uputili se u sela koja su bila određena, da bi podijelili Bhagavānovu milost – *prasāda* koja se sastojala od paketa s hranom i odjećom, a dostavljena je seljanima na njihov kućni prag. Tijekom devet dana održavanja Grama seve Bhagavānovi posvećeni paketi podijeljeni su za gotovo tristo tisuća seljana u otprilike 160 sela u okolici mjesta Puttaparthi, Bukkapathnam i Kothacheruvu u okrugu Anantapur. Skupina od 30 mladih koju je predvodio gospodin Ajit Popat, stigla je iz Ujedinjenog Kraljevstva posebno zato da bi se pridružila provođenju Grama seve zajedno sa studentima. Grama seva završila je 22. listopada 2015. godine kada su studentice koje polaze kampus u Anantapuru koji pripada Institutu, podijelile Bhagavānove pakete u prostoru Prasanthi Nilayama nakon što su izvedeni završni obredi vezani uz Veda Purusha Saptaha Jnana Yajnu.

Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna

Sedmodnevni žrtveni obred – *veda puruša saptāha jñāna yajña* izvodio se u dvorani Poornachandra od 16. do 22. listopada 2015. godine. Izvođenje žrtvenog obreda – *yajña* započelo je ujutro 16. listopada 2015. godine, nakon što je, uz pjevanje vedskih mantri, povorka svećenika – *rtvij* koji sudjeluju u žrtvenom obredu, došla u dvoranu iz mandira u kojem se pjevaju bhajani.

Uskoro nakon toga, dvojica svećenika započeli su postupak poticanja svete vatre za žrtveni obred trljajući jedan komad drveta o drugi. Vatra je potaknuta na taj sveti način u 9.15 sati. Nakon što su zamolili Bhagavānov blagoslov, vatra su prenijeli u žrtvenik s ognjištem – *yajña kunda* da bi se u vatru mogli dodavati žrtveni prinosi. Nakon toga su četvorica svećenika počeli stavljati žrtvene prinose u žrtvenu vatru, paralelno s pjevanjem vedskih mantri dok je druga skupina od četiri svećenika počela izgovarati Krishna Yajur Vedu. Štovanje Božanske Majke svećenika i njegove supruge, izvođenje pozdrava suncu – *sūrya namaskāra* drugog svećenika i obredno izgovaranje – *pārāyana* svetih tekstova trojice starijih i nekolicine studenata započelo je u isto vrijeme. Cijeli prostor dvorane Poornachandra odzvanjao je od pjevanja Veda u izvedbi svećenika i studenata čime je cijelo okruženje posvećeno duhovnim vibracijama.

Izvođenje žrtvenog obreda nastavljeno je na takav sveti način tijekom sedam dana da bi završilo završnim prinosima – *puṇahuti* na dan Vijaya Dasami 22. listopada 2015. godine. Prostor dvorane je na taj dan bio do posljednjeg mjesta ispunjen poklonicima koji su došli da bi svjedočili ovom velikom događaju. Nakon što su svećenici unijeli dragocjene prinose koje će ubacivati u žrtvenu vatru zajedno s velikom srebrnom žlicom – *dharani*, započeo je postupak izvođenja završnih prinosa. Za Bhagavāna je srebrni stolac bio postavljen pored žrtvenika s ognjištem, tamo gdje je On prije običavao sjediti i nadgledati izvođenje obreda. Uz Veda Purusha Bhagavāna Babu koji je na taj način nadgledao izvođenje obreda, svećeni su prinijeli žrtvene darove u vatru uz glasno pjevanje svetih vedskih stihova i svete zvukove *nādasvara* glazbe. Nakon toga je sveta voda iz vrča – *kalaśa* poprskana po svim okupljenim poklonicima. Dok su bhajani koje su vodili studenti nastavili program u dvorani, arati koji je izveden Bhagavānu u 10 sati, obilježio je sretan završetak žrtvenog obreda.

Prasanthi Vidwan Mahasabha

Dok se Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna izvodila u dvorani Poornachandra u jutarnjim satima, vijećanje i rasprava u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabhe, velike skupštine učenih ljudi – *vidvān mahāsabhā* popraćene poučnim govorima Bhagavāna te glazbom i kulturnim programima, održavali su se u poslijepodnevnim satima u Sai Kulwant dvorani kao sastavni dio proslave Dasare. Poučne govore održalo je četvero članova Fakultetskog vijeća Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje i tri gosta.

Prvi je govor 16. listopada 2015. godine održao gospodin Sai Manohar, profesor pri kampusu u Muddenahalliju koji pripada Institutu. Prisjećajući se svojih studentskih dana kada je bio Bhagavānov student, uvaženi je govornik ispričao kako ga je Bhagavān poučio da Bog boravi u čovjeku. Naglasio je snagu vjere i molitve ispričavši kako je Bhagavān vratio u život Karanam Subbammu da bi ispunio Svoje obećanje koje joj je dao i kako su studenti iz Brindavana ugodili Bhagavānu svojom ustrajnom molitvom. Drugi je govor 17. listopada 2015. godine održala Kumari Isha Sai, docent u kampusu u Anantapur. Osvrćući se na Veda Purusha Saptaha Jnana Yajnu, ona je objasnila kako je njezino glavno učenje žrtva. Navodeći stih iz starih spisa, ona je kazala kako čovjek može postići besmrtnost samo izvođenjem žrtve. Sljedeći član Fakultetskog vijeća koji se obratio

okupljenima bio je dr. T. Ravikumar, izvanredni profesor pri kampusu u Brindavanu koji pripada Institutu. Govoreći tijekom četvrtog skupa u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabhe dana 19. listopada 2015. godine, učeni je govornik ispričao nekoliko događaja iz svojih studentskih dana i kako ga je voljeni Bhagavān kao Božanska Majka vodio na putu dobrote te oblikovao njegov život Svojim vodstvom ispunjenim ljubavlju. Isto je tako ispričavao kako je Bhagavān izliječio njegovog oca od karcinoma. Član Fakultetskog vijeća koji se prisutnima obratio 21. listopada 2015. godine, tijekom šestog dana održavanja Prasanthi Vidwan Mahasabhe, bio je gospodin R. Siddhartha, docent u kampusu u Prasanthi Nilayamu koji pripada Institutu. Navodeći koja su tri glavna obilježja Boga, učeni je govornik kazao kako je Bog svemoguć, tajnovit i zadivljujuć. Oslikavajući ta obilježja brojnim događajima iz životne priče Bhagavāna, on je svoj govor završio mudrim savjetom kako čovjek nikada ne bi trebao pokušavati razumjeti utjelovljenje Boga – *avatāra*, on bi Ga trebao doživjeti i ostvariti blaženstvo.

Prvi gost govornik koji se 18. listopada 2015. godine obratio okupljenima tijekom trećeg skupa Prasanthi Vidwan Mahasabhe, bio je dr. N. Narayana Murthy, uvaženi poznavatelj telušskog iz Tenalija, u okrugu Guntur u državi Andhra Pradesh. Govoreći na čistom teluškom i prožimajući svoj govor stihovima pjesama, učeni je govornik prenio suštinu mitoloških tekstova – *purāna* i objasnio slavu Sai avatara koji je, kazao je, bio Avatar istine i ljubavi i koji je čovječanstvu ukazao na put ispravnosti – *dharma*. Drugi gost govornik bio je dr. Medasani Mohan koji je govorio 20. listopada 2015. godine na temu „Saraswati Vaibhavam – Slava božice Sarasvatī“, oslikavajući temu svoga govora anegdotama iz epova, Rāmāyane i Mahābhārata, učeni je govornik objasnio načelo Sarasvatī. Svoj govor završio je prekrasnom pjesmom o slavi Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe u svetoj prigodi Dana objavljivanja avatarstva. U nastavku i produženom dijelu Prasanthi Vidwan Mahasabhe, gospodin Ajit Popat, gorljivi poklonik Bhagavāna iz Ujedinjenog Kraljevstva, obratio se okupljenima 23. listopada 2015. godine. Otkrivajući neizmjereno bogatstvo svojih iskustava o Bhagavānovoj božanskosti, gospodin Popat je naveo šest važnih uputa koje je on dobio od Bhagavāna: pročistiti način promatranja, pročistiti misli, posvetiti namjere, provjeriti djelovanja, posvetiti duhovnu vježbu – *sādhanā* i pojednostaviti život. Poklonici okupljeni u Sai Kulwant dvorani s punom su pažnjom odslušali njegov lijep govor

koji je trajao duže od sat vremena i, po završetku, nagradili su ga glasnim i dugim pljeskom.

Bhagavānovi božanski govori

Značajno obilježje tijekom održavanja Prasanthi Vidwan Mahasabhe bili su božanski govori Bhagavāna, čije su audio snimke bile emitirane putem sustava javnog razglaša svakoga dana, od 16. do 22. listopada 2015. godine. U Svojim je govorima Bhagavān pozvao sve da razvijaju moralne vrijednosti, smatrajući ih svetom dužnošću. „Bez moralnosti vi sebe ne možete nazvati ljudskim bićem”, kazao je Bhagavān. Čovjek bi trebao, kazao je Bhagavān, usvojiti božanske odlike istine, ljubavi, mira, ispravnosti i učiniti svoj život božanskim. To je, dodao je, cilj ljudskoga života. Stavljajući veliki naglasak na vrijednosti indijske kulture, Bhagavān je zastupao njezino širenje da bi se posijale sjemenke ljubavi i jedinstva u srcu čovjeka.

Glazbeni i kulturni programi

Proslavu Dasare isto je tako obilježila široka lepeza glazbenih i kulturnih programa koji su održani od 16. do 22. listopada 2015. godine. Prvi glazbeni nastup, 16. listopada 2015. godine, priredili su studenti iz kampusa u Muddenahalliju koji pripada Institutu. Započevši svoj program skladbom na sanskrtu „Sarva Papa Hara Lakshmi – Božica Lakšmi koja uništava sve grijehe“, oni su zatim otpjevali pjesmu na hindiju „Tujh Se Juda Hoke Jaaon Kahan – Kamo mogu otići nakon što se odvojim od Tebe?“ da bi nastavili zadivljujućim instrumentalnim brojem i skladbom koja je sadržavala sanskrtske stihove iz Bhagavadgīte. Svoju lijepu izvedbu završili su pjesmom u slavu Gospoda Rāme: „Deena Dayalu Rama – Gospod Rāmā, zaštitnik siromašnih“.

Sljedeći glazbeni nastup pripadao je studentima koji polaze kampus u Brindavanu, a održan je 17. listopada 2015. godine. Započevši program pjesmom molitve upućenom Gospodu Ganeši, nakon toga su otpjevali „Ambe Bhavani Namostu Te – Upućujemo pozdrave božici Pārvatī“. Slijedila je instrumentalna izvedba bhajana. Svoju produhovljenu izvedbu završili su dobro poznatom pjesmom na hindiju „Chalo Bulava Aaya Hai Maata Ne Bulaya Hai – Božanska Majka je pozvala“.

Studentice iz kampusa u Anantapuru izvele su svoju glazbenu ponudu pred Bhagavānovim Lotosnim stopalima 19. listopada 2015. godine. Svoj su program započele pjesmom na teluškom „Enta Bhagyamo – Kako smo sretni“ da bi nakon toga otpjevale pjesmu na engleskom „You are my everything, Swami – Ti si moje sve, Svami“ i nastavile s Mira bhajanom „Darshan Deejo Aaj – Daj Svoj daršan danas“. Evergrin „We love You dear Sai, we love You – Mi Te volimo, dragi Sai, mi Te volimo“ obilježio je kraj njihova glazbenog programa.

20. listopad povijesni je dan kada je Bhagavān Baba objavio Svoje avatarstvo u dobi od 14 godina, 1940. godine. Na taj dan su bivše polaznice kampusa u Anantapuru ponudile produhovljeni glazbeni izraz štovanja Bhagavānu programom bhajana u Sai Kulwant dvorani od 10 do 16 sati. U spomen na ovaj značajan događaj u povijesti Sai avatara, izuzetno poučnu predstavu pod nazivom „Avatarana Uddharana – Silazak avatara“ izveli su studenti iz Prasanthi Nilayama. Predstava je objasnila duboke duhovne istine kroz pitanja koja su slijedila nakon pripovijedanja i dramatizacije koji su davali odgovore na ta pitanja: Zašto se Bog utjelovljuje u ljudskom liku? Što je ispravnost - *dharm*a? Kako služiti Boga? Tko je istinski poklonik? i tomu slično. Prekrasni plesovi u izvedbi djece, poticajna tema i promišljena režija pretvorili su predstavu u dojmljivu izvedbu.

Dvije izuzetne glazbene izvedbe na sveti dan proslave Vijaya Dasami, 22. listopada 2015. godine, obilježile su veliku završnicu proslave Dasare u Prasanthi Nilayamu. Prvo je uvaženi pjevač klasične glazbe iz Karnatake, gospodin Garimella Balakrishna Prasad, izveo glazbu iz Karnatake koja dopire do dubine duše nudeći ju Bhagavānu u obliku Annamacharynih skladbi. Započevši svoj program poklonstvenom pjesmom „Jai Deva Deva“, pjevač je okupljene poklonike gotovo sat vremena držao u stanju zanosa pjevanjem skladbi iz Karnatake, a svoj koncert završio je prekrasnom skladbom „Neerajanam...Neerajanam' posvećenom Gospodu Venkatešvari.

Zadivljujući recital na sitaru bio je posljednja ponuda Saiju u okviru proslave Dasare, a koju su izvele gospođa Roopa Panesar i njezina pratnja. Oni su okupljene držali u stanju zanosa gotovo sat vremena izvedbom instrumentalnih skladbi, mješavine tonova fusion glazbe i bhajana među kojima su se našli dobro poznati bhajani „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram – Izgovarajte Rāmino ime sa srcem ispunjenim ljubavlju“, „Bhasma Bhushitanga Sai

Chandrasekara – Gospod Sai koji nosi pepeo na tijelu i koji je ukrašen mjesecom“, „Vanamali Radha Ramana – Gospod Kršna koji je drag Rādhī“.

SVAMI U MOJEM ŽIVOTU

Dr. Vijay Kelkar

Kada se radi o Svamijevoj ljubavi za sve nas, jedan je događaj duboko urezan u mojem sjećanju. Jednom sam Mu prilikom predložio da bismo, u namjeri da učinimo kako bi Superspecijalističke bolnice u Bengaluruu i Puttaparthiju bile finacijski održive, mogli naplaćivati barem materijalne troškove, kao što su lijekovi i slično. Njegov je odgovor bio: „Može li majka ikada naplatiti svoju ljubav ili brigu prema djetetu?“ Taj odgovor pokazuje Svamijevu istinsku prirodu!

Svami je ušao u moj život u Genevi 1976. godine. Bio sam u posjeti Genevi tijekom održavanja konferencije ILO-a (International Labour Organisation) i odsjeo sam kod moga prijatelja, dr. Sunila Guhe, starijeg dužnosnika ILO-a u Genevi. Jedne večeri, koja je slučajno bila četvrtak, začuo sam zvuk bhajana koje je lijepo pjevala skupina pjevača u njegovoj kući. Nakon što je pjevanje bhajana završilo, pitao sam dr. Guhu što je to bilo. Sunilova supruga mi je kazala da se svakog četvrtka navečer skupina sastaje da bi pjevali bhajane i izveli arati za Svamija. Ja nisam znao o čemu to ona priča. Zato mi je pokazala Svamijevu fotografiju i On me je gotovo istoga trenutka privukao. Ne mogu objasniti zašto ili kako, ali istoga sam trenutka spoznao kako je On ovdje da bi zaštitio mene i moju obitelj. Dr. Guha mi je ispričao o Svamiju i Njegovom ašramu u Puttaparthiju i pozvao me da ga posjetim uvijek kada budem mogao, ali mi je isto tako rekao da ću posjetiti ašram tek nakon što me On pozove da dođem.

Moj prvi posjet Puttaparthiju

Godine 1977. prešao sam u Ministarstvo trgovine iz Odbora za planiranje i ponovno sam posjetio Genevu 1978. godine doputovavši iz Delhija po službenom poslu. Sunil me je pitao jesam li bio u prilici posjetiti Puttaparthi ili ne. Kazao sam mu da ga do sada još nisam posjetio, ali da ću to učiniti što prije moguće. Nakon što sam završio sa svojim poslom u Ministarstvu trgovine, 1982. godine sam

počeo raditi u Ministarstvu za naftu i prirodni plin kao Savjetnik za politiku. Godine 1983. otišao sam u Bangalore (sada Bengaluru) na sastanak Upravnog odbora HPCL-a. I onda, pomislio sam, kada sam već tako blizu Puttaparthiju, trebao bih iskoristiti tu priliku i otići tamo. Stigao sam u Puttaparthi kasno navečer. Odmah sam se javio u ured za smještaj. Dobrovoljci su bili jako uljudni i pomogli su mi da pronađem smještaj u jednom od obližnjih hostela. Rečeno mi je da u 5.30 sati ujutro dođem u prostor gdje se čeka. Vjerojatno sam bio pretjerano nestrpljiv. Zbog toga te noći nisam dobro spavao i stigao sam nešto ranije da bih se na vrijeme našao u redu. Koliko se sjećam, u to vrijeme nije bilo Sai Kulwant dvorane. Bio sam zatečen tišinom i disciplinom poklonika koji su se okupili, isto kao i dobrovoljcima. Svami se odjednom pojavio na kraju ulaza i počeo hodati prema nama. Dok je On hodao, zaustavljao bi se da bi razgovarao s poklonicima, uzimao pisma iz njihovih pruženih ruku. Imao sam prekrasan daršan i odlučio sam, barem jednom godišnje ako ne i češće, doći u Puttaparthi, bilo iz Delhija ili nekog drugog mjesta u koje ću biti raspoređen. Nastavio sam s tom praksom pokušaja posjećivanja Puttaparthija jednom godišnje, od 1983. godine pa nadalje.

Pljusak božanskih blagoslova

Primijetio sam kako sam s godinama dobivao Svamijeve blagoslove na različite načine, tijekom svakoga posjeta. U početku, to je bio samo daršan. Kasnije, u nekoliko prilika, imao sam priliku slušati Njegova predavanja koja je održavao studentima povodom posebnih događanja uključujući i svečanost diplomiranja.

Svami mi je podario božansku milost i dozvolio mi da Ga dotaknem – *sparšana* kada sam 1989. godine posjetio Puttaparthi s profesorom Bhanoji Raom, jednom od njegovih najgorljivijih poklonika. Profesor Bhamnoji Rao bio je u to vrijeme profesor ekonomije na Nacionalnom sveučilištu u Singapuru. Kada je Svami spazio profesora Bhanoji Raoa, On je s puno ljubavi porazgovarao s njime. On je isto tako dopustio profesoru Bhanoji Raou i meni da dotaknemo Njegova božanska stopala – *pāda namaskāra*. Ja sam se sagnuo da bih položio glavu na Njegova Lotosna stopala i još uvijek ne mogu opisati što mi se dogodilo u tome trenutku. Odjednom sam osjetio kako je sva moja energija prešla iz moga tijela, kroz moju glavu, u Svamija! To je doživljaj koji nisam nikada više doživio, iako sam imao blagoslove dodirnuti Njegova lotosna stopala i kasnije. Profesor Bhanoji

Rao me isto tako upoznao sa Svamijevim pisanim djelima, Njegovom filozofijom i Njegovim učenjima. Sve je to odgovaralo i bilo blisko mojem srcu kao i mojem umu. Mogao sam vidjeti kako Njegova opomena nije usmjerena na neku određenu religiju. On je uvijek iznova naglašavao prisutnost božanskosti u svakome od nas. Jedna od Njegovih važnih poruka bila je da pružimo nesebično služenje i ljubav svima i svakomu. Druga važna poruka odnosila se na važnost odbacivanja našeg ega i vezanosti za materijalne stvari.

Godine 1991. Vlada me je imenovala za ravnatelja UNCTAD-a. To je bio ugledan položaj, iako sam bio jako nesretan što ću morati napustiti Delhi jer je naše gospodarstvo bilo u stanju previranja, a ja sam se nadao kako ću raditi u sklopu nove Vlade da bih pomogao da prevladamo duboku gospodarsku krizu. Čim sam primio obavijest o mojem novom poslu i premještanju u Genevu, otišao sam u Puttaparthi i Svami me je pozvao na razgovor.

To je bio moj prvi razgovor – *sambhāšana* sa Svamijem. On je bio pun ljubavi i pažnje i kazao mi kako ne bih trebao biti razočaran jer, vratit ću se i služiti svojoj zemlji još mnoge godine. Samo zahvaljujući Njegovoj milosti po mojem povratku u Delhi 1994. godine pozvao me ministar za naftu i prirodni plin da postanem tajnik za naftu. Vlada me, 1998.godine, s toga mjesta rasporedila na poslove tajnika financija. Godine 1999. bio sam imenovan izvršnim direktorom pri Međunarodnom monetarnom fondu u Washingtonu D. C. Iz Washingtona sam 2002.godine otišao u mirovinu kao službenik Vlade Indije, no Svamijeva se milost nastavila i dalje, tako da me je pozvao gospodin Jaswant Singh, koji je tada obavljao dužnost ministra financija, da budem njegov savjetnik u njegovom ministarstvu i zadužio me za područje porezne reforme u Indiji. Tijekom 2003. – 2004. godine, uz pomoć ministra financija i mojih prijatelja iz ministarstva financija, mogao sam postaviti temelje za novi porezni sustav u Indiji. Svamijevi su se blagoslovi nastavili i dalje i 2008. godine me je predsjednik Indije imenovao za predsjednika 13. Finacijskog povjerenstva. Finacijsko povjerenstvo je ustavom određeno tijelo koje je zaduženo za raspodjelu poreznih prihoda između središnjice i država, kao i između država. Još jednom me je Svami uvjerio kako nisam učinio ni jednu pogrešku u obavljanju ove značajne dužnosti i naše je izvješće uvelo velik broj značajnih reformi u sustav državnih financija Indije. Ono što nastojim reći jest to da sam samo zahvaljujući blagoslovu mojih roditelja i Svamija mogao provesti

taj zadatak pokretanja političkih reformi, zadatak koji su mi povjerile različite vlade.

Svamijeva ljubav prema čovječanstvu

Svami je isto tako podario Svoju milost i blagoslove mojoj supruzi Lati i mojoj kćeri Sujati. Običavao sam zavidjeti Lati na njezinom odnosu sa Svamijem. Mislim da je to bio jako poseban odnos. Svami se isto tako pobrinuo o Sujati tijekom njezinog studija u Sjedinjenim Američkim Državama, za vrijeme dodipolomskog i diplomskog studija pa sve do stjecanja znanstvenog naslova doktora s područja imunotoksikologije. Ponekad sam sumnjao u to je li moj savjet kojim sam predložio Sujati da stekne doktorat na području znanosti bio ispravan. Stjecanje doktorata na području znanosti u Sjedinjenim Američkim državama izuzetno je zahtjevno i Sujata se morala suočiti s brojnim izazovima jer je odlučila završiti svoj doktorat u najkraćem mogućem roku, što je i ostvarila. Kada sam upitao Svamija jesam li bio u pravu kada sam joj savjetovao da krene tim putem, On mi je kazao da sam učinio ono što je bilo ispravno i da će ona u svojoj profesiji dobro napredovati. On joj je darovao privjesak na kojem je ugravirana Durga i kazao je kako će joj privjesak dati snagu. Sujata mi uvijek govori da se, kada nosi taj privjesak, zaista osjeća sigurnom i snažnom.

Kada se radi o Svamijevoj ljubavi za sve nas, jedan je događaj duboko urezan u mojem sjećanju. Jednom sam Mu prilikom predložio da bismo, u namjeri da učinimo kako bi Superspecijalističke bolnice u Bengaluruu i Puttaparthiju bile finacijski održive, mogli naplaćivati barem materijalne troškove, kao što su lijekovi i slično. Njegov je odgovor bio: „Može li majka ikada naplatiti svoju ljubav ili brigu prema djetetu?” Taj odgovor pokazuje Svamijevu istinsku prirodu!

Uvjeren sam da je svaka i najmanja sitnica, koju sam mogao učiniti u mojem profesionalnom životu, bila u potpunosti zahvaljujući Svamijevom blagoslovu. U sadašnjem životnom trenutku tražim Njegovo vodstvo da bih mogao slijediti duhovni put.

-autor, dr. Vijay Kelkar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade, trenutno obavlja dužnost predsjednika Nacionalnog instituta za javne financije i politiku (NIPFP) i Zaklade za razvoj Indije, New Delhi

Služenje čovjeku pomoći će vašoj božanskosti da se rascvjeta jer će ona razveseliti vaše srce i učiniti da osjetite kako je život bio vrijedan muke i truda.

- Baba

BHAGAVĀN SRI SATHYA SAI BABA

NJEGOVI IDEALI

S. S. Naganand

Služenje čovjeku prva je stepenica (koja se u indijskoj filozofiji isto tako naziva i *sopāna*) za postizanje cilja kako bi se spoznalo da je Bog u nama. Druga stepenica je duhovna vježba koju moramo usvojiti. Ako se osvoje te dvije stepenice, tada se automatski uspinjemo na treću stepenicu gdje slijedimo etički put u životu. Taj put će dovesti do jedinstva i čistoće misli, riječi i djela– *trikārana sudhī*.

Filozofsko pitanje: „Tko sam ja?“ zaokupljalo je pažnju velikih mislilaca i ljudskih umova. Božanske ličnosti isto su tako tumačile koji je odgovor na ovo dubokoumno pitanje. Bhagavān Sri Sathya Sai Baba ne samo da je riječima odgovorio na to pitanje, već je isto tako pokazao Svojim djelovanjem. Baba nam je dao odgovor na to pitanje jasno i nedvosmisleno rekavši: „Vi ste Bog“.

Najviše Sebstvo – *brahman* prožima sve u ovom univerzumu

U hinduističkoj filozofskoj misli u velikoj mjeri se bavilo svim vidovima ljudskog bića u odnosu na Božansko biće ili Boga ili kojim god imenom Ga već nazivamo. Izraz koji se koristi u Vedama je „Brahman“. Brahmana se ne smije pomiješati s trojstvom bogova, odnosno Brahmom, Višnuom i Mahešvarom, Stvarateljem, Zaštitnikom i Razarateljem univerzuma. Brahman je Najviše biće. Velikim vedskim božanskim izrekama – *mahāvākya* „To si ti - *tat tvam asi* „ i „Ja sam Brahman – *aham brahmāsmi*“ posvećivala se velika pažnja u svim školama hinduističke filozofije. Škola nedvojstva – *advaita*, koju je razjasnio i tumačio Adi

Sankaracharya prije više od tisuću godina, razumijela je ove velike vedske božanske izreke - *mahāvākya* koje je moguće pronaći u zbirci aforizama filozofskog smjera vedānte – *brahmasūtra* (koje su sastavni dio tri velika tumačenja istine – *praštana traya*, koje čine Vede, upanišade i Brahma sutre) koje ukazuju na to da je Bog prisutan u svemu, bilo živom ili neživom, što se nalazi u univerzumu. To je objašnjeno poznatom izrekom: „Brahman je suptilniji od najsubtilnijega, veći od najvećega – *anor anīyan mahato mahīyān*“. Tako bi odgovor na postavljeno pitanje trebao biti – ja sam Bog. Svami je uvijek iznova uvjeravao kako je On Bog, ali bi odmah nakon toga uvijek dodao: „Vi ste isto tako Bog“. Postavivši to kao temelj, Svami je poučavao kako su ljudska bića božanska bića i zbog toga im se, u Svojim božanskim govorima, obraćao na različite načine, kao što su: utjelovljenja ljubavi – *prema svarūpulara*, utjelovljenja božanskog Duha – *divyātmasvarūpulara*. To je bilo Njegovo stalno podsjećanje da su ljudska bića božanska i kako je potrebno da se stalno na to podsjećamo. Bog je sâmo utjelovljenje ljubavi. U Svamijevim riječima: „*Vi tražite radost i mir na udaljenim mjestima. No, izvor radosti nalazi se u vašem srcu. Raj mira nalazi se u vama samima.*“ Ako se ta vrhovna istina rodi u umu, pristup svakog ljudskog bića u svim prilikama i u svim odnosima bit će prožet ljubavlju. Sva negativna obilježja koja umanjuju ljudski duh neće naći mjesta u umu onoga tko u svome umu cijelo vrijeme nosi ovo načelo.

Spoznajte Boga kroz služenje čovjeku

Prepoznajući da je ono što je apstraktno teško stalno imati na umu, stalno se toga prisjećati i primjenjivati, Svami je usvojio priručni pristup onomu čemu je On poučavao. On je kazao da načelo opće ljubavi, temeljeno na pretpostavci kako su sva bića sastavni dijelovi vječne božanskosti, treba primjenjivati usvajanjem ljudskih metoda za spoznaju te apsolutne istine. Svami je, zbog toga, zagovarao potrebu čovjeka da služi svoje bližnje. Služenje bi trebalo biti provedeno s ljubavlju, suosjećanjem i empatijom. U provođenju nesebičnog služenja – *sevā* u ovom obliku, čovjek je sklon postupno otkrivati kako božanskost postoji posvuda i u svakom biću. Svami je rekao: „*Služenje čovjeku pomoći će vašoj božanskosti da se rascvjeta jer će ona razveseliti vaše srce i učiniti da osjetite kako je život bio vrijedan muke i truda. Služenje čovjeku je služenje Bogu jer On je u svakom čovjeku, u svakom živom biću, u svakom kamenu i panju. Ponudite vaše talente pred Božja stopala. Neka svako djelo bude cvijet, oslobođen crva zavisti i egoizma*

koji po njemu gmižu, cvijet pun mirisa ljubavi i požrtvovnosti. ” To je praktičan način na koji nas je Bhagavān učio da spoznamo božanskost.

Kada se obraćao studentima i poklonicima svjetovnjacima, Svami je često govorio o duhovnoj vježbi kao što je molitva, zajedničko pjevanje bogoštovnih pjesama - *bhajana*, ponavljanje Božjeg imena – *jāpa* ili promišljanje o božanskom biću izgovaranjem svetih riječi – *mantra*, kao što su *Gāyatrī mantra*, meditacija ili sjedenje u tišini da bi um mogao čuti srce, izbaciti nered i buku svjetovnoga postojanja. On je naglašavao kako su te duhovne vježbe važne isto kao i provođenje nesebičnog služenja – *sevā*. On je često napominjao kako nije moguće spoznati Boga tako da se ode u šumu i provodi teška pokora. Boga je potrebno vidjeti dok smo sastavni dio društva, što je Svami vješto sažeo u izreci: „*Glava u šumi, ruke u društvu.*“ Čak i u uobičajenom svakodnevnom životu ljudskog bića, ovaj je pristup odličan način za rješavanje problema današnjice. Promišljanje o Bogu uz prisjećanje na božansko ime i Njegovo izgovaranje – *nāmasmarana* sve vrijeme dok smo uključeni u neku drugu aktivnost, uzdiže tu aktivnost do razine štovanja.

Poslušajte glas svoje savjesti

Življenjem na način kako je to zagovarao Bhagavān, mi postajemo skloni promišljati o djelovanju koje provodimo. Ono što boravi u nama ili savjest, koja nam se stalno obraća i govori usprkos svoj buci svijeta, nastavlja nam govoriti da je ono što namjeravamo učiniti pogrešno, da to nije dobro za nas i da nas naša osjetila vode na stranputicu. Često je glas savjesti potisnut umom, putem brbljavog razgovora kojeg vodimo i stalnog skretanja u stranu koje činimo kada pronađemo nešto što nam je neugodno. Stalno provođenje nesebičnog služenja – *sevā* i duhovne vježbe pomažu nam da punu pažnju skrenemo na glas savjesti koji će nas onda povesti prema etičkom i moralnom ispravnom putu. Svami nas je tomu učio na mnoge različite načine.

Svami nam je dao najznačajniju smjernicu u izreci: „Služenje čovjeku - *mānavasevā* je služenje Bogu – *mādhavasevā*“. Potrebno je služiti čovječanstvu da bi se spoznalo Boga. Služenje čovjeku prva je stepenica (koja se u indijskoj filozofiji isto tako naziva i *sopāna*) za postizanje cilja kako bi se spoznalo da je Bog u nama. Druga stepenica je duhovna vježba koju moramo usvojiti. Ako se

osvoje te dvije stepenice, tada se automatski uspinjemo na treću stepenicu gdje slijedimo etički put u životu. Taj put će dovesti do jedinstva i čistoće misli, riječi i djela– *trikāraṇa sudhī*. Kada to postane vaša stalna vježba, tada ćete uvidjeti kako postoji božanskost posvuda oko vas, a ne samo u vama. Spoznaja toga predstavlja glavni cilj ljudskoga života. Pristup onoga koji je postigao oslobođenje još za života u materijalnom tijelu – *jīvanmukta*, odnosi se na osobu koja je spoznala Boga i koja će još tijekom ovoga života postati oslobođena. Kao što riječ „*mukta* – oslobođenje“ ukazuje, on je oslobođen od svih vezanosti, od svih želja, od svih negativnih obilježja i vezan je jedino uz Boga, cijelo vrijeme. Pažljivo slijedeći Svamijeva učenja i promišljajući o njima, lako je doseći tu razinu. Međutim, vi trebate učiniti prvi korak ako želite dobiti odgovor na pitanje: „Tko sam ja?“

-autor, gospodin S. S.Naganand, član je Sri Sathya Sai središnje zaklade

Božju milost nije moguće osvojiti gimnasticiranjem uma, iskrivljenošću tijela izvodeći joginske vježbe ili isposničkim uskraćivanjem. Može ju osvojiti samo ljubav, ljubav kojoj nije potreban nikakav uzvrat, ljubav koja ne poznaje nikakve nagodbe, ljubav koja se s radošću daje kao znak štovanja svim živim bićima, ljubav koja je nepokolebljiva.

- Baba

Silazak Božanskog

Tiho je On sišao, toga dana u studenom,

Ostavljajući raj da čeka, On je postao članom naše obitelji.

Uronjeni u naše svjetovne ugone, mi nismo znali

Rođen je Sathya Sai među našim željama, tiho.

Svjetlost Njegova bića poslala je vibracije širom svijeta

I godinama nas je On pozivao da dođemo k Njemu.

Propustiti taj blagoslov znači ne sudjelovati u Njegovoj predstavi

Udišimo ju i slijedimo našu dharmu.

Ātman hoda po ovoj zemlji, Njegova stopala mi možemo dotaknuti

Nama usprkos, mi smo svi imali tolike prilike.

Śiva Śakti širi se brzo, Njegova misija se odvija

Putem takve energije kakvu ovaj svijet do sada nije poznao.

Naša djeca i djeca naše djece doživjet će premu

Novi će generacije biti uzdignute dok dozrijeva njihova karma.

-Elma

Iz naših arhiva

TEŽITE ZA TIME DA POSTANETE UTJELOVLJENJA LJUBAVI

KULTURA INDIJACA – BHĀRATIYA PRIPADA CIJELOM ČOVJEČANSTVU

Sigurno razmišljate o poklonu koji trebate ponuditi Svamiju za ovaj rođendan. Možete biti sretni jer ste Svamiju dali odgovarajući poklon samo kada volite svoje bližnje, dijelite njihove patnje i uključujete se u služenje njima. To je jedini poklon koji želim. Poklon koji se daje Bogu treba biti čista, postojana i nesebična ljubav.

Unaprijedite sela da biste ih učinili uzornima

Za ovaj rođendan ja imam samo jednu želju. Želim to samo zato da bih promicao vaše blaženstvo – *ānanda*. Vi pripremate programe za nadolazeći 60. rođendan. Čak i prije 60. rođendana, trebali biste usvojiti barem 6 000 sela i

unaprijediti ih u uzorna sela primjenom odgovarajućih sredstava. Bogati ljudi i moćnici imaju velik broj slugu. No, oni koji su potišteni, koji su pogođeni siromaštvom i oni koji pate, nemaju nikoga tko bi ih služio. Idite takvim ljudima i budite njihovi prijatelji, njihovi bližnji i srodnici, njihovi najbliži koji im žele dobro. Neka vas oni prihvate kako takve.

Ako vašu duhovnost pretočite u uši onih koji su izmučeni od gladovanja, to neće biti usvojeno. Kao prvo, utažite njihovu glad. Dajte im Boga u obliku hrane. Dajte im Boga u obliku odjeće. Dajte Boga u obliku mira onima koji su pogođeni nemalom. Dajte Boga u obliku lijekova onima koji su pogođeni lošim zdravljem. Dajte Boga u svakom onom obliku koji će ublažiti strah, bol i patnju. Tek nakon što se to učini, može se duhovost upiti u srce. Ako djelujete na način koji je suprotan ovome, umjesto duhovnih osjećaja, promicat ćete sâm ateizam.

Sai načelo nema nikakvih sebičnih poriva

Zato, dijelovi naše Organizacije trebaju, u tih 6 000 sela, osigurati i povećati: obrazovanje, liječničke usluge i uvjete komunikacije. Postoje sela u kojima seljani vode bitku s pomanjkanjem pitke vode. Vlada ne može sama osigurati sve to što im je potrebno. Bez suradnje naroda Vlada ne može učiniti ništa. Vlada nije slobodan entitet. Ona se temelji na podršci naroda. Ona može biti djelotvorna samo kada narod aktivno surađuje. Ne oviseći o Vladi, vi morate provesti razvoj društva svojim vlastitim snagama. To je istinska duhovna vježba – *sādhanā*, istinsko nesebično služenje – *sevā*. Težite za time da postanete utjelovljenja ljubavi - *prema*. Budite spremni ponuditi sve svoje sposobnosti i vještine Gospodu svih. Božja je ljubav *tā* koja će vas nagraditi kada se upustite u ponavljanje Božjeg imena – *japa*, pokoru – *tapas* ili žrtveni obred – *yāga*. Za kojim većim postignućem možete težiti nego da primite božansku ljubav od Boga? Međutim, trebali biste dobro razumjeti prirodu i značenje *tē* ljubavi. Načelo Božanske ljubavi nema ni najmanjega traga ega ili nedostataka. Ono je u potpunosti oslobođeno sebičnih vezanosti. Sve što Sai čini, sve što Sai misli, sve što Sai govori, sve što Sai primjećuje, sve je to za vaše dobro, a ne za Saija. Moja je jedina želja vaša radost, blaženstvo – *ānanda*. Ja nemam nikakvog drugog blaženstva osim vašeg.

Osvijetlite svoje živote sunčevom svjetlošću nevezanosti – *vairāgya*

Mala sjemenka nosi u sebi mogućnost da izraste u veliko stablo. Kozmički oblik nije samo puka nakupina različitih predmeta. To ne označava jednog u mnogima. Kozmički oblik znači Onoga koji u sebi sadrži sve. Vi ne možete vidjeti ogromno stablo koje je sadržano u sićušnoj sjemenci. Isto tako, načelo istinskog Sebstva – *ātman* sadrži makrokozmos i mikrokozmos. Isto tako, božanskost koja je prisutna u Bogu (makrokozmos) prisutna je u čovjeku u suptilnom obliku, kao što je vatra prisutna u šibici. Ne možete potaknuti vatru iz vlažne šibice. Čovjek je ispunjen vatrom božanske mudrosti i svetosti. Ali to nije zamjetljivo usprkos duhovnim vježbama, teškoj pokori i mnogim dobrim djelima. Razlog tomu je taj što je um navlažen sviješću o sebi – *ahankāra* i vezanošću – *mamakāra*. Tek kada se ta vlažnost ukloni uz pomoć sunčeve svjetlosti nevezanosti – *vairāgya*, prosvijetljeni život može postati mogućim.

Svi su utjelovljenja božanskosti

Izrazite božanskost koja je u vama. Tek tada možete biti istinski pojedinac – *vyakti*. Provodite duhovnu vježbu – *sādhanā* u tu svrhu. Odbacite svoje svjetovne vezanosti. Razvijte ljubav kako biste se mogli osloboditi podijeljenih osjećaja prisutnih u vama. Posebno je velika nesreća ako čovjek potrači svoj život koji je tako dragocjen i svet. Život je kratak i čovjek bi trebao dobro iskoristiti svoje božanske mogućnosti, ne gubeći vrijeme. Čovjeku su podarene dvije ruke da bi mogao nahraniti sebe i da bi mogao provoditi služenje. Raditi, raditi, raditi! To je vaša dužnost. Razmotrite što je odgovarajuće u određenim okolnostima i djelujte u skladu s time.

Bog je prisutan u svim bićima. Sve u kozmosu oblik je Boga. Božanska snaga održava svakoga u svakom trenutku. Zato je svaki čovjek utjelovljenje Boga. Jednom, kada razvijete vjeru, više nećete imati sklonosti slijediti pogrešan put. Svatko bi trebao težiti tomu da prepozna božanskost koja je prisutna u svemu. Taj bi napor svatko trebao učiniti. Rođenje u ljudskom obliku dano je u tu svrhu.

Živite božanskim životom

Studenti! Kao budući građani nacije vi se trebate ponašati na uzoran način. Zapamtite da ne postoji neka posebna zasluga u takozvanoj duhovnoj vježbi. Svako djelovanje u svakodnevnom životu zahtijeva koncentraciju – *dhyāna* i potrebno ga je posvetiti tako da se izvodi kao ponuda Bogu. Ratar, koji obrađuje polje, trebao bi osjećati kako u isto vrijeme obrađuje polje svoga srca. Dok sije sjemenje, trebao bi posijati i sjemenje dobrih osobina u svome srcu. Dok navodnjava polje, trebao bi razmišljati kako polje svoga srca navodnjava ljubavlju. Na taj način svatko može slijediti duhovni put bez pomoći brojanice ili povlačenja u šumu. Danas je najveća potreba za promicanjem jedinstva. Neovisno o fizičkim i ideološkim razlikama načelo istinskog Sebstva – *ātman* zajedničko je svima.

Potrebno je prepoznati kako su pojedinci u potpunosti povezani s društvom kao što su pojedini organi povezani s tijelom. Čovječanstvo je sastavni dio prirode, a priroda je sastavni dio Boga. Ako se razumije ovaj cjelovit odnos, gdje se onda nalazi temelj za mržnju? Nitko se ne bi trebao smatrati beznačajnim ni nevažnim. Svatko, malen ili velik, predstavlja vitalni dio cjeline i neophodan je za njezino ispravno djelovanje kao, naprimjer, svi dijelovi rakete. I najmanji oštećen dio može dovesti do toga da raketa eksplodira. Slično tomu, u ovom prostranom kozmosu svako biće ima značajnu ulogu koju treba odigrati da bi osiguralo njegovo nesmetano funkcioniranje.

Razvijte vjeru. Život bez vjere nema koristi. Čovjek danas vjeruje u sve samo ne u Boga. To je velika šteta. Bog je sveprisutan. Čovjek koji nema vjere u Boga nema vjere ni u sebe. Razvijte samopouzdanje koje predstavlja temelj za napredak bilo koje nacije. Na tome temelju samopouzdanja podignite zidove blaženstva – *ānanda*. Nakon toga, na njih postavite strop nevezanosti – *vairāgya*. Živite pod krovom odricanja – *tyāga*. To je put kako spoznati samoga sebe. Izgovarajte ime Gospoda da biste osigurali mentalni mir i pročistili srce. Tada možete voditi božanski život.

-Izvadci iz Bhagavānovih rođendanskih govora

GOSPODAR UNIVERZUMA

R. J. Rathnakar

Neki ljudi traže mjere olakšanja kada osjete da im nije naklonjen položaj planeta u njihovom horoskopu – graha bala. Svamijeva snaga milosti – anugraha bala jedini je lijek za sve loše što danas utječe na čovjeka. Kao rezultat naših prošlih zasluga, mi smo došli pred Lotosna stopala Bhagavāna koji je Gospod univerzuma. Blagoslovljeni su oni koji koriste ovu zlatnu priliku i hodaju Njegovim stopama.

Tijelo je zaista hram – *deho devālaya*. Sebstvo je Bog - *prokto jīva deva sanātana*.

No, gdje je dokaz da smo svi mi bogovi?

Je li moguće da nam drugi govore kako smo mi bogovi?

Možemo li mi to znati, a da nam to nitko nije rekao?

Trebamo li tražiti pomoć drugih da bismo spoznali našu stvarnost? Kada počinjemo preispitivati na taj način, javit će se tisuću drugih pitanja. Nikada ne možemo znati što bismo trebali znati. Razumijevanje sviće tek kada prestanemo preispitivati. Jednom je tražitelj upitao Ramanu Maharshija: „Što bih trebao učiniti da bih spoznao svoju stvarnost?” On mu je dao odrješit, ali dubokouman odgovor: „*Chumma Iru*“, što znači: „Budi tiho”. Odrazi će biti jasni tek kada se valovi smire. Slično tomu, može se postići uvid u Sebstvo tek kada se um smiri.

Bog je Gospod prirode

Priroda nije ništa drugo već odraz Boga. Sve što je stvoreno predstavlja dokaz postojanja Boga. Priroda sve vrijeme nastoji pružiti dobrobit svim živim bićima. Zemlja, koja je jedna od pet temeljnih elemenata, osigurava podršku da bismo mogli živjeti i kretati se naokolo. Voda se spušta iz oblaka u obliku kiše i slijeva se u rijeke da bi utažila našu žeđ. Vatra nam održava toplinu iz nutrine našega tijela i pomaže nam na mnoge druge načine u velikoj mjeri. Mi još uvijek ne možemo preživjeti ni minutu bez zraka. Zato, kamo god pošli ili na koju god

stranu se okrenuli, zrak nas uvijek okružuje i održava naše životno načelo. Peti element, nebo ili prostor osigurava podršku svakomu i svemu u univerzumu.

Bog je Gospod prirode. Jednoga je dana Svamijeva sestra, gospođa Venkamma Garu, naručila cigle koje su bile potrebne za izgradnju kuće. Toga su dana teški oblaci na nebu prijetili da će spustiti snažnu kišu. Zabrinuta da će se cigle namočiti, Venkamma Garu ih je užurbano počela pokrivati. Zamolila je za pomoć svoje susjede, a isto je tako za pomoć zamolila i Svamija. Svamiju je u to vrijeme bilo jedva trinaest godina. Promatrajući nemir svoje sestre, a isto tako i susjeda, On je svojom desnom rukom pokazao prema nebu i glasno rekao: „Venkamma! Nemoj brinuti. Ja neću dopustiti da padne kiša.” I to je bilo to! Svi su se teški oblaci raspršili u trenutku. Nebo je postalo jasno plavo kao da je bog kiše Varuna povukao oblake da bi ispunio Svamijevu zapovijed.

Jednom drugom prilikom, u mjestu koje se zove Madikeri, u državi Karnataka, tisuće su se poklonika okupili da bi poslušali Svamijev govor. Svami je zamolio gospodina Kasturija da govori prvi. Oblaci su prijetili da će svakoga trenutka pustiti kišu jer se nebo pretvorilo u blistavu pozornicu za prikaz munja i zvučnih efekata. Osjećajući nemir među okupljenima, gospodin Kasturi je pokušao usaditi odvažnost i povjerenje u njih ispričavši im o nekim slučajevima kada je Svami odvratio kišu i poplavu u sličnim prilikama. Iako je nastupio odvažno i on sâm je osjećao određenu strepnju u svome srcu.

Nakon njega je Svami započeo svoj božanski govor i, kao i obično, bio je to nalet bujice božanske mudrosti, ispunjavajući srce svakog od okupljenih ljubavlju i mirom. Mi zaista ne možemo dokučiti tajnovite načine na koje Gospod djeluje, ali kao da želi to i dokazati, Bhagavān je otpjevao ne jedan već tri bhajana na kraju Svoga govora. Kada su se poklonici pripremali da izvedu arati, Bhagavān je ponovno uzeo mikrofon i izgovorio sljedeće ohrabrujuće riječi: „Kasturi vam je pokušao usaditi odvažnost, ali je on sâm brinuo zbog prijetećega pljuska. Kako vam bog kiše može uzrokovati bilo kakvu nelagodu kada ste se okupili ovdje došavši iz udaljenih mjesta da biste poslušali moj govor! Ja vas uvjeravam da neće početi kišiti sve dok se svi vi ne razidete s ovoga mjesta. Ja ću vam dati još dvadeset minuta vremena.”

I, božansko se uvjeravanje pokazalo istinitim, kiša je počela padati tek nakon dvadeset minuta. Treba li nam daljnji dokaz kako bismo mogli kazati da priroda poštuje volju Boga?

Svemogući Gospod

Sveti tekstovi kažu: „Viđenje Gospoda uništava sve grijehе – *darśana pāpa nāśanam*.“ Mi smo svjesni da velik broj poklonika pronalazi utjehu i pomoć nakon što pronađu utočište u Bhagavānu i upućuju Mu molitve. Kada je Svami zapovjedio: „Ustani i hodaj”, to je bilo dovoljno da bi bolesnici, koji su došli na štakama ili u kolicima, bili u stanju da ustanu i normalno hodaju. Takvi zadivljujući slučajevi još su svježi u sjećanju starih poklonika. Mi znamo za čudesna iskustva mnogih poklonika koji su ostvarili dobrobit Bhagavānove milosti i žive sretnim i zdravim životom nakon što su bili oslobođeni patnji. Oni sa zahvalnošću priznaju kako je samo pogled ili dodir Bhagavāna poništio posljedice njihovih loših djelovanja – *karman*. Postoje bezbrojni slučajevi kada je Bhagavān izliječio bolesnike od njihovih fizičkih ili mentalnih bolesti, na opću nevjericu i njihovih liječnika jer je to bilo izvan područja medicinske znanosti. Zakoni prirode su primjenjivi na obične smrtnike kao što smo mi, ali ne na utjelovljenje Boga – *avatāra* koji ima ovlasti da nadzire i promijeni snagu prirode i koristi ju na način na koji On to želi.

Božja milost štiti čovjeka

Bilo je to u vrijeme kada sam polazio školu. Jednoga dana, zajedno s drugim studentima, sjedio sam na terasi mandira kada je Svami izašao da bi podario Svoj božanski daršan. On se veličanstveno kretao Svojim putem između studenata uzimajući njihova pisma i razgovarajući s nekima od njih. Zatim je tiho došao i stao ispred mene.

„Kako se zoveš?”, upitao je.

„Rathnakar, Svami!”, odgovorio sam ja.

„Što znači Rathnakar?”, upitao je On ponovno.

Budući da ja nisam znao odgovor, On je upitao one koji su sjedili oko mene: „Što znači Rathnakar?” Netko je odvratio: „Ocean, Svami.”

Tada je Svami ponovno pogledao mene i upitao: „Koje je boje ocean?”

„Plave, Svami”, odgovorio sam ja.

U istom je trenutku On stvorio prekrasan prsten ukrašen plavim kamenom i stavio ga na moj prst. Mojoj radosti nije bilo kraja. Nakon što je Svami ušao unutra, mnogi su se okupili oko mene da bi dotaknuli prsten u znak šovanja i obožavanja.

I ja sam jako cijenio prsten. Međutim, nisam ga imao dugo vremena zbog razloga koji mi je nepoznat. Jednoga je dana Svami uzeo prsten od mene i promijenio ga u dijamantni prsten.

Sljedećeg sam dana otišao Bhagavānu i molio: „Svami, ja se ne osjećam ugodno s ovim prstenom.”

Dok su svi oko mene uzvikivali: „Aha... Svami ti je dao prsten s dijamantom!”, prirodno je da sam se osjećao posramljen.

Nakon što sam molio Svamija dva ili tri puta, On je puhnuo u njega i promijenio ga u prsten na kojem je bila slika Shirdi Babe. Ja nisam bio sretan ni s tim prstenom i uz molitvu sam pokazao Svamiju moje nezadovoljstvo dok ga je On stavljao na moj prst.

„Zašto? Nisi njime zadovoljan?”, upitao je On.

Ja nisam rekao ni da ni ne.

Svami je ponovno puhnuo u prsten i promijenio ga u prsten na kojem su bili likovi Sīte, Rāme i Lakšmana.

Nakon toga sam skupio nešto odvažnosti i zamolio: „Svami, lijepo molim da mi daš prsten na kojem će biti Svamijev lik.”

„Dobro. Ti si Rathnakar, spremište devet vrsta dijamanata – *navarātna*.”, rekavši to Svami je ponovno puhnuo u prsten i promijenio ga u prsten s devet vrsta dijamanata – *navarātna* i stavio ga na moj prst.

Smatrao sam da ne bi bilo u redu da ponovim zahtjev, tako da sam ga radosno prihvatio.

Nakon nekog vremena jedan od tih devet koralja izgubio se dok sam se igrao, pretpostavljam.

Neka vrsta straha i nemira javila se u mom srcu. Potrčao sam i pokazao prsten Svamiju. On ga je uzeo u Svoju ruku i rekao: „Čini se da ništa nije izgubljeno”. Rekao sam tihim glasom: „Koralj je izgubljen, Svami!” On se nasmiješio i ponovno rekao: „Ništa nije izgubljeno, pogledaj.” Kada sam pogledao, otkrio sam da je koralj nedirnut na prstenu! Bio sam iznenađen toliko da to riječima nije moguće opisati. Poklonio sam se pred Njegovim Lotosnim stopalima.

Nekoliko mjeseci kasnije moje su nevolje ponovno krenule kada su biser i rubin bili izgubljeni. Na mojem licu mogao se primijetiti veliki nemir i tako sam otišao i sjeo pored Svamija.

„U čemu je stvar?”, upitao je On.

Ja sam pokazao prsten.

On me je pogledao upozoravajućim pogledom kao da kaže: „Oh, ponovo si ih izgubio.”

On je uzeo prsten i puhnuo u njega dva puta. I vidi čuda, dva kamena koja su nedostajala bila su ponovno na svojim mjestima!

Dok ga je stavljao na moj prst, On je rekao: „Zar ja nemam nikakvog drugog posla nego da tražim stvari koje si ti izgubio i čuvam ih? Barem od sada pa nadalje pazi na njega.“ Rekavši to, Svami mi je dopustio da dodirnem Njegova stopala – *pādanamaskāra*.

Za učitelja koji nadzire devet planeta, stvoriti devet dragulja predstavlja dječju igru. *Neki ljudi traže mjere olakšanja kada osjete da im nije naklonjen položaj planeta u njihovom horoskopu – graha bala. Svamijeva snaga milosti – anugraha bala jedini je lijek za sve loše što danas utječe na čovjeka. Kao rezultat naših prošlih zasluga, mi smo došli pred Lotosna stopala Bhagavāna koji je Gospod univerzuma. Blagoslovljeni su oni koji koriste ovu zlatnu priliku i hodaju Njegovim stopama.*

Neka Svami prosipa Svoju milost i blagoslove na sve u svakom trenutku!

Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastāh lokāh sukhino bhavantu*.

-autor, gospodin R. J. Rathnakar, član je Sri Sathya Sai središnje zaklade

PROSLAVA BHAGAVĀNOVA 90. ROĐENDANA

Glazbeni i kulturni programi u Prasanthi Nilayamu

Hodočašće poklonika iz države Uttar Pradesh i Uttarakhand

Skupina poklonika stigla je na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz Uttar Pradesha i Uttarakhanda i izvela glazbeni program 26. rujna 2015. godine kao sastavni dio proslave Bhagavānova 90. rođendana.

Poznati sufi pjevač, gospodin Sachwet Tandon, izveo je glazbeni program, a sastojao se od poznatih sufi pjesama među kojima su se našle „Sai Nazar Rakhna Moula Nazar Rakhna – O, Gospode Sai, pogledaj me milostivo“, „Sai Tere Bina Ika Pal Chain Na Aave – Ja ne mogu živjeti bez Tebe ni trenutak“, „Teri Deevani Mein Teri Devani – Ja sam lud za Tobom“. Izvođač je svoj lijepi nastup završio poznatom Qawali pjesmom „Damadam Mast Kalandar“.

Predstava pod nazivom „Parmatma Ki Khoj – Potraga za Bogom“, koju su izveli mladi iz države Uttar Pradesh i Uttarakhand 27. rujna 2015. godine, oslikala je evoluciju duše i njezino spajanje s Izvorom. Duša, koja ima svoje izvorište u Bogu, biva uronjena u svjetovnost i na kraju se sjedinjuje s Bogom nakon dugog i napornog putovanja ispunjenog potragom i patnjom. To je putovanje bilo predstavljeno događajima iz života Rāvane, svetog Tome i Shirdi Sai Babe. Poticajna tema, snažni dijalozi i odlična gluma mladih učinili su predstavu zanimljivom.

Glazbeni koncert polaznika Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža

Studenti i osoblje Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža izveli su privlačan glazbeni program 30. rujna 2015. godine kao sastavni dio proslave 90. rođendana Bhagavāna. Započevši svoju izvedbu poznatom skladbom Adi Śankare „Bhaja Govindam“, koju je na teluški preveo sām Bhagavān, nastavili su s lirskom skladbom „Sai Murari Vanamali Giridhari – Kršna koji je podigao planinu Govardhan“. Nakon toga je slijedila produhovljena izvedba Bhagavānovih skladbi. Prije završnog broja, Marathi Abhang, izveli su živahni instrumentalni splet, obogaćujući time svoj zadivljujući glazbeni koncert.

Hodočašće poklonika iz Karnatake

Više od 2 000 poklonika iz države Karnataka stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam i izvelo odlične predstave 3. i 4. listopada 2015. godine kao sastavni dio proslave Bhagavānova 90. rođendana. Djeca koja polaze balvikas program u Karnataki, izvela su prvu predstavu „Pavitra Jal – Sveta voda“ 3. listopada 2015. godine i predstavila mitološke priče o silasku rijekā Gange i Kaveri na Zemlju da bi posvetile život Indijaca – *bhāratya* te omogućile napredak i razvoj u ovoj svetoj zemlji. Predstava je isto tako pokazala kako ljudi u svojoj ludosti zagađuju svete rijeke. Završila je Bhagavānovim učenjem, koji je osigurao vodu milijunima ljudi Sri Sathya Sai projektom opskrbe pitkom vodom i na taj način naglasila značenje vode u životu čovjeka. Mitološke priče bile su lijepo popraćene video projekcijama na LED ekranima i prožete živopisnim plesovima djece. Prije toga je desetero istaknutih studenata iz Karnatake, koji studiraju na Junior koledžima, dobilo nagrade za postignute visoke rezultate u natjecanju pisanja eseja koje je provela Sri Sathya Sai organizacija iz Karnatake u rujnu 2015. godine.

Djeca koja polaze balvikas program u državi Karnataka, odigrala su svoju drugu predstavu s plesnim točkama „Priroda: čovjekov duhovni učitelj – *guru*“ dana 4. listopada 2015. godine. Predstavljajući mitološku priču o kralju Yaduu, sinu mudraca Yayatija koji je od svoga duhovnog učitelja – *guru* Dattatreya naučio kako je priroda najbolji učitelj, predstava je prikazala kako su svi elementi koje je stvorio Bog, odnosno zemlja, zrak, nebo, voda i vatra poučili čovjeka dragocjenim osobinama, odnosno strpljenju, toleranciji, nesebičnoj ljubavi, praštanju i smirenosti. I ova je predstava bila na domišljat način obogaćena slikama na LED ekranima te je bila prekrasno dopunjena prizorima iz prirode i plesom djece koja polaze balvikas program.

Hodočašće poklonika iz Južne Afrike

Skupina, u kojoj je bilo više od 100 poklonika, stigla je iz Južne Afrike u Prasanthi Nilayam na hodočašće koje je organizirala Međunarodna Sathya Sai organizacija. Dana 9. listopada 2015. godine skupina tih poklonika izvela je predstavu pod nazivom „Ja sam ja“ koja je prikazala kako su uređaji kao što je iPhone pretvorili čovjeka u roba tehnologije i na taj način učinili njegov život

mehaničkim, neprirodnim i jadnim. Obogaćena video prikazima na LED ekranima, predstava je naglasila činjenicu kako ono što je potrebno čovjeku nije informacija koju će dobiti putem iPhonea, već transformacija da bi spoznao svoje pravo „ja“, unutarnje Sebstvo te spoznao svoju stvarnost koja je „Ja sam ja“. Čovjek bi se trebao okrenuti prema učenjima Bhagavāna Babe i obaviti putovanje od iPhonea do Sai Phonea, što je bio je zaključni dio predstave. Po završetku predstave poklonici iz Južne Afrike predstavili su produhovljenu izvedbu poklonstvenih pjesama na engleskom, zuluu i sanskrtu.

Pored programa predstavljenog 9. listopada, tī su poklonici vodili bhajane i pjevali Vede tijekom njihovog hodočašća u trajanju od tjedan dana.

Kulturni programi studenata iz Sikkima i Assama

Polaznici četiri škole u okviru Sri Sathya Sai Vidya Vahini projekta iz Sikkima i Assama stigli su u Prasanthi Nilayam na hodočašće i predstavili kulturne programe 10. i 11. listopada 2015. godine.

Dana 10. listopada 2015. godine prvo su polaznici Sathya Sai Gurukulam akademije iz Pakyonga, Sikkim, izveli predstavu pod nazivom „Bhagavan Bina Koi Apna Nahin – Nitko nije naš vlastiti osim Boga“. Temeljena na učenjima Bhagavāna o važnosti nesebičnog služenja – *sevā*, predstava je poučila dragocjenu lekciju o brizi i dijeljenju kada je bolesnom starom čovjeku pomogla skupina Sai studenata u vrijeme kada mu je to bilo potrebno, da bi on sām kasnije pružio služenje s ljubavlju jednom drugom starom i bolesnom čovjeku koji je, sasvim slučajno, bio otac jednog od studenata, prijatelja Sai studenata. Poslije toga su studenti koji polaze Prasanthi Vidya Mandir srednju školu u Gangtoku, Sikkim, izveli predstavu s plesnim točkama o snazi vjere i predanosti. Predstava je prikazala kako je zlikovac zadobio milost Gospoda Kršne zahvaljujući svojoj vjeri i predanosti nakon što je prisustvovao poklonstvenom skupu kojeg je vodio znalac koji tumači svete indijske tekstove – *pāndita* o životnoj priči Gospoda Kršne. Predstava s plesnim točkama isto je tako prikazala prekrasan ples pastirica – *gopikā* i Kršne, a završila je zajedničkom pjesmom „Sai Tere Charnon Mein Koti Pranam – Milijun pozdrava Lotosnim stopalima Saija“.

Polaznici dviju škola iz države Assam izveli su, 11. listopada 2015. godine, predstave s plesnim točkama o životu Śankaradeve, velikog sveca i učenjaka iz

Assama. Prvu predstavu s plesnim točkama izveli su polaznici Sri Sathya Sai Prasanthi Divine Valey škole iz Dibrugarha, a prikazala je životnu priču ovog velikog društvenog i religijskog reformatora te je pokazala kako je ovaj veliki moralni vođa utjecao na život ljudi u Assamu i doveo do jedinstva i sklada u društvu. Drugu predstavu s plesnim točkama izveli su polaznici Sri Sathya Sai Vidya Vihar iz Golaghata, a prikazala je kako je ovaj pionir pokreta na području predanosti Bogu – *bhakti* u Assamu, umjetnost koja se izvodi pred publikom učinio sastavnim dijelom religije, obogaćujući religijski život ljudi u Assamu. Živopisni plesovi u izvedbi studenata iz obje škole prikazali su kako su poetski i umjetnički doprinosi ovog sveca i učenjaka i pjesnika još uvijek živa tradicija u Assamu.

60. obljetnica Sri Sathya Sai opće bolnice i njezin novoizgrađeni odjel

Povodom obilježavanja 60. obljetnice otvaranja Sri Sathya Sai opće bolnice u Prasanthi Nilayamu osoblje bolnice je 2. listopada 2015. godine odigralo predstavu pod nazivom „Manasu Maralaya – Transformacija uma“, kao nastavak predstave koju su odigrali prošle godine pod nazivom „Deho Devalaya – Tijelo je hram“. Predstava je prikazala kako moćni um čovjeka, zajedno s njegovih pet suradnika, odnosno napetošću, krivnjom, željama, ogovaranjem i nemirom krade čovjeku njegovo zdravlje i sreću te uzrokuje da se razviju pogubne bolesti kao što je krvni tlak, šećerna bolest, čirevi, migrena, fibromialgija i slične. Izvedena lijepo u obliku društveno-medicinske fantazije i popraćena odgovarajućim slikama na LED ekranima, predstava ne samo da je poučila životnim lekcijama o zdravstvenom obrazovanju na najzabavniji način, već je isto tako ukazala na dva glavna načina nadzora nad umom i njegovog korištenja za duhovni rast čovjeka, odnosno provođenje meditacije i izgovaranje mantr *so'ham* kao što nas je učio Bhagavān Baba.

Novoizgrađeni odjel Sri Sathya Sai opće bolnice u Prasanthi Nilayamu bio je svečano otvoren 23. listopada 2015. godine, čime je proširen prostor za pruženje liječničkih usluga bolesnicima. Glavni gost svečanosti bio je profesor dr. M. C. Misra iz New Delhija, ravnatelj Instituta za medicinske znanosti za područje cijele Indije koji je otkrio ploču kojom je službeno otvorio novi dio bolnice.

U svome uvodnom obraćanju dr. V. K. Varma, medicinski upravitelj bolnice, govorio je o uzornom služenju koje provode liječnici i osoblje u bolnici koji rade vođeni motom „Služenje čovjeku – *mānava seva* je služenje Bogu – *mādhava sevā*“, u skladu sa smjernicama koje je postavio Bhagavān Baba. Govoreći ovom prigodom, gospodin S. S. Naganand, član Sri Sathya Sai središnje zaklade, kazao je kako je u ovoj bolnici, isto kao i u svim ostalim ustanovama u okviru Sai organizacije, jedina briga liječnika i osoblja kako služiti drugima na najbolji mogući način. To je ono što ju je učinilo svijetlim primjerom svim ostalim ustanovama, kazao je gospodin Naganand. Pohvaljujući kvalitetu zdravstvene zaštite koja se provodi u bolnici potpuno besplatno za bolesnike, glavni gost, profesor M. C. Misra je primijetio kako je model medicinskih usluga temeljen na ljudskim vrijednostima, kao što je primjerom pokazao Bhagavān Baba u Svojim ustanovama, dostojan primjene u ostalim ustanovama u zemlji. Ovom su prigodom također govorili gospodin Ramesh Wadhvani i dr. Ravi Dabir, iz SAD-a, članovi Prasanti zaklade. Dok je dr. Ravi govorio o razvoju bolnice, gospodin Wadhvani uputio je riječi zahvale. Ovom je prigodom isto tako održana i svečanost dodjele priznanja tijekom koje je nagrađeno osmero članova bolnice koji su časno provodili služenje duže od 30 godina.

Božanska ljubav

Dr. Narendranath Reddy

Bog bi trebao biti prioritet u našim životima. Na prvom mjestu tražitelja na duhovnom putu trebao bi biti Bog. Svami kaže: „Većina poklonika izražava povremenu predanost (pat-time devotion), ali žele potpune dobrobiti (full-time benefits) od Gospoda!“ Da bismo bili bliski i dragi Bogu, trebali bismo promišljati o Bogu, govoriti o Bogu, ispuniti naš život Bogom i obavljati Božji posao.

Mi smo blagoslovljeni time što živimo u isto vrijeme kada i potpuno utjelovljenje Boga – *pūrna avatāra*, Bhagavān Sri Sathya Sai Baba – Ljubav koja hoda na dvije noge. Mi smo sretni što smo u velikoj mjeri doživjeli Njegovu ljubav i milost.

Uvijek, kada dođe do opadanja u provođenu ispravnosti – *dharmā*, Gospod, koji je izvan područja imena, oblika, uzročnosti te izvan ograničenja prostora i vremena, rađa se u ljudskom obliku da bi otkupio čovječanstvo. Bhagavān Sri Sathya Sai Baba sišao je na Zemlju da bi nam pokazao put oslobođenja primjenom pet najvažnijih ljudskih vrijednosti, istine – *satya*, ispravnosti – *dharmā*, mira – *śantī*, ljubavi – *prema* i nenasilnosti – *ahimsā*, dok je podloga svih vrijednosti ljubav. Oni koji su došli u blizinu Avatara, imali su sreće dobiti tri dara – viđenje – *darśana*, dodir – *sparśana* i Njegov govor – *sambhāṣana*. Sāmo viđenje Njega oslobađa nas naših grijeha, Njegov božanski dodir oslobađa nas vezanosti za prošla djelovanja – *karman*, dok nam Njegov govor ispunjen nektarom pruža mir koji je više od svih svjetovnih ugoda. Njegov je život Njegova poruka, a Njegova je poruka ljubav. Isto kao što je mjesec moguće vidjeti samo zahvaljujući mjesečevoj svjetlosti, Gospoda Saija, koji je Utjelovljenje Ljubavi, može se doživjeti samo putem ljubavi.

Deseta svjetska konferencija i Predkonferencije koje su joj prethodile

Međunarodna Sathya Sai organizacija održala je Predkonferencije u 16 zemalja u okviru priprema za Desetu svjetsku konferenciju koja će se održati u studenom 2015. godine u Prasanthi Nilayamu povodom Bhagavānova 90. rođendana. Tema Desete svjetske konferencije je: „Ljubav je izvor, ljubav je put, ljubav je cilj“. Bio sam blagoslovljen time što sam imao sreću sudjelovati u radu 14 Predkonferencija. Bio sam zadivljen i dirnut jer sam mogao svjedočiti ljubavi Sai poklonika za Bhagavāna. Svami je rekao: „Gdjegod se obavlja moj posao, ja se tamo pojavljujem“ i mi smo mogli svjedočiti Njegovoj božanskoj prisutnosti na svim tim konferencijama. Velika završnica konferencija bila je u mjesecu rujnu. Više od 1 700 poklonika sudjelovalo je u radu 15. Predkonferencije koja je održana u Durbanu u Južnoj Africi, dok je više od 2 000 ljudi, od čega je bilo 650 Sathya Sai mladih, sudjelovalo je u radu posljednje Predkonferencije na otoku Mauricijusu. Mnogi od sudionika imali su u svojim očima suze radosnice što su im potekle od božanskog blaženstva koje su doživjeli slušajući o Bhagavānovoj slavi i Njegovoj poruci. U predvečerje konferencije na Mauricijusu, 11. rujna, dok smo se vozili uz morsku obalu, vidjeli smo prekrasnu dugu na inače vedrom nebu, koja je ukazivala božansku prisutnost. Dana 11. rujna 2015. godine bili smo svjedoci

provale ljubavi i milosti na malom otoku Mauricijusu; ona je obilježavala novo razdoblje božanske ljubavi koja će ispuniti cijeli svijet i uvesti u zlatno doba.

Jedinstvenost Sathya Sai Avatara

Mi smo stvarno blagoslovljeni što među nama imamo ovoga jedinstvenog Avatara – jedinstvenog na mnoge načine. No, ja bih želio naglasiti povijesno značenje ovog Avatara, podsjećajući kako su se Njegova ljubav, Njegova slava i Njegova misija ukorijenili i proširili u više od 120 zemalja širom svijeta tijekom Njegovoga života. Drugo jedinstveno obilježje ovog Avatara su Njegova učenja, koja predstavljaju suštinu svih svetih tekstova. Mi možemo čuti božanske riječi Avatara izravno s audio zapisa, čuti i pročitati ih s video zapisa, pročitati božanske govore i knjige iz serije „Vahini“ koje je On napisao, bez posrednika. Treći jedinstveni vîd ovog Avatara je da postoje brojne obrazovne ustanove (hramovi učenja), mnoge medicinske ustanove (hramovi liječenja), brojni humanitarni projekti kao i Sathya Sai organizacija koje je planirao, utemeljio, otvorio i održavao sâm Gospod. Te su ustanove utemeljene na ljubavi i samo na ljubavi te predstavljaju blagoslovljenu priliku za tražitelje na duhovnom putu da sudjeluju u ovim prekrasnim, svetim poslovima koje je pokrenuo Bhagavān Baba. Njegove upute služe nama da bismo spoznali našu prirodenu božanskost i da smo mi utjelovljenja božanskog istinskog Sebstva – *ātman* ili božanske ljubavi.

Jednog sam dana imao veliku sreću putovati s Bhagavānom u Njegovom automobilu. Mnogi su poklonici bacali cvijeće i cvjetne vijence na automobil dok je prolazio. Među njima je bila i jedna starija gospođa, poklonica sa zapada. Ona je bila vrlo krhka i slaba i, kada je pokušala baciti cvijeće na Svamijev automobil, ono je palo na nju samu. Svami je to primijetio i rekao: „Narendra, jesi li vidio ovu gospođu? Ona je željela baciti cvijeće na moj automobil kao ponudu, no cvijeće je palo na nju.“ Svami je nastavio: „Ne znajući, ona je učinila ispravnu stvar. Ona štuje Gospoda koji je u njoj.“ Kako dubokoumno učenje od Božanskog Učitelja! Svami kaže: „Nemojte vani tražiti Boga, već vidite Boga posvuda i u sebi.“

Osobine božanske ljubavi

Što je onda ljubav? Svami kaže kako je božanska ljubav trajna, bezuvjetna, čista i nesebična dok je ljudska ljubav privremena, uvjetovana, nečista i sebična.

Prije puno godina kada smo bili u Brindavanu, studenti su imali blagoslovljenu priliku da se pojedinačno fotografiraju s voljenim Svamijem. Jedan po jedan oni bi prilazili i stali pored Svamija da bi se zajedno fotografirali. Svi su oni bili jako sretni i radosni zbog ove zlatne prilike da imaju fotografiju s Gospodom univerzuma. Bhagavān nam je nakon toga rekao: „Vidite, ljudi dolaze i odlaze, ali ja sam uvijek ovdje.” Na taj nas je način On poučio važnoj lekciji kako su odnosi i veze među ljudima privremeni i prolazni dok je jedino Bog istinski i vječan.

Kako voljeti Boga?

Kako onda voljeti Boga? Prvo, ono što je važno jest snaga ljubavi. Svami je, kao izraz Svoje beskrajne milosti, tijekom održavanja Konferencije mladih 2007. godine objavio: „Mislite na mene intenzivno tijekom 11 sekundi, s ljubavlju i usredotočeno i ja ću se pojaviti pred vama i razgovarati s vama.”

Kao drugo, Bog bi trebao biti prioritet u našim životima. Na prvom mjestu tražitelja na duhovnom putu trebao bi biti Bog. Svami kaže: „Većina poklonika izražava povremenu predanost (pat-time devotion), ali žele potpune dobrobiti (full-time benefits) od Gospoda!” Da bismo bili bliski i dragi Bogu, trebali bismo promišljati o Bogu, govoriti o Bogu, ispuniti naš život Bogom i obavljati Božji posao.

Kao treće, trebali bismo biti jednousmjereni u božanskom nastojanju. Dok su sva imena i oblici Njegovi, tražitelj na duhovnom putu treba se usredotočiti na jedno ime i oblik. Kako je Svami duhovni učitelj – *guru* svih gurua i kako je sâm Bog, trebali bismo prionuti samo uz Njega, svim našim srcem, umom, dušom i snagom.

Kao četvrto, naša bi ljubav trebala biti zbog ljubavi same. Dok nam Bog može podariti sve što zatražimo, mi bismo trebali moliti samo za Božju ljubav. Isus je rekao: „Tražite kraljevstvo nebesko i sve će vam biti dano.” Svami kaže kako su naše ime, slava, bogatstvo, moć, položaj sve samo ništice, no ako stavimo Boga kao broj Jedan ispred svega, to postaju milijuni i milijarde. Ako otklonimo taj Jedan, sve ostalo je ništica. S Bogom, mi smo junaci dok smo bez Boga ništice (igra riječi u engleskom jeziku – heroes/zeros). Istinski Božji poklonik, kao što su nekada davno bile pastirice – *gopikā*, traži samo Božju ljubav.

Njegujte božansku ljubav

Kako ćemo onda njegovati božansku ljubav? Božansku ljubav možemo širiti učinivši Boga našim vlastitim. Trebamo razviti povjerljiv osobni odnos s Bogom kao majkom, ocem i prijateljem. Svami kaže kako znak je neznanja postaviti razdaljinu između čovjeka i Boga.

Jednom je moja majka imala težak moždani udar i bila je primljena u bolnicu u nesvjesnom stanju. Medicinski stručnjaci su predviđali kako su njezini izgledi za preživljavanje mali. U međuvremenu, poslao sam pismo Svamiju faksom moleći Ga za Njegovo vodstvo i blagoslove. Za divno čudo, unutar 24 sata prilike su se promijenile i ona se probudila iz kome, otvorila oči i počela govoriti „Sai Ram“. Moji prijatelji liječnici nisu mogli vjerovati i kazali su: „Sigurno ju je izliječio tvoj Sai Baba!“ Kada se moja majka oporavila, upitao sam ju je li zahvalila Svamiju što je spasio njezin život. Ona je odvrtila: „Zašto bih Mu ja zahvaljivala? On je dio naše obitelji i naravno da se On brine o nama zbog Njegove ljubavi za nas.“ Bio sam zatečen njezinim odgovorom. Nekoliko mjeseci nakon toga, kada smo bili u Prasanthi Nilayamu, izrazio sam svoju zahvalnost Bhagavānu jer je spasio život moje majke. Isto tako, iskazao sam svoju razočaranost Svamiju jer Mu moja majka nije zahvalila na Njegovoj božanskoj milosti. U Svojoj dubokoj ljubavi i suosjećanju, Svami je rekao: „Pristup tvoje majke je ispravan pristup za poklonika. Vi se ne biste trebali osjećati odvojenima od Boga. Zahvalnost iskazujete samo strancima – ne i bliskim članovima obitelji.“ Zato bismo uvijek trebali osjećati kako je Bog naš vlastiti – bliži nam je od našeg vlastitog daha.

Pored toga, mi možemo njegovati našu ljubav prema Bogu tako da budemo u dobrom društvu – *satsanga*. Dobro je povezati se s istomišljenicima koji imaju iste interese vezane uz voljenje i služenje Boga.

Kao posljednje i najvažnije, trebali bismo njegovati božansku ljubav ponavljanjem Božjeg imena – *nāmasmarana*. Ime Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe suština je svih Veda, upanišada i svetih tekstova. Naši će životi biti otkupljeni jednostavnim izgovaranjem Njegovog slatkog, božanskog imena: „Om Sri Sai Ram“.

Znakovi božanske ljubavi

Na kraju, kako možemo znati da smo zadobili Božju ljubav? Kao prvo, onaj tko istinski voli Boga, postat će neustrašiv. Svami nam kaže: „Zašto strahujete kada sam ja ovdje?“, potičući nas da postanemo neustrašivi. Prvi znak božanske ljubavi jest potpuna i opća neustrašivost – *abhaya*.

Drugi znak posjedovanja božanske ljubavi jest mir koji je izvan područja poimanja, kao što je to navedeno u svetoj Bibliji. Mjesto u kojem boravi Svami naziva se *Prasanthi Nilayam* – boravište vrhunskog mira, a ne samo *Śanti Nilayam* – boravište mira. Svami kaže kako će naša srca postati Prasanthi Nilayam, ma gdje bili, ako su čista i ispunjena božanskom ljubavlju.

Treći znak božanske ljubavi jest smirenost u svakome trenutku. U povijesnom pismu koje je Svami napisao Svomu bratu, 25. svibnja 1947. godine, On je otkrio Svoju božanskost i objasnio Svoju božansku misiju. U tome pismu On daje definiciju predanosti – navodeći kako će se Njegov istinski poklonik odnositi prema svim parovima suprotnosti istovjetno. Isto kao što je vlažno tlo dokaz da je padala kiša, znak da živimo u božanskoj ljubavi jest posjedovanje smirenosti u svakome trenutku, na svim mjestima i u svim prilikama.

U Svome beskrajnom suosjećanju, Bhagavān Baba nam je pokazao put da bismo doživjeli božansku ljubav tako da uvijek budemo smireni, sretni i blaženi. Uputimo naše molitve Bhagavānu neka nam podari snagu da Ga volimo i da Mu služimo svim svojim srcem, umom, dušom i snagom.

-dr. Narendranath Reddy predsjednik je Prasanthi vijeća, administrativnog tijela Sathya Sai međunarodne organizacije

Ako imate sposobnost Gospoda privući k sebi, On će doći k vama i biti s vama. Budite poput flaute. Budite šuplji, ravni i lagani. Nemojte sprječavati Njegov dah. Tada će On doći i podignuti vas sa zemlje. On će disati božansku glazbu kroz vas, svirajući na vama nježnim dodirima.

- Baba

ISKUSTVA SA SVAMIJEM U KORITU RIJEKE

Janet Bock Bicker

Dok smo sjedili na terasi Svamijeve rezidencije u Brindavanu (Bengaluru) tijekom moga drugog posjeta Indiji u veljači 1972. godine, jedan je poklonik upitao Svamija koji su primjereni načini da poklonici govore o Njemu. On je kazao kako bi oni koji govore trebali govoriti o svojim osobnim iskustvima i navoditi Njegove riječi. Ja mislim da nam je Baba govorio kako postoji način da se širi Njegova poruka i dao nam je primjer kako primijeniti Njegova učenja u našim životima, kao sastavni dio naše duhovne vježbe – *sādhanā* i preispitivanja samoga sebe, istraživanje naše prave prirode – *ātma vicāra*. Na taj način mi širimo učenja, a isto tako predstavljamo njihovu ulogu u našim životima. U praksi, iskustvo povezano s učenjem može dovesti do dubljeg razumijevanja iskustva i učenja. Taj krug iskustava vezanih uz Bhagavānova učenja vodi do sljedećeg iskustva, a zatim do sljedećeg učenja, postajući živi krug ispitivanja naše prave prirode.

Nekoliko dana nakon ovog razgovora, Baba je najavio kako će povesti nas i skupinu novopridošlih zapadnjaka do obližnjeg korita rijeke. Navečer, dva dana kasnije, naš je taksi slijedio kolonu automobila iz Brindavana, Babine rezidencije u Whitefieldu sve dok nismo stigli do uskog seoskog puteljka koji je bio uz rub pjeskovitog korita rijeke. Kada je Svamijev automobil stigao, pokrivači od trave bili su postavljeni u krug, a Svami je pozvao zapadnjake da sjednu naprijed. Ja sam držala svoju kameru i postavila sam mali kasetofon na zemlju. Tada me je Baba pogledao i rekao: „Pjevaj bhajan”. Iznenadena, počela sam pjevati bhajan, a da pri tome nisam bila svjesna da sam taj bhajan čula samo dva puta, ali ga nikada nisam pjevala. Došla sam do kraja dijela koji sam znala i shvatila da ne znam kako ide dalje dok odjednom nisam začula Babin glas koji pjeva i vodi me kroz bhajan do njegovoga kraja. Osjećala sam se posramljeno, odnosno moj se ego tako osjećao, ali tada je Baba pozvao ljude iz skupine neka postavljaju pitanja.

Indra Devi je upitala: Gdje je granica slobodne volje čovjeka?

Baba je odgovorio na telušcome, a dr. S.Bhagavantam je prevodio: Slobodna volja postoji uvijek, ona nema ni kraja niti granica. Ali ono što bi trebalo

završiti je nepotpuna ili neispravna volja. Slobodna volja je nešto što ne bi trebalo završiti i što bi uvijek trebalo postojati. Ta slobodna volja je Bog.

Indra Devi: Ali, ako slobodna volja nema kraja, gdje se tu uklapa predaja?

(Baba uz pomoć prevoditelja): Čini se da vi koristite pogrešno značenje riječi predaja. Predaja znači predavanje vaših osjećaja ljudskosti i prihvaćanje osjećaja božanskosti. To je predaja.

Indra Devi: To bi bilo sjedinjenje, a ne predaja.

Prevoditelj: Predaja je nešto drugo dok je sjedinjenje nešto drugo. Predaja vašeg poimanja da ste ljudsko biće i prihvaćanje poimanja da ste božanski, to je ono što se podrazumijeva pod predajom. Vi predaju tumačite prije svega s određenom razinom ega kao da su vaš um, vaše moći, vaše sposobnosti vaše vlasništvo. To nije ono što vi predajete. Što je vaše vlastito? Istinu govoreći, osjećate kako je vaša moć, vaše sebstvo i tako dalje ono što vi predajete. Ali, što je to što vi stvarno posjedujete? I tko je taj koji predaje i kome se predajete?

Baba je zaražio da se postavi još pitanja.

Dr. John Hislop: Dakle, Svami je rekao da naše sadašnje oči promatraju svijet kao niz stranih predmeta i mi ne možemo promijeniti te predmete, ali možemo promijeniti naše oči kako bi one vidjele samo Boga. Ali, koje su to oči koje vide samo Boga? Jedine oči koje su meni poznate su razlučivanje i razum. Na koje oči Svami misli?

Prevoditelj: Svami misli na oči mudrosti. Oči o kojima vi govorite, razum i razlučivanje, mogu vidjeti samo ljudska tijela i ono što je bilo stvoreno. No, Svami misli na oči koje On naziva „oči mudrosti“, uz pomoć kojih možete vidjeti nešto drugačije. Kada ste u stanju promatrati božanskim pogledom koji On naziva uvid mudrosti, umjesto ljudskih očiju, tek tada ćete vidjeti sve te različite oblike i likove ljudi kao oblik Boga.

Dr. Hislop: To je nešto drugo od razlučivanja i razuma, neka druga vrsta očiju?

Prevoditelj: To je božansko oko. Nije upitno razlučivanje i promatranje očima koje sada imate. Te vam oči neće omogućiti da razlučujete, one će vam samo omogućiti da vidite ljudske oblike.

Dr. Hislop: Da, ali mi vidimo stvari i koristimo svoj razum da bismo razlučili. Ako promatramo na taj način, je li to različito od oka mudrosti?

Prevoditelj: Cijelo vrijeme još uvijek govorite o razlučivanju onoga što vidite ovim očima. Vi još uvijek niste dosegli razinu čistog božanskog viđenja. Vi imate, do određene razine, vašu vlastitu sposobnost i tada govorite o vašoj sposobnosti razlučivanja i miješate to dvoje te uzrokuje bilo koju vrstu diferencijacije koju želite stvoriti. No, kada se pomaknete na razinu božanskog bivstvovanja, tada se ne postavlja pitanje razlučivanja i ispitivanja. Vi još uvijek niste dosegli cilj, ali putem ne biste trebali zaboraviti cilj, uvijek biste ga trebali imati na umu. Tek kada cilj imate cijelo vrijeme na umu i kada vam je pažnja usmjerena na cilj, tada možete doći do cilja. Ali, ako vaša pažnja nije usmjerena na cilj, ako ne znate koji je vaš cilj i nemate ga na umu, kako ćete onda doseći cilj? Vi biste svoju pažnju ili usredotočenje trebali imati usmjerene na cilj sve dok ne dosegnete taj cilj. Jednom, kada dosegnete cilj, tada će to usmjerenje na cilj i cilj postati jedno.

Baba na engleskom: To je sjedinjenje.

Prevoditelj: Na putu, vaše nastojanje za dosizanjem cilja postiže vrhunac u cilju i to dvoje postaje jedno, a kada vaše stremljenje cilju i ostvarenje cilja postanu jedno, to se naziva sjedinjenjem. Sjedinjenje je jedno, a vaša spoznaja da ste vi sâm cilj jest nešto drugo. Naprimjer, uzmimo ocean. Ako zgrabite vodu iz svete rijeke kao što je Ganga i stavite ju u torbu te bacite tu torbu u ocean, torba sa svetom vodom pluta po površini oceana, ali se ne sjedinjuje s oceanom. Torbu sa svetom vodom moguće je izvaditi u bilo kojem trenutku. Slično tomu, vi imate svjesnost o svome tijelu. Ako stavite neke svete misli u vaš um dok zadržavate svjesnost o vašem tijelu, tada je, tako dugo dok nastavljate s tom svjesnošću o tijelu, božanske misli moguće ukloniti iz vašeg uma zato jer se to dvoje još uvijek nije sjedinilo.

Dr. Hislop: Ah, to je ono što se podrazumijeva pod stavljanjem torbe sa svetom vodom u ocean!

Prevoditelj: Da, rijeka teče i sjedinjuje se s oceanom. Od toga trenutka vi ne možete odvojiti rijeku od oceana. To je primjer čovjeka i njegovih osjećaja da je on čovjek u tijelu što se mijenja u osjećaj da je on božanski. Kada se to dogodi, muškarac ili žena i osjećaj da su on ili ona božanski, ne može se odvojiti. Kada je svjesnost o tijelu potpomognuta raznim duhovnim vježbama – *sādhanā* kao što je meditacija i onda se sjedinjuje s božanskošću, moguće je nakon toga, svjesnim naporom, izići van (odvojiti se od) sjedinjenja. To se objašnjava riječima „slično božanskom elementu“ - *daivamsa sambhūtham*, odnosno, to znači da je (slično torbi u kojoj je sveta voda) jedan aspekt Boga sišao u određeno vrijeme. Postoji jako suptilna razlika između jednog aspekta božanskosti koji se spustio na ljudsko biće i same božanskosti. Božanskost sama naziva se *daivatvam*, ali kada se aspekt božanskosti spusti na ljudsko biće, to se podrazumijeva kao *daivamsa sambhūtanam*.

Dr. Hislop: I to se događa? To se događa ljudima?

Prevoditelj: Nije pitanje je li se to događa, to se događa upravo sada, u ovom trenutku.

Dr. Hislop: Događa? Upravo sada?

Svi se smiju.

Prevoditelj: U to nema smisla sumnjati, to se događa upravo sada, u ovom sadašnjem trenutku.

Dr. Hislop: Širom svijeta ili samo u Indiji?

Prevoditelj: Kada se radi o božanskosti, nema ničega što ne bi bilo moguće. Dok većina ostaje na određenoj razini razvoja, određenoj razini božanske evolucije, ispravno je da sebi postavljamo ova pitanja jer možemo biti u nedoumici jesu li takve stvari moguće. No, nakon što stignemo na određenu razinu, nema više uopće prostora za takvu sumnju.

Dr. Hislop: Događaju li se te stvari samo u Indiji ili isto tako i u drugim dijelovima svijeta?

Prevoditelj: Kada se radi o božanskosti, tada ne postoje mjesta kao što su Amerika, Indija ili Engleska. To se može dogoditi bilo kome, bilo gdje, pod

uvjetom da slijede duhovnu vježbu samoispitivanja– *ātmavicāra*. Tako dugo dok osoba provodi samoispitivanje, bez obzira na to gdje se on ili ona nalazili, silazak božanskosti u njega ili nju trebao bi se dogoditi i dogodit će se.

Čuvši Svamijevo učenje Njegovim vlastitim glasom, pospješilo je moj postupak i moje iskustvo samoispitivanja. Moj osjećaj neuspjeha i osramoćenosti zato što nisam znala cijeli bhajan kada me Baba zamolio da pjevam, bio je primjer moga ega koji me prosuđuje na način kako obično prosuđuje druge. Baba je taj postupak objasnio u jednom od Svojih govora kada je rekao: „Um projicira na druge svoje vlastite manjkavosti i nedostatke. To je njegov najpogubniji utjecaj na naše napredovanje. Potrebno je nadvladati tu opaku sklonost.” (21. svibnja 1970. godine) Iz toga sam naučila da su nedostaci i manjkavosti za koje mislimo da ih vidimo u drugima, u stvari, zrcalni odraz naših vlastitih i, premda ne možemo promijeniti one koji su oko nas, možemo promijeniti našu prosudbama sklonu prirodu i vidjeti drugačiji odraz u zrcalu.

-autorica je, zajedno sa svojim pokojnim suprugom Richardom Bockom, snimila mnoge poznate filmove među kojima su i „Aura božanskosti“, „Beskrajna bujica“, „Univerzalni učitelj“

ZALJUBLJENA U NJEGOVU LJUBAV

Dana Gillespie

Čujem Njegov glas u svakoj noti glazbe, u svakoj suzi radosnici i, što je najvažnije, osjećam Njegovu prisutnost u mojem srcu i vidim ju u srcima drugih, a moj život više nikada neće moći biti isti.

Nisam mogla ni zamisliti da će se prije 35 godina moj život u potpunosti promijeniti nakon što sam pročitala knjigu Howarda Murpheta: „Sai Baba čudesnik“. Tri tjedna kasnije našla sam se u zrakoplovu i stigla u Puttaparthi ne poznavajući nikoga i ne znajući ništa o životu u ašramu i načinu ponašanja. Kao dijete, kod kuće nisam nikada spavala u zajedničkoj spavaonici tako da je za mene boravak u poznatim „shedovima“ predstavljao određeni šok, ali to je bilo vrijedno

toga, samo da bih mogla na trenutak vidjeti Gospoda, mada je to uvijek bilo iz daljine.

Bila sam sretna samo na tome blagoslovu i nakon 12 godina sam pretpostavila da to tako treba i biti. No, stvari su se za mene bitno promijenile nakon što su me zamolili da pjevam tijekom proslave Sai Babinog 70. rođendana, nakon što sam upravo snimila svoj prvi CD s bhajanima i pretpostavljala sam da je to vrsta glazbe koju On želi, ali bilo mi je rečeno kako On želi da pjevam blues, vrstu glazbe koju pjevam profesionalno. Ja znam da velik broj ljudi nije razumio tu vrstu glazbe, ali Svami je bio tako milostiv i ljubazan, pokazao mi je kako On uči ljude da vide kako je Njegovu poruku ljubavi moguće pjevati i na druge načine, a ne samo kao bhajane. Prestala sam brojiti koliko sam već puta pjevala za Njega, posebno tijekom proslave rođendana, jer se čini da se to sve stopilo u jedno veličanstveno sjećanje i ja znam kakva je to čast bila pjevati znajući da On sjedi samo nekoliko metara dalje od mene. Uvijek sam smatrala kako stvari koje nam je Svami kazao u sobi za razgovore trebaju ostati osobne, ali dogodilo se jedanput kada je On upitao mene želim li ja Njemu postaviti pitanje i, jedina stvar koje sam se mogla sjetiti, bilo je pitati koja je svrha ovoga što nazivamo život, a On me je pogledao i kazao pet izuzetno važnih riječi: „Igraj igru i budi sretna”. Ta je poruka tako jednostavna, a ipak se tako često na nju zaboravlja jer je njezina jednostavnost njezina dubina. On mi je pokazao kako je živjeti u skladu s Njegovim pravilima ponašanja najbolji način da se proživi ovaj život ispunjen sukobima i sada, kada On više nije s nama, ne mogu zamisliti da je život vrijedan življenja. Čujem Njegov glas u svakoj noti glazbe, u svakoj suzi radosnici i, što je najvažnije, osjećam Njegovu prisutnost u mojem srcu i vidim ju u srcima drugih, a moj život više nikada neće moći biti isti.

Posljednji puta sam pjevala ispred Njega u prosincu, četiri mjeseca prije nego što je On napustio svoje fizičko tijelo i, po završetku moga nastupa, prišla sam da bih dotaknula Njegova stopala, a On mi je dao jednu prekrasnu pticu izrađenu od stakla, obojenu u narančasto i ružičasto i, kada mi ju je On davao, kazao je glasnim i jasnim glasom: „Ovo je ptica feniks” i On je to ponovio tri puta dok me je gledao ravno u oči. Ptica feniks poznata je po tome što se nakon smrti ponovno rađa iz pepela te da bismo i mi trebali biti takvi, spremni umrijeti za ljubav i spremni da se ponovno rodimo u ljubavi.

Najdraži, voljeni Baba meni je otvorio vrata i sada sam zauvijek zaljubljena u Njegovu ljubav!

-Dana Gillespie je pjevačica, glumica i autorica pjesama. Snimila je više od 65 albuma. Ona je prva igrala ulogu Marije Magdalene u izvornoj postavi mjuzikla „Isus Krist superstar“.

SRI SATHYA SAI SREDIŠNJA ZAKLADA

U SLUŽBI ČOVJEČANSTVA

G. S. R. C. V. Prasada Rao

Objavljujući koja je svrha Njegova utjelovljenja na Zemlji, Bhagavān Sri Sathya Sai Baba je rekao: „Svrha ovog utjelovljenja Boga – *avatāra* je da pomogne čovjeku da prepozna i ponovno zadobije svoju božanskost koju je naizgled izgubio”. On je postavio i prikazao dvije temeljne metode kako ostvariti cilj ljudskog života – bezuvjetna ljubav i nesebično služenje čovječanstvu smatrajući služenje drugima kao služenje Bogu.

O Utemeljitelju

Ovo je temeljno načelo svih ustanova i organizacija koje je On utemeljio. Sri Sathya Sai seva organizacija i Sri Sathya Sai središnja zaklada u Indiji i Međunarodna Sathya Sai organizacija u drugim zemljama utemeljeni su Njegovom voljom da bi pokazale taj put ljubavi i služenja čovječanstvu s namjerom da se ono transformira i uzdigne na božansku razinu. Bog ispunjen ljubavlju za Njegove poklonike, univerzalni učitelj i humanitarac za druge, Bhagavān je potaknuo milijune širom svijeta putem Svojih učenja o istini, ljubavi, miru, ispravnom postupanju i nenasilnosti. Njegovo evanđelje o nesebičnoj ljubavi izraženo putem nesebičnog služenja i dalje nastavlja poticati tisuće dobrovoljnih inicijativa članova Sri Sathya Sai organizacije i drugih širom svijeta.

Sri Sathya Sai središnja zaklada

Sri Sathya Sai središnja zaklada javna je i dobrotvorna zaklada koju je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba utemeljio 1972. godine s ciljem širenja pomoći

siromašnima, uključujući obrazovanje i zdravstvenu zaštitu i bilo koji drugi projekt koji će služiti za opće dobro, bez ikakve razlike u odnosu na stalešku pripadnost, porijeklo ili vjeru. Sri Sathya Sai središnja zaklada nije vjerska zaklada.

Trenutno njome upravlja Upravni odbor koji čine članovi Zaklade i sastoji se od devet članova. Zaklada upravlja velikim brojem medicinskih, obrazovnih i ustanova za služenje na dobrobit svih, ne praveći nikakve razlike u odnosu na stalešku pripadnost, porijeklo, vjeru ili narodnost. Na području zdravstvene zaštite ima u nadležnosti dvije superspecijalističke bolnice, dvije opće bolnice i dvije mobilne bolnice. Superspecijalistička bolnica u Prasanthigramu, Puttaparthi, jest bolnica s 300 ležajeva, 14 dvorana za operacije (3 za kardiologiju, 3 za oftalmologiju, 3 za urologiju, 3 za ortopediju i 2 za plastičnu kirurgiju). Superspecijalistička bolnica u Whitefieldu, Bengaluru, s 333 kreveta, ima 8 dvoranā za operacije (4 za kardiologiju i 4 za neurologiju). Te dvije superspecijalističke bolnice djeluju pod okriljem Sri Sathya Sai središnje zaklade i, ne samo da predstavljaju bisere arhitekture, već su isto tako i svjetionici čije svjetlo pokazuje čovječanstvu kako bi najbolje medicinske usluge trebalo pružati potpuno besplatno onima koji su najsiromašniji, s ljubavlju i suosjećanjem, u skladu sa smjernicama koje je postavio Bhagavān.

Sri Sathya Sai opća bolnica u Prasanthi Nilayamu bila je prva medicinska ustanova koju je utemeljio Bhagavān, 1956. godine. Dva desetljeća kasnije, 1976.godine, Bhagavān je otvorio još jednu Sri Sathya Sai opću bolnicu u Whitefieldu, Bengaluru. Te dvije bolnice predstavljaju uzorna središta zdravstvene zaštite za siromašne seljane gdje oni dobivaju najbolju medicinsku zaštitu, s ljubavlju i ljubaznošću. Te dvije bolnice su redefinirale zdravlje i dodale novo značenje pružanju zdravstvene zaštite svojim predanim služenjem, bez ikakve naplate. Dvije mobilne bolnice dodale su novu dimenziju zdravstvenoj zaštiti pružanjem medicinskih usluga seljanima na njihovom kućnom pragu.

Pored bolnica, Zaklada upravlja velikim brojem obrazovnih ustanova koje studentima pružaju cjelovito obrazovanje temeljeno na ljudskim vrijednostima. Postoje četiri kampusa koji pripadaju sveučilištu, Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje: kampusi u Prasanthi Nilayamu, Whitefieldu (Bengaluru), Anantapuru i Muddenahalliju (Karnataka). Bhagavān je Institut utemeljio 1981.godine, a Nacionalno vijeće za procjenu i akreditiranje (NAAC) pri Odboru za procjenu

sveučilišta ocijenilo ga je kao krunski dragulj sveučilišnog sustava u Indiji. Zaklada isto tako ima i tri škole, odnosno Sri Sathya Sai višu srednju školu (od I. do XII.razreda) i Smt. Easwaramma srednju školu na engleskom jeziku (od I. do X.razreda) i Sri Sathya Sai gurukulam u Rajahmundryju.

Sve ustanove (kako medicinske tako i obrazovne) pružaju svoje usluge besplatno. Zaklada isto tako provodi velike i opsežne projekte da bi osigurala čistu pitku vodu za otprilike 18 milijuna ljudi u više od 1 500 sela u pet okruga države Andhra Pradesh i Telangana, odnosno Anantapur, Medak, Mahabubnagar, East Godavari i West Godavari. Projekt opskrbe pitkom vodom u Chennaiju, koji je ostvarila Zaklada, osigurao je vodu za deset milijuna stanovnika grada Chennaija u državi Tamil Nadu. Zaklada je izgradila 700 kuća za pomoć poplavom pogođenim obiteljima (tijekom 2008. godine) u državi Odisha. Zaklada je isto tako sudjelovala u pomoći otklanjanja posljedica prirodne nepogode u Bhuju u državi Gujarat (potres 2001. godine) i Nagapattinamu u državi Tamil Nadu (tsunami 2004. godine).

Nove inicijative Zaklade

Nakon napuštanja fizičkog tijela utemeljitelja Zaklade Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe 2011. godine, Zaklada je nastavila svojim javnim dobrotvornim radom u istom duhu služenja.

Zaklada je dovršila projekt opskrbe pitkom vodom za dodatni broj od 128 naselja/sela u okrugu Anantapur.

Opskrba pitkom vodom za područje Puttaparthija planira se u visini troškova od 50 milijuna rupija.

Zaklada je dovršila gradnju još 300 kuća za žrtve poplave u Odishi.

Zaklada je sudjelovala u pružanju pomoći od posljedica ciklona Hudhud 2014. godine.

Oko 100 Sri Sathya Sai škola u zemlji prima financijsku pomoć da bi poboljšale infrastrukturu kao što su zgrade, namještaj i računalna oprema kako bi ta infrastruktura omogućila da obrazovanje ostvare široke narodne mase.

Sri Sathya Sai seva organizacija

Sri Sathya Sai seva organizacija (SSSSO) Indije predstavlja kralježnicu za mnoge aktivnosti nesebičnog služenja koje provodi Sri Sathya Sai središnja zaklada. U svakoj državi u Indiji postoji Sri Sathya Sai seva organizacija. Postoje i Sri Sathya Sai zaklade za gotovo sve države. Oni svi djeluju zajednički, jedni s drugima, iako su financijski neovisni i samostalni što se tiče djelovanja. Isto tako postoje i Sri Sathya Sai zaklade/fundacije/društva/udruge širom svijeta koje djeluju u skladu sa zakonima zemlje u kojoj djeluju. Postoji „Prasanthi vijeće“ (Sathya Sai međunarodna organizacija – SSIO), u uskoj povezanosti sa SSSSO Indije, koje predstavlja kralježnicu za nesebično služenje i duhovne aktivnosti u ime Sri Sathya Sai Babe u oko 120 zemalja.

-gospodin G. S. R. C. V. Prasada Rao tajnik je Sri Sathya Sai središnje zaklade

VJEČNI VOZAČ BOJNIH KOLA NAŠ SAI

Dr. J. Geeta Reddy

Prije pet godina, kada je naš voljeni Gospod napustio svoje fizičko tijelo, bio je najernji dan u životu svakog pojedinog Sai poklonika širom kugle zemaljske. Mi smo uronili u bezdan tuge, u bespomoćnost i samoću. Komu se možemo obratiti u slučaju potrebe? Stalni osmijeh na licu, privlačan smiješak i takve oči pune suosjećanja više neće biti moguće vidjeti. Nama je Sai bio naš prijatelj, vodič i filozof, ukratko, naše sve, doslovno sve.

Svami je Stanovnik našeg srca

Tako smo se osjećali danima i tjednima nakon što je Svami napustio fizičko tijelo. Zaokupljeni potpunim očajem, zatomljenih osjetila, nismo mogli misliti jasno ni smisleno. No, polako se maglica raspršila, počeli smo spoznavati da nas naš voljeni Gospod nikada ne može napustiti zato jer je On vječan, sveznajuć, svemoguć i sveprisutan. Zar On nije kazao da je On taj koji boravi u našem srcu, Stanovnik našeg srca – *hrdayavāsin*. Zato, braćo i sestre Sai kraljevstva, probudite se i spoznajte kako nas naš Sai nikada nije napustio i nikada neće, nikada nas neće

napustiti. Svami nam je uvijek govorio o netrajnosti tijela. Tijelo je prolazno, ali istinsko Sebstvo – *ātman*, ono koje boravi u njegovoj nutrini, jest vječno.

Gospod u prekrasnom liku Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe sišao je na Zemlju slijedeći molitve mnogih mudraca i prosvijetljenih ljudi – *rši* da bi uzdignuo čovječanstvo iz močvare pohlepe, sebičnosti, nasilja i mržnje. On je došao da bi nas poveo putem ispravnosti, putem ljubavi, putem istine, putem mira i putem nenasilnosti. To su bila temeljna učenja Njegovog avatarstva, života kao utjelovljenja Boga – *avatāra*. U Svojoj ljubavi prema svemu onome što je On stvorio, Gospod je hodao ovom zemljom osamdeset i pet dugih godina, spašavajući velik broj ljudi koji su došli k Njemu sa svih strana svijeta.

Ne samo propovijedajući, već i provođenjem onoga o čemu je propovijedao, On je Svoj život učinio Svojom porukom, potičući sve nas da slijedimo Njegova učenja, podsjećajući nas puno puta da odbacimo svjesnost o tijelu, da se ne vežemo uz Njegov lik, već da Ga štuujemo kao Stanovnika našeg srca. „Izgradite mi hramove u svojim srcima, ja ne živim u građevinama izgrađenima od cementa i betona, ja sam u vama i oko vas i nikada vas neću napustiti”, rekao je Svami.

Gospod nam je dao mnoge naznake kako će se On vratiti u svoj bezlični oblik, iako će On ostati s nama zauvijek. „Samo me pozovite i ja ću biti tamo. Vi napravite jedan korak, a ja ću napraviti deset koraka prema vama”, rekao je On. Zato, draga Sai obitelji, najveća univerzalna (Sai) obitelji, nemojmo više očajavati, naš je Sai posvuda, uvijek sluša naše molitve i odgovara na tē molitve na ovaj ili onaj način. Željela bih podijeliti s vama neka od mojih posljednjih iskustava da bih vam pokazala koliko je Bhagavān s nama.

Vječni spasitelj

Dana 22. lipnja ove godine imala sam čudesno izbjegavanje smrtonosne nezgode. Otišla sam u kupaonicu u našoj kući i pokušala otvoriti pomična staklena vrata. Kako se nisu dala pokrenuti, povukla sam ih da bih ih otvorila. I odjednom su dva i pol metra visoka staklena vrata bila smrskana u komadiće, uz tako glasnu buku kao da je odjednom eksplodirala bomba, a ja sam odjednom bila cijela pokrivena komadićima stakla. Našla sam se u stanju smetenosti i zaprepaštenosti. Jedino što sam mogla jest to da se u tišini molim Svamiju. Kada su me konačno izveli iz kupaonice, krvarila sam iz nekoliko porezotina koje je bilo potrebno

obraditi. No, dobra je vijest da je moglo biti puno, puno gore, da sam mogla biti porezana po licu i vratu gdje se nalaze važne krvne žile. Moglo je biti i pogubno da je bila prerezana neka od tih glavnih krvnih žila. No, uvijek prisutan, sveznajući Gospod, zaštitio me od veće nevolje tako da sam se izvukla s nekoliko posjekotina i masnica na ruci i nozi. Takvo je Njegovo suosjećanje prema Njegovim poklonicima. Liječnici, bolničarke i svi prisutni složili su se da je to bilo pravo čudo. Ja znam da je to bilo Saijevo čudo! Za mene je to dokaz da je Svami uvijek s nama.

Postoji velik broj malih stvari putem kojih nam Svami pokazuje Svoju sveprisutnost. Bila sam pozvana u Južnu Afriku da bih govorila na Predkonferenciji koju je organizirala Sathya Sai međunarodna organizacija u rujnu ove godine. Stavila sam pozivnicu pred Saijeve paduke na mojem oltaru u Hyderabadu i upitala Svamija mogu li ići. Za nekoliko sekundi cvjetni vijenci sa slike Svamija i sa slike Shirdi Saija pali su, uz mukli udarac, dajući mi odgovor: „Da, možeš ići“. Dobila sam dozvolu da odem!

Čudo zahvaljujući vibhutiju

S radošću sam otišla u Južnu Afriku, sudjelovala u radu konferencije i, dok smo bili u zračnoj luci na putu natrag kući, jedan mi je gospodin pristupio i rekao: „Ja sam bio na konferenciji i čuo sam kako govorite o vašim iskustvima“. Njegova je velika želja bila da posjetim njegovog devet mjeseci starog unuka koji je bio jako bolestan i nalazio se u jedinici za intenzivnu skrb u bolnici u Durbanu. Dijete je imalo meningitis i liječnici su kazali kako je mozak djeteta mrtav. Kako smo se upravo trebali ukrcati u zrakoplov, jedino što sam mogla učiniti jest moliti se za dijete, a tada sam se sjetila kako sam sobom ponijela tri paketića vibhutija, slijedeći unutarnju uputu da ih ponesem sobom. Izvadila sam ih iz svoje torbice i dala ih gospodinu da bi ih dao djetetu kojemu su bili i namijenjeni. Sljedećeg dana, nakon mojeg povratka u Hyderabad, primila sam poruku elektroničkom poštom koja je govorila o tome da je, nakon što su mu dali vibhuti, dijete počelo plakati! Liječnici su kazali kako se upala mozga smanjuje i da se dijete brzo oporavlja. Sada se dijete već vratilo kući i igra se kao i svako drugo dijete. To je čudo zahvaljujući vibhutiju našeg voljenog Bhagavāna koji je čuo iskrene i predane molitve majke.

Gospod koji uvijek brine

Još jedno iskustvo koje sam nedavno doživjela kod kuće. Morala sam propustiti izbore moje kćeri Meghane koja se natjecala za važno mjesto na Kongresu mladih, zato što sam već prethodno obećala da ću sudjelovati na predkonferenciji u Južnoj Africi. Kći je proživljavala teške trenutke zbog interne sabotaze. No, zahvaljujući mojoj potpunoj vjeri u Svamija, uvjerala sam ju kako će se Svami pobrinuti za nju. Ubrzo nakon što smo se vratili iz Južne Afrike, primili smo vijest kako je pobijedila velikom većinom glasova usprkos brojnim poteškoćama! Na taj način naš voljeni Gospod, Bhagavān Sri Sathya Sai Baba dolazi da bi spasio Svoje poklonike. On je uvijek s nama, oko nas i čuje naše molitve koje su Mu iskreno upućene.

To su samo neka iskustva koja sam podijelila s vama. No, postoji stalan tijekom Njegove brige ispunjene ljubavlju i suosjećanja koji mi doživljavamo samo ako se zaustavimo da bismo ih zamijetili. Mi smo toliko zapleteni u bespoštednu utrku da imamo jako malo vremena kako bismo spoznali u koliko je velikoj mjeri Sai s nama. On je naš stalni pratilac, naš vječni vozač bojnih kola – vodi nas na putu spasenja.

Radujte se, Sai sestre i braćo, naš Gospod Sai je s nama, On nas nije napustio, već se smjestio na malom oltaru našeg srca kao onaj koji boravi u našoj nutrini, Stanovnik našeg srca – *hrdayavāsin*.

-dr. J. Geeta Reddy bivša je ministrica države Andhra Pradesh; sada je M. L. A., Zaheerabad, okrug Medak, država Telangana i gorljivi je poklonik Bhagavāna Babe

Život je bojno polje, polje ispravnosti – *dharmakṣetra* na kojem su dužnosti i želje uvijek u sukobu. Ublažite rasplamsale jezike želja, mržnje i ljutnje koji se uzdižu u vašem srcu; čisti je kukavičluk predavati se tim neprijateljima koji vas pretvaraju u zvijer. Kada nastupe prepreke, dočekajte ih odvažno.

-Baba

ŽIVOTNE LEKCIJE NAUČENE UZ BOŽANSKA LOTOSNA STOPALA

Dr. Sethuraman Panchanathan

Moji najponizniji i najodaniji pozdravi Lotosnim stopalima našeg dragog Gospoda u svečanoj prigodi Njegova 90. rođendana. Bhagavān je izvor i vrelo svih naših misli, riječi i djela. Dok se osvrćem na svoj dosadašnji život, potpuno je jasno kako je Svami bio inspirator, motivator i činitelj u svim vidovima moga života. Kada se predamo našem Gospodu, svaka okolnost i iskustvo postaju lekcija koja nam pomaže da nastavimo naše putovanje prema spoznaji naše urođene božanskosti. Želio bih podijeliti s vama neke od božanskih lekcija kojima me je Bhagavān poučio tijekom godina.

Ispit ima okus Boga

Bhagavānu me predstavio djed s majčine strane dok sam još bio dijete. Međutim, bio sam odvučen u stranu zbog brojnih pitanja koja sam imao o avataru ovoga doba. Odlučio sam tu stvar dovesti do kraja mojim vlastitim ispitom namijenjenom Svamiju. Kao student znanosti i inženjerstva naučio sam da je istine, kao što je zakon gravitacije, moguće provjeriti i doživjeti. Zato sam odlučio učiniti to isto sa Svamijem. Imao sam malenu fotografiju Svamija koju mi je dao moj djed. Stavio sam ju u svoju spavaću sobu i vodio sljedeći razgovor sa Svamijem: „Ne znam što ili tko je Bog. Sve što znam jest to da je Bog dobar i zato ću i ja biti dobar počevši od ovoga tjedna.” Biti dobar za mene je značilo da ću se ustezati od izgovaranja laži i pomoći svakomu tko je u potrebi za bilo kojom vrstom pomoći – ako slijepa osoba bude trebala pomoć u prelasku ulice, ja ću pomoći toj slijepoj osobi. Ustao sam svakoga jutra, pogledao Svamijevu fotografiju i kazao: „Naš dogovor vrijedi, da vidim što ćeš Ti učiniti.” Od Njega nisam tražio ništa posebno. Nakon nekoliko dana pronašao sam vibhuti koji je izlazio iz Njegove fotografije. Bio sam zadivljen kako je Svami otkrio Svoje sveznanje. Uskoro nakon toga, putem drugih iskustava, u potpunosti suosjećajan Gospod iskazao je ne samo Svoje sveznanje, već isto tako i Svoju svemoć i sveprisutnost. Svami je zaista prikazao kroz ta iskustva da, ako mi napravimo jedan korak prema Njemu, On će napraviti sto koraka prema nama.

Puno godina kasnije, kada sam Mu upućivao molitve prije govora kojeg sam trebao održati, potaknuo me ne samo da podijelim s drugima ta iskustva, već isto tako da im dodam i kontekst kroz Njegova božanska učenja. On je objasnio kako je izgovaranje OM-a tri puta na početku i na kraju potrebno da bismo zazvali Boga kroz tri Njegova obilježja, odnosno sveznanje, svemoć i sveprisutnost.

Nesebične molitve bivaju odmah uslišane

Uvjurio sam se da, uvijek kada pokušavam izvršiti svoje dužnosti i izraziti Njegovu ljubav na prirodan način, On se pojavljuje i pomaže na nevjerojatne načine. Jednom, tijekom posjeta Indiji, saznao sam po dolasku da je suprug naše kućne pomoćnice, koji je bio više-manje kao član naše obitelji, obolio od raka želuca. Bio sam slomljen i otišao sam u njihov dom da bih ga odmah posjetio. Iako je bio shrvan bolovima, bilo mu je drago da me vidi i pokušao me je primiti za ruku. Bio sam tako duboko dirnut i stvarno sam mu želio pomoći i ublažiti njegovu bol. Sve što sam mogao učiniti bilo je da se obratim Svamiju i zamolim za Njegovu pomoć. Kleknuo sam i usrdno molio Bhagavāna. Poznavajući ih već dugi niz godina, uvijek sam ih smatrao jako svetim i nesebičnim bračnim parom. Oni su tijekom života prebrodili nekoliko teških stanja. Imali su sedmero djece koja su sva umrla tijekom poroda. Zato su oni svoje osmo dijete nazvali „mannu“ što na tamilskom znači mulj, tako da čak ni ime ne bude oblik vezanosti. Mannu je odrasla i udala se, ali je i ona umrla tijekom poroda kada je rađala djevojčicu. Sve što su oni sada imali bila je njihova unuka.

Molio sam Svamija: „Kada je već tako ponizna osoba, ne bi trebao toliko patiti od bolova.” Uzeo sam vibhuti iz svoga novčanika i stavio ga na njegovo čelo i jezik te ga uvjurio kako će mu biti dobro, znajući da će Gospod univeruzma povesti brigu o njemu. Kući sam se vratio jecajući i upitao suprugu, koja je liječnica, ako bismo mogli učiniti nešto da bismo ublažili bol. Ona je predložila lijekove, ali uz malo nade zbog neumoljivosti raka. Iako sam putovao po Indiji, povremeno bih provjeravao kako je njegovo zdravlje. Saznao sam kako je njegova bol potpuno prestala nakon nekoliko dana. Nekoliko tjedana kasnije on se odjenuo i oputovao u svoje selo da bi obavio pripreme za vjenčanje unuke. Nekoliko tjedana nakon toga, kada sam se vratio natrag u Sjevernu Ameriku, saznao sam da je u miru umro. Bio sam zahvalan Svamiju što je iskazao Svoju ljubav, ali sam istovremeno imao dva pitanja: Za što sam se ja to molio? Zašto bi Svami slušao

molitve nekog tako nesavršenog kao što sam ja? Tada sam se prisjetio kako ja nisam molio Svamija da produži njegov život, već da otkloni njegovu bol, što je On i učinio na tako lijep način. Isto sam tako spoznao da se nije radilo o „mojoj“ molitvi, već više o prirodi molitve u tome trenutku – izraz ljubavi bez očekivanja bilo čega zauzvrat. Kroz ovo iskustvo Svami mi je otkrio kako će On uvijek uslišati nesebične molitve. To me je potaknulo da budem spontan u izražavanju ljubavi i smanjim sebične želje.

Značenje Svamijevih riječi

Svami dopire do nas na mnogo različitih načina: putem govora, u snovima, putem našega unutarnjega glasa, preko drugih ljudi i putem osobnih interakcija. Jako je važno razumjeti da, bez obzira na to koji je način Njegove komunikacije, Svami po nama prosipa Svoju milost ispunjenu ljubavlju putem onoga čime On komunicira. Svaka Njegova riječ i djelo jako su snažni i imaju ogromno značenje. Jednom prilikom, tijekom intervjua, upitao sam Ga dok sam pokazivao svoje tijelo: „Svami, što bi Ti želio da ovo tijelo učini za Tebe?“ On me je pažljivo promotrio i rekao: „Rad je štovanje, dužnost je Bog. Izvršavaj svoju dužnost.“ Prije toga, Svami je isto tako napomenuo, u naizgled neobaveznom razgovoru, kako je „informacija samo unutarnja formacija (igra riječi u engleskom: „information“ i „in-formation“), postoji samo transformacija informacije, ali ne i prava transformacija.“ Na mene su, kao profesora informatičke znanosti i inženjerstva, ti biseri mudrosti imali dubok utjecaj. Bhagavāna sam ustrajno molio da me učini Svojim instrumentom kako bih bio u prilici upotrijebiti moj profesionalni posao da bih služio čovječanstvu i transformirao samoga sebe. Uskoro nakon toga, velik broj stvari počeo se rasplitati na jako zanimljive načine. Tijekom razgovora, kada smo istraživali na koji način pomoći čovječanstvu putem naših istraživanja, Svami kao je govorio kroz jednog od mojih kolega ukazujući kako bismo mi trebali služiti pojedince koji su slijepi ili oštećenog vida. U namjeri da bolje razumijemo način kako bismo mogli upotrijebiti informatičku tehnologiju i računalstvo da bismo služili tim osobama, uputio sam poziv lokalnoj školi za gluhi i slijepu djecu u Arizoni da bih dobio više informacija. Nakon nekoliko minuta razgovora s ravnateljem, spomenuo sam riječ „služenje“ da bih prenio što leži u pozadini želje za pokretanjem ovoga projekta. Ravnatelj mi je odmah odvratio pitanjem jesam li poklonik Sai Babe, povezujući riječ „služenje“ sa Svamijem. Bio sam zatečen tim pitanjem i istoga sam trenutka znao kako je Bhagavān taj koji nam daje potvrdu

kako je ovo Njegov projekt. Napisali smo prijedlog i predali ga nacionalnoj agenciji za istraživanje te molili za njegov uspjeh.

Tijekom sljedećeg posjeta Prasanthi Nilayamu, Svami me je s puno ljubavi pozvao na razgovor. Kada sam Božanskog Učitelja zamolio da blagoslovi projekt, On mi je dao potvrdu riječima: „Ja ću pomoći, ja ću pomoći, ja ću pomoći.” Te riječi nastavljaju odzvanjati u mojim ušima dok se ljudi, zamisli i sredstva slijevaju u naš projekt. Taj se projekt razvio u mnogim pravcima, najvažnije kroz sudjelovanje studenata koji su slijepi ili oštećena vida. Uređaji i tehnologije koji su razvili studenti, osvojili su nagrade na natjecanjima na globalnoj razini i primili razne druge pohvale i priznanja. Zahvaljujući Njegovoj milosti, ti su studenti bili u mogućnosti završiti svoje školovanje i postati produktivni članovi društva. Projekt se isto tako proširio i na oblikovanje pomagala i tehnologija koje pomažu osobama s drugim vrstama oštećenja. Svaka Svamijeva riječ i svako djelo uistinu su izuzetno snažni i pomažu nam da se transformiramo na sve moguće načine.

Bhagavān, u Svojem beskrajnom suosjećanju, otkriva Svoju veličinu pružajući nam uvide u Njegovu božanskost putem naših iskustava. Samo mali djelić Njegove beskrajne mudrosti i milosti moguće je razumjeti čak i kroz iskustva milijardi ljudi. Predajem sve pred božanska Lotosna stopala moje najvoljenije majke, moga oca, učitelja, prijatelja i vodiča. Iskreno se i usrdno molim da On sve nas i dalje nastavi poticati i voditi da bismo postali dostojni instrumenti u Njegovoj božanskoj igri. Isto tako, upućujem Mu moje ponizne molitve da otvori naša srca kako bismo mogli doživjeti što više od Njegove beskrajne slave, naučiti Njegove lekcije i transformirati se.

-autor, dr. Sethuraman Panchanathan, stariji je potpredsjednik na Arizona State University, a predsjednik Barack Obama nedavno ga je imenovao u Nacionalno znanstveno vijeće Sjedinjenih Država

Najviši oblik štovanja ostvaruje se putem nesebičnog služenja – *sevā* koje je pruženo s ljubavlju.

-Baba

Sjaj božanske slave

BOG JE UVIJEK S VAMA

Nekoliko godina prije nego što sam saznao za Babu, jednoga sam dana letio malim zrakoplovom iznad planina Sierra Nevade u sjevernom dijelu Kalifornije. Kada se sada na to osvrnem, bilo je to besmisleno putovanje, bez ikakve svrhe osim da na nekoliko sati pobjegnem od moga učiteljskog posla i doživim vizualno uzbuđenje zbog leta iznad ovih prekrasnih, brdovitih planina koje se prostiru dužinom većom od sto pedeset milja. Kako se kasnije pokazalo, ovaj je let u potpunosti transformirao moj život. Ne samo da me je doveo do samog ruba smrti, već mi je isto tako pružio i novo rođenje jer me je doveo do Lotosnih stopala našeg dragog Gospoda.

U turbulentnoj žestini prirode

Ja živim u obalnom dijelu Instituta Kalifornije u ruralnom predjelu, daleko od obližnjih mjesta i gradova. To područje ima svoju vlastitu klimatsku zonu. Kada sam se toga jutra probudio, bio je hladan i vedar zimski dan... toga dana nisam radio. Pozvao sam prijatelja da dođe k meni da bismo zajedno otišli na letenje. Do trenutka kada smo stigli u zračnu luku koja je udaljena pedeset milja, primijetio sam tamne oblake koji su se počeli nadvijati na istoku, a zapuhao je prilično snažan vjetar, tako da sam provjerio prognozu vremena iznad planinskog područja. Izvješće je ukazivalo na granične uvjete za letenje, s time da se sljedećeg dana očekuju ozbiljne nepogode i velika oluja. Bilo bi mudro ostati prizemljen i otići na letenje neki drugi dan. No, nerazborito sam zaključio kako bismo mogli uzletjeti samo na kratko vrijeme i poletjeti u smjeru planina, a nakon toga, kada bi prilike postale nepovoljne, brzo se vratiti u sigurnost mirnog i jasnog obalnog vremena. Uz suglasnost moga prijatelja, krenuli smo u ostvarenje našeg nauma ne imajući na umu veličinu vremenske fronte koja se počela dizati da bi se pretvorila u najgoru oluju te sezone.

Nismo bili dugo u zraku, otprilike četrdeset i pet minuta, kada je postalo očito da se uskoro trebamo vratiti natrag... vremenske prilike, koje smo mogli spaziti ispred nas, izgledale su prilično zastrašujuće. Letjeli smo prema području divljine, u brdovitom području s bijelim vrhovima i dubokim kanjonima i

provalijama, s prekrasnim jezerima smaragdne boje, okruženima ogromnim drvećem i ispresijecanima planinskim potocima koji su se slijevali s velikog glečera na vrhu. Prizor je bio nevjerojatno lijep, priroda je bila čudesna, ali nije bilo mjesta na kojem bi bilo moguće prizemljiti mali zrakoplov da bismo se sklonili od oluje. Bili smo zadivljeni snagom prizora: ogromnim oblacima koje su osvjetljavali bljeskovi munje, nakupljajući se kao da se natječu s opasnim terenom ispod sebe, dokazujući svoju prevlast nad prizorom koji se otvarao ispred nas.

Okrenuo sam zrakoplov natrag, prema kući... ali kada smo se okrenuli, sve što smo mogli vidjeti bio je tamni zid nakupljenih oblaka posvda oko nas. Bili smo opkoljeni... nevrijeme je već bijesnilo u potpunosti. Tijekom nekoliko sljedećih minuta nalazili smo se u posljednjoj oazi čistog neba u moru nepogode koja je divljala svom žestinom. Tada smo bili ubačeni u njezino sâmo središte. Mali se zrakoplov ponašao poput broda-dječje igračke koji je izgubljen u nemirnim valovima što se valjaju prema obali, uranjajući i ponovno izranjajući da bi nastavio ploviti. Tijekom gotovo dva sata borio sam se da bih uspostavio nadzor nad zrakoplovom. Na tom području postoji velik broj vrhova koji su viši od četiri tisuće metara tako da sam nastojao ostati visoko, no povremeno bismo bili zahvaćeni snažnim zračnim silama i povučeni prema dolje, da bismo nakon toga opet, još snažnijim uzgonom, bili povučeni prema gore u područje prorijeđenog zraka. U jednom trenutku pogledao sam u stranu i primijetio kako moj suputnik leži u sjedalu, u nesvijesti, zbog manjka kisika. U očaju sam putem radija povikao: „Mayday! Mayday!” (Opasnost! Opasnost!), nadajući se, bez ikakvih izgleda, da bi netko mogao čuti očajnički poziv i na neki nas način spasiti iz ovog zračnog pakla. Ali, čak i da me je netko čuo i odgovorio na moj poziv, što bi običan čovjek mogao učiniti u ovim teškim uvjetima? Bila je to isprazna nada i nije bilo odgovora.

Bio sam izgubljen, bez ikakve veze s ostatkom svijeta. Nisam znao je li moj prijatelj mrtav ili živ, nije bilo vidljivo da diše i nije bilo nikakvog odgovora na moje drmanje i vikanje. Do toga je trenutka svaki djelić moje energije bio utrošen u toj dugoj, neravnopravnoj borbi koju sam vodio sa zastrašujućom i neumoljivom snagom prirode. Gorivo je polako gotovo bilo potrošeno, a isto tako i životna snaga. Stvari su postupno bile prepuštene višoj razini. Mali zrakoplov i ja gotovo smo istovremeno posustajali. Mogao sam čuti kako se para metal i kako pucaju neki od kabela. Bio sam očajan. Pozvao sam u pomoć Svemogućega. „O, Bože,

molim Te, pomози mi. Ja se više ne mogu boriti... Potpuno sam iscrpljen. Molim Te, dođi i spasi me! Ja ne želim umrijeti.” Nakon tog očajničkog vapaja vratila mi se određena mirnoća i samo sam dodao: „Učini sa mnom ono što želiš. Ja sam Tvoj.” Povukao sam ručicu i stavio zrakoplov u stanje polaganog poniranja. Ako bih ugledao zemlju prije nego što bismo udarili, iskoristio bih posljednje zalihe goriva da, kod prisilnog slijetanja, usmjerim zrakoplov. U suprotnom bi sve završilo jako brzo. Sve je ovisilo o Gospodu. Nisam se zavaravao mislju da bih se iz ove nevolje mogao izvući čitav.

U Božjim rukama

Odjednom, na radiju se začuo glas, glasan i jasan, odjekivao je iz zvučnika u kabini koje sam vjerojatno ostavio uključene nakon moga posljednjeg pokušaja poziva prije otprilike sat vremena. „Zrakoplov u nevolji, čuješ li me?“, kazao je glas. Iako je odjednom postao snažan i odlučan, u njemu je postojalo takvo prekrasno obilježje nježnosti i brige da sam zaplakao. Bilo je to kao da je anđeo bio poslan da bi nas poveo kući. No, možda je ipak zajedničko djelovanje pomanjkanja kisika i iscrpljenosti zavaravalo moj um. Posegnuo sam za mikrofonom koji je pao na pod. Prije nego što sam ga uspio pronaći i uključiti, glas se javio ponovno: „Ako me čuješ, okreni zrakoplov za 60 stupnjeva udesno, a nakon toga ulijevo da bih te mogao identificirati. Ja ću te sigurno voditi do slijetanja.” Bilo je dobro imati nešto pozitivno za učiniti. Postupio sam u skladu s uputama. Nije bilo nikakvog razgovora. Bio sam previše zaokupljen, a isto tako on se gotovo odmah javio riječima: „Imam te na vidiku. Ne trebaš odgovarati. Nalaziš se otprilike sedamdeset i pet milja od zračne luke u Renou. Nemoj brinuti, uspjjet ćeš.”

Sedamdeset i pet milja je značilo potrebu goriva za barem još 30 minuta leta punom snagom, uz pretpostavku da vjetar bude povoljan. Prema mojem proračunu i u skladu s pokazivačem stanja goriva, bili smo na zalihama koje su dovoljne za manje od 20 minuta leta, a možda čak i samo 10 minuta. No, ja nisam mogao iskazivati nikakvu snagu volje u tome trenutku da bih sumnjao u glas. U toj pomutnji nisam imao pojma o smjeru vjetra i o mogućnosti da postoji još nešto preostalog goriva, iako je pokazivač ukazivao da je rezervoar prazan. Samo sam povukao ručicu do pune snage i slijedio njegove upute. Smirenim i sigurnim glasom on nam je nastavio stalno davati upute, vodeći me oko najžešćih vrtloga

oluje, obavještavajući me o visini nevidljivih vrhova ispod nas kako bih se održao na dovoljnoj visini da bih ih izbjegao, a nakon toga me nježno uvjeravao sve dok me nije doveo do zračne luke. Tada su stigle njegove posljednje upute: „Ako ostaneš na sadašnjoj ruti, izaći ćeš iz oblaka za 12 minuta i vidjeti zračnu luku u Renou, ravno ispred sebe. Započni sa svojim posljednjim pripremama za slijetanje. Ja ću sada prekinuti ovu vezu. Doviđenja i sa srećom.” I, nakon toga je glas nestao, a da se nikada nije predstavio. U tome trenutku u mojem umu više nije bilo nikakve sumnje da smo se nalazili u Božjim rukama.. On je čuo moj vapaj i sigurno nas je spustio na zemlju.

Ostao sam na ruti koja mi je bila dana. Točno 12 minuta kasnije vidio sam svjetlost koja se širila ispred mene, nakon što smo izašli iz oluje i uplovili u zimski prizor vrhova pokrivenih snijegom, dok je sve oko nas bilo bijelo tako daleko dokle je sezao pogled. Zrakoplov je bio usmjeren na glavnu sletnu stazu kao što je bilo predviđeno. Najavio sam prinudno slijetanje i dobio odobrenje da odmah sletim. Neposredno prije nego što su kotači zrakoplova dotakli sletnu stazu, moj se prijatelj probudio. Teret je pao s mojih leđa. Znao sam da će sve biti u redu. No, pustolovina još uvijek nije završila. Prije nego što smo se mogli odvesti do mjesta na kojem ćemo spremati zrakoplov, oluja se stuštila na zemlju i počela je snježna mećava. Uskoro nakon toga motor je potrošio posljednju kapljicu goriva. Stigao je džip i vodio nas prema hangaru. Kontrolori leta u tornju nisu mogli razumjeti odakle smo se pojavili. Kratko smirivanje oluje omogućilo je da zračna luka bude otvorena samo kratko vrijeme prije nego što smo mi stigli. Oni nisu znali ni za jednu postaju za radarsko pružanje usluga u letenju koja bi se nalazila u smjeru odakle smo mi doletjeli i koja bi nas mogla dovesti do zračne luke tijekom toga kratkog jenjavanja oluje. „Sâmo čudo je što ste preživjeli”, kazao je jedan od njih. Složio sam se s njim. U tišini sam zahvalio Bogu i blagoslovio našu dobru sreću.

Razotkrivanje tajne

Oluja je trajala pet dana. Zahvatila je cijelo sjeverozapadno područje Sjedinjenih Država. Nije bilo nikakve mogućnosti da se vratimo kući. Nismo imali odgovarajući odjeću da bismo ostali u tom zimski hladnom području. Na prve znakove poboljšavanja vremenskih prilika odbacali smo metar i pol snijega s krila zrakoplova, obavili nekoliko nužnih popravaka i uputili se na jug prema meksičkoj granici i ugodnijoj klimi. Moj je prijatelj znao za akademiju joge preko granice u

gradu Tecate u Meksiku. Kao što sam to saznao kasnije, bilo je to mjesto Mataji Indre Devi. Uputili smo se tamo navečer kako bismo vidjeli koje su mogućnosti da tamo prenoćimo.

Kada smo tamo stigli, primijetili smo svjetla u nekoliko zgrada, a kada smo ušli unutra, bilo je očigledno kako je tu velik broj ljudi nedavno jeo. Psi su lajali, posvuda su bili vidljivi tragovi boravka, no nitko nije odgovarao na naše pozive i nigdje nije bilo moguće nikoga vidjeti. Uto smo začuli određene tihe zvukove glazbe koji su dolazili iz podruma. Tražeći, otkrili smo sobu koja se nalazila u kutu dvorane za vježbanje joge odakle su izvirali zvukovi. Otvorio sam vrata i ušao unutra gdje sam zatekao skupinu ljudi koji su pjevali arati dok je jedna osoba pravila kružne pokrete zapaljenom svjetiljkom ispred Babine slike koja je bila prekrivena vibhutijem. U to vrijeme nisam znao tko je na slici, ali osjetio sam trenutačnu poplavu osjećaja koji su me u potpunosti obuzeli. Znao sam da postoji neka veza između osobe sa slike odjevene u crvenu haljinu i onoga glasa koji me na tako dramatičan način spasio iz oluje.

Raspitao sam se tko je to na slici i rečeno mi je da je to Sathya Sai Baba koji živi na jugu Indije. Ispričali su mi brojne neobične priče koje su toliko nalikovale na moju. No, kako se mogao taj „čovjek“ iz daleke Indije odjednom pojaviti na radiju zrakoplova iznad pustinje u Nevadi u tom najpresudnijem trenutku i voditi nas u sigurnost? I zašto je On odabrao nas? Je li Ga poslao Bog? Bilo je previše nevjerovatno da bi se moglo povjerovati. Osjećaj o povezanosti bio je tako snažan u nutrini moga bića da sam znao kako neću imati mira sve dok Ga ne odem vidjeti. Morao sam izravno saznati je li to bio Njegov glas.

Otputovao sam u Indiju. Od prvoga dana toga sudbonosnog hodočašća Bhagavānu, osjećao sam kako sam uronio u more milosti. Nekako se nikada nisam našao u prilici da bih Mu postavio pitanje o glasu na radiju. Uvijek se činilo kao da je to neprimjereno. No, Svami se pobrinuo za to da mi odgovor dođe neizravno. U Prasanthi Nilayamu su me smjestili u sobu s jednim malim čovjekom sa sjevera Indije. Činilo se da je on siromašan čovjek, imao je samo nekoliko stvari. Nije izgledalo da govori ijednu riječ engleskog jezika, tako da sam bio iznenađen što su rasposredili mene, zapadnjaka, da budem u sobi zajedno s poklonikom iz Indije. Mi smo se pozdravili međusobno sa Sai Ram već prvoga dana. Sljedećeg dana ja sam pokretima glave dao znakove da idem na daršan na što me je on dočekao

odgovorom: „Oprostite, ali danas poslije podne neće biti daršana. Svami je otišao u posjet koledžu u Anantapuru. No, bhajani će biti kao i obično u 18 sati.”

Njegovo je poznavanje engleskoga jezika za mene bilo potpuno iznenađenje. I iz dobrog zvuka njegovog naglaska znao sam da taj, naizgled siromašan, nesumnjivo ponizan mali jogin, bolje vlada kraljevskim (britanskim) engleskim od ovog bezobzirnog, samouvjerenog Amerikanca sa svom njegovom prtljagom i uuobraziljom. Moja je radoznalost bila potaknuta. Upitao sam ga bi li mi ljubazno mogao reći odakle dolazi i kako je došao k Babi. Vrlo neodlučno i preko volje, s puno protivljenja i uz puno nagovaranja, pristao je reći nešto o sebi i, s vremenom, ispričao je svoju životnu priču ispunjenu obavljanjem posla ministra i visokog dužnosnika u Vladi i sljedbenika Gandhijija dok je živio u ašramu Mahatme Gandhija kao student u Engleskoj tijekom rata i borac za slobodu po završetku rata, kao dobrostojeći čovjek koji se odrekao svoga bogatstva da bi svoje zrele godine posvetio služenju Bogu. U vrijeme kada sam ga upoznao, bio je predsjednik Sai organizacije u državi. Tijekom mnogih godina koje su nakon toga prošle, mi smo se susreli puno puta i postali dobri prijatelji. Ako slučajno pročita ovo što sam napisao, nadam se da će mi oprostiti moju neprimjerenu procjenu njega nakon što sam ga prvi puta vidio, kada moje oči još uvijek nisu bile otvorene da bi promatrale na način kao što čini Sai. Ovo je priča o tome velikom čovjeku kako se ja sjećam da mi ju je ispričao, pun skromnosti, toga dana u Prasanthi Nilayamu.

Baba ga je pozvao u Svoje okrilje kao rezultat jedne nesreće. Čini se da su on i njegova supruga vozili uskom planinskom cestom kada je morao skrenuti da bi izbjegao vozilo koje je dolazilo iz suprotnog smjera. Automobil je izgubio uporište i otkotrljao se niz padinu. Posljednje čega se mogao sjetiti, dok su se kotrljali u automobilu, bilo je kako je njegova supruga zavapila: „Rama, Rama, Rama”.

Kada se osvijestio, ležao je na zemlji pored svoje supruge koja je bila naslonjena na veliki kamen. I ona se osvijestila gotovo u istom trenutku. Oboje su bili neozlijeđeni. Nalazili su se nekoliko stotina metara ispod ceste. Automobil se pretvorio u gomilu iskrivljenog željeza i razbijenog stakla što je bilo moguće vidjeti na kraju kosine, niže niz planinu. Bilo je čudo što su oni ostali živi i neogrebeni. Nisu imali objašnjenja za svoju sreću.

Voditelj civilne zaštite tijekom zračnih napada u Londonu

Nekoliko mjeseci kasnije taj se gospodin zatekao vladinim poslom u gradu u kojemu je Baba upravo bio u jednome od Svojih rijetkih posjeta. Gotovo bez vlastite volje bio je privučen na veliki javni prostor na kojemu je Svami davao daršan i gdje je trebao održati govor. Prišao mu je jedan od dobrovoljaca i kazao kako ga je poslao Baba da mu pokaže mjesto u prvom redu gdje će sjesti. Po svemu sudeći Svami je toga čovjeka opisao savršeno jer dobrovoljac nije imao nikakvih poteškoća da ga prepozna u mnoštvu ljudi. Kada je Baba izašao, zaustavio se da bi razgovarao s našim prijateljem. Babine su prve riječi bile: „Achchha, došao si. Za svoj život trebaš zahvaliti supruzi. Da me ona nije pozvala, ti bi sada bio mrtav. Ja sam vas oboje izvukao iz onog automobila i položio vas na zemlju neozlijeđene, iako ti nisi pomislio na mene čak ni na trenutak. Ali ja sam spasio tvoj život puno puta prije, a da ti to uopće nisi ni znao. Sjećaš li se voditelja civilne zaštite tijekom zračnih napada?”

U tome se trenutku vratilo davno zaboravljeno sjećanje na vrijeme tijekom početka Drugoga svjetskog rata kada je bio mladi student i polazio koledž u Londonu tijekom operacije „Blitz“. Svake noći oglašavale su se protuzračne sirene da bi upozorile na nadolazeće njemačke bombardere. U to je vrijeme živio u jednoj sobi na tavanu, na vrhu jedne stare stambene zgrade u Londonu, do koje se dolazilo dugim nizom stepenica. Iscrpljen od škole i posla kojeg je obavljao, on bi svake noći završio svoju zadaću i učenje i uputio se na spavanje. U to bi se vrijeme obično oglasile sirene i on se trebao spustiti stubama do skloništa u susjedstvu koje je bilo puno djece koja su vrištala i odraslih ljudi koji su prigovarali. Jednoga je dana odlučio da tako više ne može dalje preskakati svoj odmor i san svake noći. I, budući da nikakve bombe nikada nisu dotad bile bačene na taj dio grada i nitko osim stanodavca nije u biti znao za njega, on je riskirao da prekrši zakon i naprosto ostane u krevetu tijekom sljedećeg oglašavanja sirene za zračni napad.

Te su se noći sirene oglasile i on je povukao pokrivač preko glave te se vratio snu. Nakon nekoliko trenutaka na vratima se čulo glasno kucanje. On je zadržao dah i pretvarao se da nije kod kuće. Kucanje je postalo sve snažnije i pretvorilo se u snažno udaranje popraćeno snažnim glasom koji je probijao kroz vrata: „Otvori! Otvori odmah! Ja znam da si unutra! To je zakon!” Ponizno je otključao vrata koja su se širom otvorila i otkrila visokog Engleza crvenog lica s

kacigom koji je izgledao prilično zlovoljan i jako ljut, uperivši svoju svjetiljku u krhki lik našeg prijatelja koji je bio u pidžami. „Jesi li čuo sirenu. Brzo! Sidi u sklonište. Nema vremena za presvlačenje. Pođi odmah sada sa mnom!” Velikom su se brzinom spuštali niz dugi niz stuba koje su bile u mraku, s time da je vođitelj bio naprijed, a naš mali prijatelj ga je slijedio, preskačući odjednom po dvije stube, očajnički pokušavajući ići s njim ukorak. Požurili su u sklonište koje je vođitelj odmah zaključao izvana. Naš prijatelj jedva da se smjestio u kutu prenatrpanog skloništa pokušavajući naći udoban položaj dok se istodobno našao u neugodnom položaju zbog pidžame u kojoj se zatekao, kada je odjednom snažna eksplozija zatresla sklonište i ispunila unutrašnjost ruševinama. Kada su ih otkopali i kada su mogli izići van, mogli su vidjeti kako je ostao samo kostur stambene zgrade koja je bila pogođena bombom. Zgrada je bila izravno pogođena. Naš je prijatelj zahvalio Bogu na svome životu, no u istome trenutku imao je duboki osjećaj krivnje znajući da je čovjek, koji ga je spasio i prema kojem je imao neke pogrešne osjećaje, nesumnjivo stradao od eksplozije bombe.

Baba je ponovio: „Sjećaš li se vođitelja civilne zaštite tijekom zračnih napada? Ja sam bio vođitelj civilne zaštite tijekom zračnih napada, Došao sam te spasiti od bombe. Zaštitio sam te i spasio te velik broj puta prije u tvome životu. Sada ćeš ti doći i biti sa mnom.”

Avatar dolazi da bi vodio čovjeka Bogu

Otprilike u isto vrijeme kada se događala ova priča u Engleskoj, sredinom 1940-tih godina, trinaestogodišnji Sathyanarayana je odbacio svoje školske knjige u zabačenom selu na jugu Indije i objavio Sebe nekolicini okupljenih poklonika kako je on Sai Baba, utjelovljenje Boga – *avatāra* ovoga doba. Čak i tada, prije 40 godina, On je već štitio Svoje buduće poklonike, broj kojih će s vremenom doseći deset milijuna. I čak i onda On ih je počeo privlačiti i okupljati oko Sebe. Kada sam čuo tu priču, tada sam odmah shvatio zašto nam je Svami stavio zajedno u tu sobu u Zapadnom Prasanthiju. Sada sam imao odgovor na moje pitanje o glasu koji me je na kraju doveo do Bhagavāna.

Po završetku Ljetnog tečaja u Ootyju, koji je održan nekoliko godina kasnije (1976. godine), Svami je održao povijesni govor u kome je osvijetlio Svoje mlade godine i misiju. U to je vrijeme On pozvao nas koji smo bili prisutni da se vratimo u svoja rodna mjesta uvjeravajući nas da će On biti prisutan svugdje gdje se nalaze Njegovi poklonici. On je rekao: „Ja imam vas i vi imate mene. U godinama koje dolaze ja ću se pojaviti u mnogim manifestacijama moga lika. Nemojte se bojati. Tamo gdje ste vi, tamo ću biti i ja.” Iz čudesnih događanja koja su ovdje opisana, mi znamo da je On održavao to obećanje dano Svojim poklonicima, čak i prije nego što su oni došli k Njemu.

Naučio sam da u svim Babinim „čudima“ vidim pozadinu i dublju poruku Njegove misije. Ako pogledamo iza Njegovih djelovanja i riječi, vidjet ćemo da je sve što On čini u skladu sa najavljenom svrhom Njegovog dolaska. Avatar dolazi da bi vodio izgubljeno i ispaćeno čovječanstvo natrag na uzvišenu cestu prema Bogu... učeći nas velike istine o ispravnosti – *dharma*, kako voditi posvećen i plemenit život ispunjen ljubavlju, služenjem i svjesnosti o Bogu slijedeći velike joginske putove predanosti – *bhakti*, djelovanja – *karma* i mudrosti – *jñāna*. On djeluje polagano, poput sjemenke koja je posijana duboko u duhovnu srž unutar našeg unutarnjeg bića. Davno prije no što mi čak i saznamo za Njegovo postojanje u ljudskom liku i upoznamo Njegovu misiju u svijetu i davno prije nego prepoznamo Njegovo neizmjereno djelovanje na naše živote, On nas već vodi, oblikuje, štiti i priprema za dan kada ćemo doći u Njegovu blizinu i početi naš pravi posao. To je prekrasan dar milosti koji smo mi svi naslijedili našim dobrim djelovanjem – *karma*. Kako smo svi mi sretni! On je s nama kao Vječni Upravljač bojnih kola, voditelj, zaštitnik, majka, otac, učitelj, onaj koji voli, prijatelj. Naš je posao da vodimo uzoran život svjesni Njegovih učenja i ustrajno nastojimo da Mu udovoljimo tako što ćemo voljeti sebe voleći sve i voljenjem Njega u svima.

-Izvadak iz članka Ala Druckera u: “Zlatno doba, 1980.”

KOMUNIKACIJA SA SAI BABOM

Rita Bruce

Čuda se događaju svaki dan. Svami je spasio moj život i produžio ga. Mi možemo samo zamišljati kolika je Svamijeva ljubav prema nama, ali nikada nećemo znati koliko je velika količina naše karme u ovome tijelu, a koju On preuzima na Sebe. Njegova ljubav ne poznaje ni granice niti ograničenja, već samo stalno širenje Njegove stalne pažnje u odnosu na naše potrebe. Zahvalnost je jako mala riječ, ali kada ju proslavimo bezuvjetnom ljubavlju prema svima razgaljujući Njegovo srce, osjetit ćemo Njegovu božansku prisutnost.

Mi smo, u biti, komunikacijski toranj. Šaljemo i primamo informacije tijekom cijelog dana putem naših osjetila, riječi i djelovanja. Jednom je Svami kazao nekoj ženi tijekom intervjua: „Ti se prepireš sa svojim suprugom.” „Ne, Svami”, odvrtila je ona. Svami je nastavio: „Da, ti se prepireš sa svojim suprugom.” „Ne, Svami”, gospođa je ponovno odvrtila. Sai Baba je nakon toga objasnio: „Sjećaš li se posljednje subote navečer kada ste bili u posjetu vašim prijateljima i ti si željela ići kući dok je tvoj suprug nastavio govoriti i govoriti? Otišla si do supruga i strogo ga pogledala. Ti si se prepirala sa svojim suprugom.” Dakle, ovo je u svakom slučaju bio drugačiji pogled na vrstu komunikacije koju Gospod od nas očekuje. To me je, isto tako, učinilo svjesnijom naših kretnji.

Svamijevi tajnoviti načini komunikacije

Naš Gospod komunicira s nama u našim snovima, uvidima, unutarnjim glasom, osobno, putem knjiga i posebnih poruka složenih upravo da bi odgovorile na naše pitanje. Isto tako, kada se On obraća drugima i mi to čujemo, to može biti namijenjeno i nama. Sai Baba me je poučio mnogim stvarima o načinu komunikacije s Gospodom i taj je način u potpunosti različit od načina komunikacije s bilo kime drugime. On nam daje djeliće informacije, ponekad da bismo sami dokučili značenje, kao komadić slagalice, no odgovor može doći u tom trenutku ili godinama kasnije.

Ova je priča o iskustvima vezanim uz komunikaciju koje smo imali sa Svamijem koja uključuje većinu različitih načina. Sve je započelo u snu, 2000. godine. Bio je to kratak i jednostavan san. Svami je, u Svojoj blistavoj narančastoj

haljini, došao do mene s velikom knjigom koja je nalikovala na veliku knjigu u kojoj se vode prihodi i rashodi i knjigovodstvo. Na vrhu stranice je pisalo: „Knjiga života“. Cijela je stranica bila prazna. Ništa nije bilo napisano, no očito je bilo kako ju je On potpisao. Nisam mogla razumjeti što je to značilo, osim da ono što je bilo zapisano ja nisam trebala znati. Bila je to slagalica u kojoj su nedostajali dijelovi, ali to nikada nisam zaboravila.

Svami me je probudio jedne noći 1987. godine kada smo trebali otputovati sljedećeg jutra i kazao mi da na našem putu kući preko Bombaya (sada Mumbaija) odem na čitanje iz knjige Brighu (zapisi na palminim listovima). O toj sam knjizi čitala u knjizi Phyllis Krystal prije puno godina, ali nikada nisam osjetila želju da mi ju pročitaju. Tako, kada mi je Svami kazao da idem sutra, rekla sam: „Ako je to istina, neka putem sretnemo Phyllis prije nego što otputujemo.“ Kada smo ulazili u taksu, evo stiže u Phyllis i krene se uspinjati stubama. Upitala sam ju zna li kako se zove učeni čovjek - *pāndita* koji čita Brighu. Ona je odvrtila: „Znaš, njegovu adresu nisam nosila sa sobom posljednje tri godine, ali sam ju ovaj put odlučila ponijeti.“ Tako se čini da je moj zahtjev za znak bio ispunjen.

Jedno od pitanja, koje nam je pandit postavio pri kraju čitanja, jest želimo li znati životnu dob u kojoj ćemo umrijeti. Mi smo odvrtili: „Da.“ On mi je kazao da ću ja umrijeti u dobi od 73 godine. To je bilo još daleko jer sam bila tek u pedesetim godinama. Robert bi umro dvije godine kasnije. Trebali smo umrijeti u Prasanthi Nilayamu. Kod pandita smo bili 1987. godine.

Tajna prazne stranice

Prolazile su godine i, puno godina kasnije, Svami me je zamolio da napišem knjigu koju je On nazvao „Ljubav savjesti: Četiri aspekta ljudske prirode“. To je bilo u siječnju 2000. godine.

Završila sam pisanje knjige i objavila ju 2003. godine. Svami je dotaknuo knjigu na terasi i blagoslovio ju. Sljedeće godine On me je pozvao na intervju. Imali smo knjigu sa sobom i zamolili smo Svamija bi li ju On potpisao. U tom trenutku priča doživljava neobičan preokret.

Svami je pristao i Robert Mu je dodao pisaljku. Svami obično potpisuje moje knjige porukom „S ljubavlju, Baba“. On je napisao „S“ i kazao kako u

pisaljci nema tinte. Činilo se da ima tinte, ali Robert je učinio nešto krajnje neobično. Umjesto da upotrijebi komadić papira, uzeo je pisaljku i počeo raditi sve veće i veće krugove pišući po dlanu svoje lijeve ruke. Njegov je dlan bio prekriven tamnom tintom. U pisaljci je bilo tinte. Tada je Svami potpisao knjigu drugim „S“ – S ljubavlju, Baba.

Zatim se Svami obratio meni, kao da zapovijeda, neka Mu pronađem praznu stranicu. Okrenula sam list i jedna stranica je bila prazna dok je s druge strane bilo nešto otisnuto. On je ponovno kazao: „Ne, ja želim praznu stranicu.” Tada sam okretala stranice do samoga početka knjige, gdje ništa nije bilo napisano ni s jedne strane. On je nakon toga ponovno potpisao: „S ljubavlju, Baba“.

Pokušali smo dokučiti zašto je ustrajao na praznoj stranici. Kada je Robert izišao iz sobe za intervju, dlan njegove lijeve ruke bio je prekriven krugovima nacrtanima tintom. Kada smo došli u našu sobu, upitala sam Roberta: „Gdje je tinta s tvoga dlana?” On je odvratio: „Ne znam.” Upitala sam ponovno: „Jesi li ju oprao?” „Ne, naprosto je nestala.” Koje li zagonetke? Je li Svami izbrisao nešto u našem životu?

Produžetak od deset godina

Kada smo stigli kući, sjedili smo u našoj radnoj sobi i razgovarali o tome događaju. Tada sam se sjetila sna od prije deset godina o praznoj stranici u „Knjizi života“ i o tome da je Svami ustrajao na praznoj stranici kako bi ponovno potpisao Svoje ime. Tada smo zaključili da bi tinta na Robertovoj lijevoj ruci mogla biti prelazak iz života i on je odjednom nestao.

Razgovarali smo o tome tē večeri u radnoj sobi i pitali se je li to istina. Je li Svami promijenio naše živote? Imali smo kopiju Monetove slike na kojoj su sve gospođe na slici šetale parkom po kiši i svaka je bila odjevena u haljinu tamne boje, zelenu, bordo, smeđu. Sve su bile tamne boje, no neke su se boje ponavljale. Ujutro smo ponovno sjedili na istome mjestu i pili kavu. Pogledala sam sliku i, tamna haljina jedne od gospođa, pretvorila se u bijelu...poput prazne stranice!! Je li nam Svami davao znak da je to istina, da je On promijenio naše živote? Kako se boja jedne haljine promijenila u bijelu? To je bilo čudo. Slika je bila uokvirena i ispod stakla, a boja se promijenila! Samo Bog može učiniti nešto takvo. Mi sada

počinjemo vjerovati kako je na neki način Svami promijenio ono što je bilo zapisano u „Knjizi života“. San je bio 2000. godine a sada je 2004. godina.

Sljedeći čin u ovoj priči, koja se slaže kao komadići slagalice, odigrao se u rujnu 2009. godine. Došli smo da bismo proveli šest mjeseci u Prasanthi Nilayamu kada sam ja imala 73 godine. Odlučili smo da odemo na drugo čitanje zapisa iz palminog lišća – Śuka Nadi u Bengaluru. To je bilo dugo vremena nakon našeg prvog čitanja iz 1987. godine. On nam je kazao kao je Svami produžio naše živote za 10 godina. Sada ova priča ide svomu kraju. Crtanje po dlanu bilo je prelaženje iz života dok je prazna stranica bio produžetak života koji nam je On podario.

Mi smo stigli u rujnu i, prvi tjedan u listopadu, ja sam se razboljela i imala sam jake bolove u predjelu debelog crijeva. Jedva da sam mogla jesti. Liječnici su proveli sve moguće pretrage u Superspecijalističkoj bolnici, ali nisu mogli ništa utvrditi. Nije bilo nikakvih lijekova protiv boli, već samo nešto što se dobiva u slučaju glavobolje. Provela sam tri mjeseca u krevetu, bez daršana, ali Svami bi prilazio Robertu i govorio mu da ne brine jer će se Svami pobrinuti za mene.

Oko 1. prosinca Svami je kazao da će to uskoro proći. Ja sam očekivala olakšanje za tjedan dana, ali to se nije dogodilo. Sa svakim danom koji je prolazio pomislila bih da je to taj dan. Svami je konačno, nakon Božića, kazao Robertu da me odvede kući u Ameriku. Odjednom mi je bilo bolje!

Do današnjeg dana zaista ne znam koji je bio problem kroz koji mi je On pomagao prevladati. Jedino ako...ja sam trebala umrijeti u dobi od 73 godine i što se dogodilo to samo On zna. Sada mi je 78 godina, tako da je On produžio moj život, a isto tako i Robertov.

Čuda se događaju svaki dan. Svami je spasio moj život i produžio ga. Mi možemo samo zamišljati kolika je Svamijeva ljubav prema nama, ali nikada nećemo znati koliko je velika količina naše karme u ovome tijelu, a koju On preuzima na Sebe. Njegova ljubav ne poznaje ni granice niti ograničenja, već samo stalno širenje Njegove stalne pažnje u odnosu na naše potrebe. Zahvalnost je jako mala riječ, ali kada ju proslavimo bezuvjetnom ljubavlju prema svima razgaljujući Njegovo srce, osjetit ćemo Njegovu božansku prisutnost. Hvala Ti, Gospode što si mi dopustio da Ti ponudim ovaj dar.

-Rita Bruce autorica je knjige „Vision of Sai, I and II“, „Sathya Sai Parenting“, „Love of Conscience: Four Aspects of Human Nature“.

Ništa nije veće od Božanske moći. Jednom, kada ste zadobili Božansku milost i blagonaklonost – *anugraha*, kakvu vam štetu može nanijeti devet planeta – *navagraha*? Radite samo da biste zaslužili Božju milost i predajte Mu se u potpunosti.

-Baba

China Katha

UNIŠTENJE NARAKASURE

Svi znaju da se svečanost blagdana svjetlosti – *dipāvalī* obilježava na dan kada je zloduha Narakasuru ubila Satyabhama, jedna od Kršninih žena. Zašto nije Kršna sâm ubio toga zloduha, već je dopustio da ga ubije Satyabhama? I ne samo to, Kršna je pobjegao s bojnog polja puno puta kada se trebao suočiti s Narakasurom. Koje je značenje svega toga? Zar Kršna nije imao snage ubiti zloduha? Sumnje te vrste mogu se javiti. Postoji duboko unutarnje značenje svih tih Kršninih božanskih igara – *līlā*. Narakasura je zarobio velik broj žena i nad njima je provodio nasilje. Zato je Kršna smislio plan kako da toga nasilnika nad ženama ubije upravo žena. Tko se mača laća, od mača će i poginuti; onaj tko maše sabljom, od sablje će i nastradati. Nije li tako?

Narakasura je u sebi imao previše ljutnje. Kako ljutnja u osobi raste, energija njegovih organa se smanjuje, a osoba postaje slaba i nemoćna. Kada čovjeka obuzme ljutnja, njegovo se tijelo trese, njegovi živci gube svoju snagu i temperatura njegovog tijela raste. Zato je Kršna napadao Nakarasuru puno puta, no kada bi Nakarasura stigao na bojno polje obuzet velikom ljutnjom, Kršna se s njega povukao. Na taj je način Kršna sve više i više povećavao njegovu ljutnju i tako pojačavao njegovu napetost i uzbuđenje, iscrpio njegovu snagu i učinio ga potpuno nemoćnim. Pored ljutnje, Nakarasura je prema Kršni osjećao i ljubomoru.

Kršna je iscrpio njegovu snagu pojačavajući njegovu mržnju i ljubomoru. Kada je Narakasura u potpunosti izgubio svoju snagu zbog prevelike ljutnje i ljubomore, Kršna je omogućio Sathyabhami da ga ubije.

Izreka „Vaša je ljutnja vaš neprijatelj“ nije bez značenja. Ljutnja i ljubomora uzrokuju propast čovjeka. Ovu je predstavu režirao kozmički redatelj Kršna da bi prikazao ovu istinu.

Studentski kutak

SLUŽITE BOGA U ČOVJEKU

Ayesha Altaf

Molitva na djelu je ljubav. Ljubav na djelu je služenje. No, uvjeti u kojima se molitva danas odvija su otužni. Molitva je ono što je ugodno Bogu, što dovodi pojedinca bliže Svemogućem. Molitva izravno ili neizravno ističe služenje čovječanstvu i služenje društvu. Bilo da se radi o okolnostima koje su odjednom nastupile ili o dijelu društva koji se nalazi u lošijem položaju, naš bi glavni cilj trebalo biti služenje. Nažalost, mi smo sebična bića i molitvu smatramo samo sredstvom kojim od Boga tražimo ispunjenje naših vlastitih želja dok neki mole samo zato što su na to prisiljeni. Je li to ono što molitva predstavlja u našem životu?

Svaka religija navodi služenje koje je puno važnije od molitve. Ljudi u svijetu ne sjećaju se Gautama Buddhę po tome što je postigao oslobođenje. Stvarni razlog zašto Ga se štuje je njegovo ljubazno i suosjećajno srce. Poboľšanje stanja u društvu ne zahtijeva u stvarnosti često izgovaranje mantri, ali se sasvim sigurno traži, od onih koji su krenuli učiniti korak naprijed ka tomu, da budu susjećajni i usmjereni na služenje. Mi štujemo Boga zahvaljujući vjeronanju da je On naš Stvoritelj i da će se On pobrinuti za sve naše potrebe. No, nama su potrebni oni koji bi svojim doprinosom mogli pomoći da iskorijenimo siromaštvo, pomognemo siromašnima i potrebni su nam oni koji bi mogli unijeti vedrinu u nečiji život.

Uvijek imajte na umu da „Služite Boga u čovjeku“, što nedvosmisleno znači da Bog boravi u svakome od nas i da, ako mi želimo služiti Boga, nije potrebno mehanički izgovarati molitve. Umjesto toga, trebali bismo služiti ljude oko sebe.

Ljubaznost je sasvim dovoljna kako bi izliječila sve one nepodnošljive rane koje nam je svijet nanio i zbog kojih patimo. Ljubazne riječi i djela mogu se činiti kratkima i jednostavnima, ali njihovi su odjeci stvarno beskrajni. Molitva, s druge strane, može biti izuzetno duboka, ali nas ponekad ne vodi nikamo.

Zato bismo mi trebali biti promjena i živjeti promjenu koju želimo vidjeti, provodeći u djelo istinsku predanost prema Bogu u vidu služenja. Zato: „Ruke koje služe svetije su od usana koje mole“.

Selam alejkum – Mir s vama. Neka vas Allah blagoslovi. Khuda Hafez – Neka Bog bude vaš zaštitnik. Sai Ram.

-iz eseja koji je osvojio nagradu na Natjecanju za pisanje eseja koje je organizirala Sathya Sai seva organizacija države Karnataka u rujnu 2015. godine

INSTRUMENT NJEGOVE BOŽANSKE MISIJE

Alida Parkes

Moj osobni izazov u životu je ne iznevjeriti Svamija – već živjeti u skladu s Njegovim očekivanjima. U namjeri da Ga ne iznevjerim, uvijek osiguravam da On bude na vrhu liste mojih prioriteta, ispred moje obitelji, moga posla i moga osobnog života. Osim toga, Njemu posvećujem sve misli, odluke i djelovanja primjenom Njegovih učenja, odnosno sklada misli, riječi i djela. I, na kraju, činim sve što mogu kako bih vidjela Svamija u svakoj osobi koju sretnem i ponašam se kao da me On promatra.

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba dao nam je svima veliku priliku u ovome životu. Jako sam sretna što mogu biti dijelom Njegove Sathya Sai međunarodne organizacije i izuzetno sam zahvalna na ovoj prilici da izrazim Njegovu ljubav na djelu.

Prvi puta kada sam došla u Prasanthi Nilayam prije više od 20 godina, bila sam preplavljena i duboko dirnuta energijom i vibracijama ljubavi koje sam osjetila kada je Svami ušao u Sai Kulwant dvoranu – osjećaj koji me nikada nije

napustio. Ostala sam samo nekoliko dana, ali to mi je bilo dovoljno da spoznam kako sam pronašla ono što sam tražila i također više nego dovoljno da poželim biti dijelom Njegove božanske misije.

Ljubav koju sam osjetila i koju još uvijek osjećam kada pomislim na Njega toliko ispunjava, zaokuplja i uvjerava da nikada nisam osjetila potrebu zatražiti bilo što drugo. Uvijek, kada sam imala priliku razgovarati s Njim, osjećala sam samo potrebu izraziti svoju zahvalnost na Njegovoj ljubavi i Njegovim blagoslovima. Uvijek sam bila sigurna da će se ta ljubav pobrinuti za mene i otkloniti sve prepreke na mojem putu.

Svami se brine za sve naše želje

Duhovna potraga u meni bila je prilično snažna još od doba kada sam bila tinejdžerica; uvijek sam tražila mnoge odgovore i objašnjenja, no praktično nisam znala ništa o Svamiju kada sam po prvi puta došla u Prasanthi Nilayam. Tako da sam otišla u knjižaru u ašramu i počela čitati knjigu koju su mi preporučili: „Katolički svećenik susreće Sai Babu“ koju je napisao Mario Mazzoleni.

Uskoro sam shvatila kako smo autor, Mario Mazzoleni i ja putovali zajedno istim duhovnim putom. Bila sam zadivljena njegovim susretom sa Svamijem i poželjela sam da susretnem autora da bih saznala nešto više. Naravno, u to vrijeme nisam znala da se Svami pobrine za ostvarenje svake naše želje! Nisam ni bila svjesna toga kako sam već bila sastavnim dijelom Njegova božanskog plana!

Kada sam se vratila kući, posjetila sam obližnji Sai centar i kazala predsjednici kako sam upravo posjetila Prasanthi Nilayam te da bih željela saznati više o njihovim aktivnostima i ponuditi moje služenje. Predsjednica me je pitala govorim li engleski i koristim li se računalom, na što sam odgovorila potvrdno. Istoga trenutka ona je izjavila: „Prekrasno! Ja sam se molila Svamiju za pomoć i evo tebe ovdje! Potrebna mi je tajnica, a Mario Mazzoleni treba pomoćnika u prevođenju Saijevih knjiga. Zanima li te to?“ Bila sam zapanjena. Ona mi je ponudila priliku da služim u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji (SSIO) i upoznam katoličkog svećenika Mazzolenija – dvije od mojih najvećih želja bile su ispunjene čak i prije nego što sam to mogla ikomu ispričati!

Mario Mazzoleni postao je moj duhovni „mentor“. Pomažući mu u prevođenju knjiga, Baba mi je pružio priliku da produbim svoje razumijevanje Njegove poruke i Njegovih učenja. Osim toga, nekoliko tjedana kasnije, kao tajnicu Sai centra, predstavili su me Pietru Marenu, središnjem koordinatorskom, koji mi je ponudio priliku da surađujem s njim kao tajnica. Pod njegovim vodstvom počela sam se upoznavati s administriranjem Sathya Sai međunarodne organizacije (SSIO). Tijekom godina imala sam blagoslovljenu priliku surađivati s mnogim Sathya Sai poklonicima i dužnosnicima u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji, kao sastavnim dijelom moje ponude Svamiju i kao dijelom moje osobne duhovne transformacije.

Svami mi nije mogao pružiti bolju podršku i prikladnije obučavatelje, kao odgovor na moje želje. Bilo mi je jasno da Baba odabire nas, priprema nas i potiče da bismo se probudili na poziv univerzalne božanskosti i postali instrumentima u Njegovoj božanskoj misiji.

Superspecijalistička bolnica za tražitelje na duhovnom putu

Za mene je Prasanthi Nilayam poput „superspecijalističke bolnice“ za tražitelje na duhovnom putu. Izazovi i blagoslovi ovdje postoje jedni pored drugih, kao da nam daju priliku kako bismo naučili voljeti i poštovati jedni druge, primjenjivati strpljivost, toleranciju i razumijevanje. Ako naučimo ove lekcije, možemo izliječiti svoje svjetovne rane, ispuniti se vrhunskim mirom i vratiti se kući baterija ispunjenih ljubavlju koja je potrebna da bismo promijenili svijet.

U ovoj „bolnici“ Svami ostavlja svakoga od nas da se suočimo s našim vlastitim manjkavostima, nesavršenostima, manama sve dok ih ne prepoznamo i ne nadvladamo. U ovoj bolnici svi bolesnici pate od iste bolesti – neznanja o tome da su zaboravili svoju pravu prirodu istinskog Sebstva – *ātman*. On nas je okupio zajedno da bismo postali, u isto vrijeme, svjedoci, uživatelji i instrumenti ovoga zadivljujućeg postupka liječenja – onoga koji transformira svijet.

Svami nam je pružio veliku priliku da budemo sastavnim dijelom Njegove misije kao članovi Organizacije koja nosi Njegovo sveto ime. On nam govori da, kada se svi ljudi i predmeti promatraju kao odraz Boga, mir i bratstvo će zablistati na Zemlji. Mi se možemo nazivati sljedbenicima Saija samo kada provodimo u djelo načelo Saija, a to je načelo ljubavi.

To je lako reći, no to nije lako učiniti. Osobno, fokusiram svoje napore na „Voli sve, služi svima“, „Vidite Boga u svima“. Služeći u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji, primijetila sam kako su ego i vezanost jako slični i predstavljaju istinske prepreke ostvarenju jedinstva. Mi smo vezani za naše navike, tradiciju, kulturu, ideje i naše vlastite sklonosti i nesklonosti. Odbacivanje osjećaja za „ja“ jest ono što predstavlja suštinu odricanja. To znači pročistiti svaku misao, riječ i djelo i pretvoriti ih u ponudu Bogu, ispunjavajući svako djelo božanskom namjerom. Svami nam je uvijek iznova govorio kako bi „ja“ trebalo ostaviti po strani. On nam isto tako daje sredstva uz pomoć kojih se to može učiniti.

U jednom od mojih prvih intervjuja, Svami me je pogledao i rekao: „Zapamti tri načela: ljubav za Boga, strah od grijeha i provedba moralnosti u društvu.” On je to ponovio dva puta, udarajući me nježno po glavi kao da je želio tē riječi usaditi u moj mozak! Tada, kako bi provjerio jesam li razumjela i zapamtila Njegov savjet, kao učitelj u školi, On je rekao: „Ponovi!” Ako slijedimo ta tri temeljna načela, cjelokupni napredak je zajamčen.

Jednom drugom prigodom Svami mi je kazao da, kako bih mogla prepoznati i poslušati svoj unutarnji glas, sve što je potrebno jest to da ponavljam: „Om Sai Ram, Om Sai Ram” a da bih napredovala u svojoj duhovnoj transformaciji, sve što je potrebno jest to da budem „smirena u svakom trenutku“. S punim povjerenjem i vjerom u Svamija mogu reći da, ako smo u miru sa samim sobom i sa svijetom i ako posvetimo sebe Svamiju sve vrijeme, nudeći Mu naša djelovanja, ne možemo pogriješiti – sva će naša djelovanja biti posvećena.

Što sam naučila od Svamija

Moj osobni izazov u životu je ne iznevjeriti Svamija – već živjeti u skladu s Njegovim očekivanjima. U namjeri da Ga ne iznevjerim, uvijek osiguravam da On bude na vrhu liste mojih prioriteta, ispred moje obitelji, moga posla i moga osobnog života. Osim toga, Njemu posvećujem sve misli, odluke i djelovanja primjenom Njegovih učenja, odnosno sklada misli, riječi i djela. I, na kraju, činim sve što mogu kako bih vidjela Svamija u svakoj osobi koju sretnem i ponašam se kao da me On promatra. To su mali koraci koji me održavaju na putu k Njemu. Sigurna sam da, ako stavimo Svamija na vrh naših prioriteta i ako se usredotočimo na Njega, On će se pobrinuti za nas i za naše obitelji.

Od mnogih stvari koje sam naučila otkako sam došla k Svamiju, jedna se posebno ističe – trebali bismo rasti u mudrosti i odbaciti naš ego. Danas ljudi misle kako duhovnost nema nikakve veze s našim svjetovnim životom i obrnuto. To je velika pogreška. Istinska božanskost predstavlja kombinaciju duhovnosti i društvenih obveza. Moramo spoznati kako su slava i veličina, koje su vezane uz moć, položaj i bogatstvo, prolazne. One su izgubljene kada nas moć, položaj i bogatstvo napuste. No, dobrota se uvijek poštuje. Ovdje se javlja pitanje: Što je to dobrota? Vjerujem kako je to življenje u skladu s načelima ispravnosti – *dharma* i pravednosti, voljeti sve i imati vjeru u Boga.

U našem svakodnevnom životu moramo prihvatiti dobro i odbaciti ono što je loše. Moramo se stalno preispitivati: „Je li ovo dobro?“ ili: „Je li ovo loše?“, „Je li ovo ispravno ili neispravno?“. Razlučivanje ne bi trebalo biti ograničeno samo na fizičke stvari. Moramo koristiti razlučivanje u našem viđenju – ono što vidimo; u našim riječima – ono što slušamo; u našim mislima – ono što mislimo; i, naravno, u našim djelovanjima i načinu ponašanja. Tek će tada riječ „razlučivanje“ poprimiti značenje. Naučila sam kako je, u životu tražitelja na duhovnom putu, vrlo bitan uvjet temeljno razlučivanje umjesto pojedinačnog.

Nevezanost, vjera i ljubav – to su temeljni stupovi na kojima leži mir. Mi moramo biti uključeni, ali istodobno nevezani. To je još jedna lekcija koju sam naučila. Trebali bismo biti spremni nevezano se suočiti sa svakim izazovom u životu. Nevezanost je ključ uspjeha. Život nam nudi razne vrste poteškoća. Vrlo lako postanemo potišteni i zbunjeni kada se suočimo s poteškoćama. Trebali bismo težiti tomu da poteškoće smatramo izazovima koji provjeravaju našu duhovnu snagu.

Svaka misao, svaka riječ i svako djelo imaju svoju reakciju, odraz i odjek. Zato moramo slušati Svamija i učiniti našu ljubav čistom. Da bismo se pročistili, moramo razviti toleranciju koja predstavlja veliko strpljenje i samonadzor u svim prilikama i biti dobri prema svima, čak i prema onima koji nas žele povrijediti.

I, na kraju, doživjela sam kako je, za postizanje bilo čega u ovome svijetu, neizbježna disciplina. Da bismo postali instrumentima Njegove božanske misije, potrebno je da budemo primjer primjene Njegovih učenja. Moramo uvijek biti ispunjeni ljubavlju i nikada ne koristiti grube riječi jer su riječi pogubnije od

strelica. Moramo uvijek suosjećati s onima koji pate i onima koji su izgubljeni u neznanju.

U ovome svijetu ne postoji strogost koja bi bila veća od moralne čvrstine i duhovne snage, sreća koja je veća od zadovoljstva, vrlina koja je svetija od milosti i oružje koje je djelotvornije od strpljivosti. Vani ne možemo pronaći mir. On je u nutrini našega srca. Srce je uvijek ispunjeno mirom, ljubavlju i blaženstvom. To je izvor svih svetih odlika kao što su suosjećanje, ljubav, tolerancija i slične. To je ono što nam Svami stalno ponavlja: sve što izvire iz našega srca je sveto, a sve što dolazi iz naše glave ispunjeno je egom i vezanošću.

Zato, ako želimo biti odlični primjeri Svamijevih učenja, moramo se prisjećati, u svim našim djelovanjima, da slijedimo svoje srce i koristimo naše temeljno razlučivanje. Za Svoju misiju Svami treba istinske sljedbenike – muškarce i žene koji su smioni i odvažni, otvorenih umova i širokogrudni, ljudi koji mogu prihvatiti različite pristupe gledanja, a ipak posjeduju sposobnost razlučivanja da bi prosudili što je ispravno, a što nije.

Sri Sathya Sai Baba jednostavno kaže: „Ne možete uvijek udovoljiti svakome, ali možete uvijek govoriti obzirno.” On isto tako kaže: „Ono što je svijetu danas potrebno su muškarci i žene dobrog karaktera.” Oni trebaju imati sposobnost da rade i poniznost da služe.

Svami nas je blagoslovio Svojim učenjima i Svojim vodstvom tijekom mnogih godina. On nam je stalno ponavljao iste pristupe, iste univerzalne istine nadajući se kako ćemo ih mi usvojiti i primjenjivati. Do sada smo ih trebali utisnuti u naše glave, srca i ruke. Još uvijek, nažalost, ponekad se ponašamo kao da nismo čuli ili razumjeli riječi koje nam je On uputio.

Sathya Sai međunarodna organizacija

Ako vjerujemo u Babu i prepoznamo Njegovu božanskost, tada bismo trebali biti počašćeni time što smo dio Njegove božanske misije. Trebali bismo biti zahvalni što nam je bila pružena prilika da budemo Njegov instrument i da služimo u Njegovoj organizaciji. Trebali bismo biti svjesni velike sreće što smo imali izravno vodstvo utjelovljenja Boga – *avatāra* na svakom koraku našeg duhovnog puta, bivajući dijelom Njegove organizacije.

Ovdje smo zato što nas je Svami odabrao kao Svoje instrumente u Njegovom duhovnom pokretu. Pokret uključuje napredovanje, mijenjanje, transformaciju stvari nabolje. Zato ne bismo trebali biti vezani na prošlost pa čak ni za sadašnjost, već prihvatiti promjenu kao sredstvo duhovnog napredovanja. Trebali bismo se kretati naprijed ujedinjeni – kao što je Svami rekao: „Jedinstvo je božanskost.” Jedinstvo je uzor koji bismo trebali težiti ostvariti. Svaki je zadatak moguće ostvariti zahvaljujući jedinstvu. Sathya Sai međunarodna organizacija ima ogromnu sposobnost da promijeni svijet jer je prisutna širom svijeta. Svi zajedno mi zaista možemo promijeniti svijet – samo ako možemo vizualizirati jedinstvo u različitosti i na taj način steći božanskost.

Svami kaže kako je sâma svrha postojanja Organizacije koja nosi Njegovo ime, vidjeti Njega u svakoj osobi i služiti sve s duhom predanosti i štovanja. To je izuzetno važno. Vrlo često ne posvećujemo pozornost na Svamijeve riječi i, kako ne razumijemo u potpunosti poruku koju one prenose, ne uspijevamo ostvariti naš cilj. Naučila sam tijekom svih ovih godina u kojima sam služila u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji da, kada me zamole da nešto učinim, trebam se odazvati kao da je zapovijed stigla od Svamija sâmog. Na taj način, sve ono što činim, to činim za Svamija i činim to na najbolji mogući način, kako najbolje znam i umijem jer ništa manje od toga nije moguće ponuditi Njemu. Vi biste isto tako radu u Organizaciji dodijelili najviši prioritet kada biste znali kako je zadatak došao od sâmog Svamija.

Ako vidimo Svamija u svakoj pojedinoj osobi, život će nam postati puno lakši i nećemo se osjećati ograničenima ili prevladanima izazovima u našim svakodnevnim životima. Umjesto toga, jednostavno možemo osjećati kako služimo Boga, u duhu predanosti i štovanja, kao što je Svami rekao. Uvijek se moramo sjetiti kako je ljubav izvor, put i cilj Sai organizacije.

-autorica je predsjednica Zone 6 Sathya Sai međunarodne organizacije

Samo ljubav može prevladati prepreke, bez obzira na to koliko ih bilo i kako su velike. Ne postoji snaga koja bi bila djelotvornija od čistoće, blaženstvo koje bi zadovoljavalo više od ljubavi, radost koja bi obnavljala više od predanosti – *bhakti*, pobjeda koja bi bila dostojnija pohvale od predanosti.

-Baba

Pljuskovi monsuna u Prasanthi Nilayamu 1996. godine

Prikaz knjige

MONSOON SHOWERS IN PRASANTHI NILAYAM, 1996, PART I
PLJUSKOVI MONSUNA U PRASANTHI NILAYAMU, 1996. GODINE,
PRVI DIO

Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam

Cijena: 65,00 Rs

Tijekom razdoblja od nekoliko desetljeća ljudi širom svijeta imaju velike dobrobiti zahvaljući pisanim djelima Bhagavāna Babe i govora koji su objavljeni su serijama Vahini, Sathya Sai nam govori, Ljetni pljuskovi, Govori održani prigodom proslave Dasare, Prema Dhara i drugima.

Ova sadašnja serija pod naslovom „Monsoon Showers in Prasanthi Nilayam, 1996“ predstavlja kompilaciju Babinih božanskih govora održanih u Sai Kulwant dvorani tijekom razdoblja monsuna od 16. lipnja do 10. rujna 1996. godine, kojima će se utažiti žeđ tisuća studenata i poklonika i ispuniti njihova srca radošću uz objašnjenja puna božanskog nektara.

Prava svrha ljudskog rođenja, istinska vrijednost ljudskog bića, potreba za razlučivanjem između istine i neistine te pravi alati koji nam pomažu spoznati našu vlastitu stvarnost, predstavljaju temeljne vidove ovih govora koji dolaze od sâmoga Avatara, kao obilni pljuskovi prvobitne ljubavi, dajući poseban naglasak na upravljanje samim sobom kao pretpostavkom za spoznaju samoga sebe.

„Vama ne nedostaje ništa. Cijeli je svijet u vama. Zašto biste onda trebali težiti za nečim od drugih?“ pita Svami dok kod studenata usađuje samopouzdanje. On isto tako upozorava kako je čovjek pogođen brigama kada zaboravi istinu, a da bismo bili uspješni na bilo kojem polju, moramo prijanjati uz istinu.

Dublje značenje priča iz svetih hinduističkih tekstova – *purāna*, dublje značenje riječi kao što su „mantra“, „bhuloka“, „yajna“ i slično moguće je pronaći u Njegovim objašnjenjima. „Bhūr Bhuvah Svah“ određuje jedinstvo tijela, životnog načela i božanske svjesnosti, kaže Bhagavān.

„Da biste postali primateljima Božanske ljubavi, trebali biste postupno ograničiti vašu svjetovnu ljubav. Znete li uistinu što je dobro za vas? Kada se u potpunosti predate Njemu, Bog će vam podariti ono što je stvarno dobro za vas. Vjera u Sebstvo i vjera u Boga – to je tajna veličine“, kaže Svami. „Provodite mnoge duhovne vježbe kao što je ponavljanje Božjeg imena – *japa*, pokora – *tapas*, meditacija – *dhyāna*, duhovna disciplina – *yoga* i tome slično. No, ako srce nije čisto, sve postaje beskorisno“, upozorava nas On.

Ljutnja uništava vašu predanost, želje uništavaju vaša dobra djela dok pohlepa uništava vaše znanje. Ljudi su u vrijeme *dvāpara yuge* mogli održati svoju mladenačku vitalnost čak i nakon dobi od 70 godina. Razlog tome bile su njihove ispravne prehrambene navike i uzoran način života. Današnji su studenti – *vidyārthin* postali tražitelji za ugodom – *viśayārthin* umjesto da traže znanje, kaže Baba.

Čovjek može bolje doživjeti Boga kada On dolazi u ljudskom obliku. Bhagavān Baba je, putem tih Božanskih govora, stvarno redefinirao pristupe upravljanju vremenom, religijskim vrijednostima, samoprocjenjivanju i humanističkim nazorima.

Prvi dio (Part I) ove serije „Pljusкови monsuna“, u mekim koricama, ima 260 stranica i sadrži 21 od ukupno 70 tih dragocjenih Govora.

-P. P. S. Sarma

Moj život je moja poruka

Ja sam prisutan posvuda, u svakom trenutku, moja će volja prevladati nad svakom preprekom, svjestan sam prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, vaših najdubljih misli i pažljivo čuvanih tajni. Ja sam sveprisutan – *sarva antaryāmin*, svemoguć – *sarvaśakta*, sveznajuć – *sarvajña*. Usprkos tomu, ne iskazujem tē moći na bilo koji hirovit način ili samo za pokazivanje. Jer, ja sam primjer i poticaj svemu za sve što činim i što ne činim. Moj život je tumač moje poruke.

-Baba